

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CXI

П'ЯТНИЦЯ, 3 ВЕРЕСНЯ 2004 РОКУ

ЧИСЛО 36

VOL. CXI

FRIDAY, SEPTEMBER 3, 2004

No. 36

Олімпійське свято спорту закінчилося

29 серпня в Атенах відбулось свято закриття XVIII літніх Олімпійських ігор. Свято супроводжувалося грецькою музикою і танцями, які передавали різні періоди історії Греції. Окрім того, у церемонії взяли участь багато відомих грецьких виконавців. Після барвистого театралізованого видовища на стадіон вийшли переможці марафонського забігу, що відбувся того ж дня. Під час бігу, в якому першим був бразилець Вандерлей де Ліма, з натовпу вибіг чоловік і заштовхав марафонця до лав глядачів. І нші глядачі допомогли Вандерлею де Лімі повернутися на дистанцію. Але бразилець поступився місцем італійцеві Стефано Балдіні, який і виграв

золоту медаль. Вандерлей де Ліма був на фініші лише третім.

Поліція повідомила, що на марафонця напав Корнеліус Горан, колишній ірландський священик, який торік перервав змагання британського Гран-Прі. На його плякаті було написано „Біблія каже готуватися до другого пришествя“. Поліція повідомила, що він був на підпитку. Нападник засуджений до 12-місяців ув'язнення. Бразильці попросили, щоб В. де Лімі видали золоту медаль-дублікат, але це прохання не вдовольнили. Проте згодом бразильському марафонцеві дали особливу медаль на визнання його спортивного духу.

(Закінчення на стор. 24)

Олімпійський стадіон в день закриття свята. Фото: МОК

Відкриття судноплавного каналу „Дунай - Чорне море“ тривожить світ

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – Міністерство транспорту України в серпні закінчило першу чергу відновлення суднового ходу каналу „Дунай - Чорне море“ по гирлу Бистре. Канал мав бути відкритий до 13-ої річниці Незалежності України, але будівельники – німецька компанія „Mobius Bau Aktiengesellschaft“ – не встигли. Роботи почалися в травні.

Навколо цього будівництва вже кілька місяців триває бурхлива дискусія. Європейська комісія висловила „глибокий жаль“ з приводу відкриття нового судноплавного каналу в гирлі Дунаю. Повідомляючи в Брюсселі про заяву Єврокомісії, її речник Жан-Крістоф Філорі 25 серпня сказав: „Ми наполягаємо, щоб будівництво припинили й здійснили дослідження його впливу на довкілля, перш ніж це будівництво буде продовжено“.

Таке дослідження, на думку виконавчого органу Європейського

союзу, мають здійснити незалежні експерти за міжнародними стандартами на замовлення українського уряду. Єврокомісія нагадує, що канал пролягає крізь заповідну зону світового значення, яку встановив ЮНЕСКО і яку захищає Рамсарська міжнародна конвенція про захист плавнів.

Жан-Крістоф Філорі говорить: „Екосистема гирла Дунаю дуже нестійка. До неї належить багато видів тварин і рідкісних рослин. Кілька недержавних організацій і екологічних об'єднань уже привертати увагу всього світу до небезпек, які становить для довкілля цей проєкт, який здійснюють без належної оцінки впливу на довкілля“.

Протести неодноразово висловлювала сусідня Румунія, у Бухаресті відбулася демонстрація

(Закінчення на стор. 3)

Події, що змінюють Україну

Ярослав Кошів народився 1943 року в містечку Сколе, Львівської області, в родині українського адвоката і вчительки. В липні 1944 року гестапо забрало сім'ю в табір Стратсгоф в Австрії, а відтак – на примусову працю у Відні. Після війни переїхали до Америки. Ярослав став громадянином США, закінчив університет і п'ять років працював електроінженером в Дітроїті та Нью-Йорку. Вирішив стати науковцем, закінчивши докторатуру зі спеціалізацією вивчення Радянського Союзу. В університеті Глазго в Шотландії, в співавторстві видав книги „Робітники проти Гулагу“ (про спробу створити в Донбасі в 70-ті роки незалежну профспілку) та „Чорнобильська катастрофа“. Канадський університет Альберти надрукував його наукове дослідження „Матеріали Міністерства закордонних справ Великобританії про Україну і українців, 1917 – 48 роки“. Як тележурналіст створив декілька документальних фільмів, зокрема про Чорнобиль. Працюючи в Києві заступником редактора англomовної газети „Kyiv Post“, в 1998 – 1999 роках опублікував понад 70 статей про політичну ситуацію в Україні. Одружений. Дружина – журналістка. Мають троє дітей. Проживають в околицях Лондону. Ярослав зберігає громадянство США. Нижче вміщуємо текст розмови Лідії Коваленко з Ярославом Кошевим, яка відбулася 16 липня ц.р. в Нью-Йорку.

– Розкажіть, як відбулася презентація українського варіанту Вашої книги в Києві?

– Вона відбулась 20 травня у Верховній Раді, у формі прес-конференції. У присутності 70 журналістів. Організував конференцію видавець книжки – Українська республіканська партія „Собор“. Її голова, депутат Верховної Ради Анатолій Матвієнко представив книжку як некомерційне видання. Я свідомо обмежив свій виступ звинуваченням Л. Кучми у викраденні і вбивстві Гонгадзе, побитті Подольського і Єльяшкевича, ув'язненні Фельдмана і Тимошенка, пов'язав з нападом на Н. Матвієнко, фальсифікацією виборів і референдуму, крадіжкою мільйонів з державної скарбниці, цензурою в засобах масової інформації. На жаль, мої слова не викликали в присутніх журналістів жодних запитів, зате вони жваво випитували, чому голова партії „Собор“ помагає чужинцеві видати книжку, а не громадянам України. Мене ж тільки запитали, чому я написав книжку про Гонгадзе, а не про вбивство українського тележурналіста Пронюка в Іраку. У Львові презентація книжки відбулась на конференції 21 травня, в день народження Георгія Гонгадзе (йому виповнилося б 35 років).

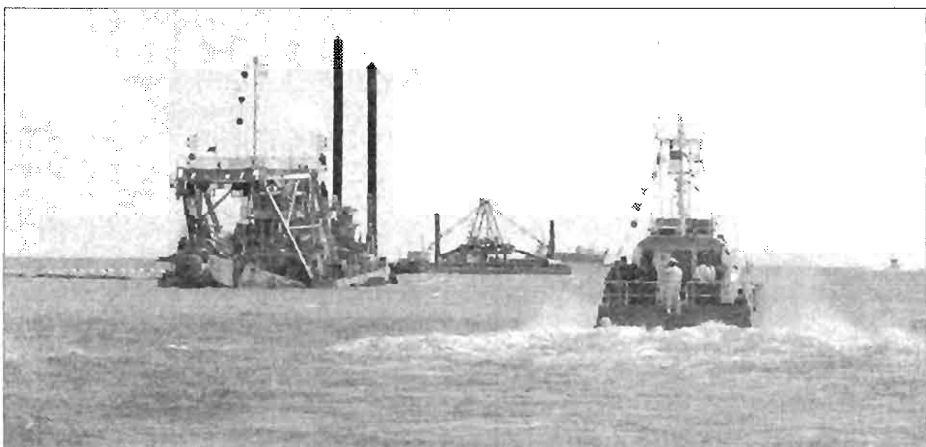
– Чи Президент України має примірник Вашої книжки?

– Не знаю, але партія „Собор“ дала всім 450 народним депутатам по книжці.

– Що спонукало Вас взятись за це небезпечне розслідування?

– Була така передісторія. В 1989

(Продовження на стор. 21)

Гідротехнічні агрегати продовжують поглиблювати канал „Дунай - Чорне море“, який може зруйнувати унікальний Дунайський біосферний заповідник, зарахований до резерви ЮНЕСКО. Фото: УНІАН

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Представниці ПАРЕ знову в Україні

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – Доповідачі Моніторингового комітету Парламентської асамблеї Ради Європи Гане Северинсен та Ренате Вольвенд 30 серпня прибули в Україну. Доповідачі зосередяться на підготуванні до майбутніх президентських виборів в Україні, запланованих на 31 жовтня. Зокрема Г. Северинсен та Р. Вольвенд зосередять свою увагу на функціонуванні місцевої і регіональної влади в передвиборному процесі, а також на незалежності ЗМІ. Тепер вони перебувають у Дніпропетровську. Представники ПАРЕ мають намір відвідати також Донецьку область. Востаннє Р. Вольвенд та Г. Северинсен побували в Україні наприкінці травня – на початку червня.

Помер агітатор А. Асланов

ЖИТОМИР. – Керівник Житомирського обласного штабу В. Ющенко Павло Жебрівський повідомив, що агітатор Алік Асланов 28 серпня вчинив самопалення перед прокуратурою Баранівського району. А. Асланов – житель села Земля Баранівського району, батько п'ятих дітей, якому місцеве сільгосп підприємство заборгувало три тисячі гривень і не збиралося повертати цей борг. За свідченням дружини потерпілого, керівник підприємства відмовився виділити своєму працівникові комбайн для обмолоту збіжжя в рахунок боргу і став вимагати 600 гривень оплати. А. Асланов звернувся до голови районної адміністрації Василя Дикого і отримав відповідь, що йому дадуть комбайн лише після того, коли він припинить збирати підписи і агітувати за кандидата в Президенти України В.Ющенка.

Кількість міжнародних спостерігачів збільшиться

КИЇВ. – Опозиція збирається в кілька разів збільшити кількість спостерігачів на виборах президента України. Про це 30 серпня повідомив у Львові куратор регіонального штабу Віктора Ющенка, голова Народного Руху України, голова Комітету Верховної Ради з питань Євроінтеграції Борис Тарасюк. Він наголосив, що опозиція добивається збільшення чисельності спостерігачів від ОБСЕ із 650 осіб до щонайменше 2000 осіб, враховуючи умови України. Для цього нещодавно керівники коаліції „Сила народу“ в Києві зустрілися з делегацією американських сенаторів, яку очолював сенатор-республіканець Джон МакКейн. Центральна виборча комісія зареєструвала ще 42 офіційних спостерігачів на виборах Президента України (35 офіційних спостерігачів від ОБСЕ, один – від США і шестеро – від УКА). Таким чином, станом на 30 серпня зареєстровано 150 офіційних спостерігачів.

Наслідки вибухів на Троєщинському ринку

КИЇВ. – Посадник Києва Олександр Омельченко 26 серпня дав дозвіл на відкриття найбільшого в Києві Троєщинського ринку, який було закрито після вибухів 20 серпня. Внаслідок цих вибухів постраждало 14 людей, одна з постраждалих, Тетяна Лаври-

ненко, померла в лікарні. 25 серпня торговці ринку, які підозрюють місцеву владу в провокаціях з метою закрити ринок, заблюкували автошляхи. Міліція затримала 5 підозрюваних в організації вибухів на ринку, заявивши, що у двох з них знайдені членські квитки Української народної партії. 28 серпня Роман Безсмертний заявив про непричетність УНП до вибухів на Троєщинському ринку. Р. Безсмертний раніше заявляв, що затриманий за вибухи на Троєщинському ринку Олександр Пастух працює у виборчому штабі голови „Народного руху України за єдність“ Богдана Бойка. Б. Бойко заявив, що О. Пастух не мав ніякого відношення до його штабу. Віктор Ющенко заявив, що „влада використовує виконавців вибуху та їхні погляди для маніпуляцій, щоб кинути тінь на його команду.

В Ужгороді відкрито першу дитячу книгарню

УЖГОРОД. – З нагоди Дня Незалежності України 24 серпня в Ужгороді відкрито першу спеціалізовану крамницю дитячої книжки „Книголюбчик“. Символом крамниці став маленький допитливий хлопчик Книголюбчик, який понад усе любить читати цікаві книжки. Дирекція книгарні вже уклала угоди з десятима видавництвами України, тому продукція надходитиме до книгарні безпосередньо з видавництв. Тепер на полицях книгарні представлено понад тисячу найменувань. Серед них – розмальовки й казки для дошкільнят, художня література, довідники та енциклопедії, букварі, читанки, граматики, розмовники, підручники, контурні карти. Більшість книжок видано українською мовою, однак є й література англійською та російською мовою. Під час відкриття крамниці дирекція „Книголюбчика“ передала бібліотеку дитячої літератури благодійній організації „Нова сім'я“, яка опікується дітьми-сиротами.

Міжміські автобуси не їздитимуть уночі

КИЇВ. – Державний департамент автотранспорту України 30 серпня заборонив нічні пасажирські автобусні переїзди міжміського та міжнародного сполучення. Таке рішення міністерство транспорту пояснює необхідністю посилення безпеки на українських шляхах, де останнім часом частішали аварії пасажирського автотранспорту. Зокрема 19 серпня на трасі Київ-Одеса у зіткненні пасажирського автобуса та „маршрутки“ загинуло 10 людей, а 14 дістали поранення. У Міністерстві транспорту кажуть, що заборона тимчасова – до 1 жовтня, доки державні органи розроблять механізм регулювання міжміських та міжнародних перевезень.

Знімають фільм про кримських татар

БАХЧИСАРАЙ. – Київська кіностудія імені О. Довженка знімає у Криму перший в історії повнометражний звуковий художній фільм про життя і побут кримських татар. Як повідомив 30 серпня помічник режисера картини Ахтем Сеїтаблаєв,

фільм „Татарський триптих“ вийде одразу українською та кримськотатарською мовами. Фільм за мотивами трьох новел з кримського циклу клясика української літератури Михайла Коцюбинського знімає відомий київський режисер Олександр Муратов. Сцени фільмують в Бахчисарай, Балаклаві, на Карадазі, а також в Сонячній долині під Судакком. Практично в усіх ролях – актори Кримськотатарського національного театру. За словами А. Сеїтаблаєва, саме на їхню вимогу режисер викинув із сценарію усі еротичні сцени, як такі, що не відповідають менталітетові кримських татар. Працю над фільмом „Татарський триптих“ плянується завершити на початку наступного року.

Відкрито музей гетьмана Івана Виговського

ЛЬВІВ. – У День Незалежності України, 24 серпня, у селі Руда (Жидачівський район) відкрився музей козацького гетьмана Івана Виговського. У музеї представлені речі та матеріали, пов'язані з іменем гетьмана, який провів у своєму маєтку в Руді кілька років після того, як прихильники російської лії скинули його з гетьманства 1659 року. Ініціатором створення музею виступила Львівська обласна державна адміністрація. Маєток Виговського на Львівщині охоплював села Руду, Волицю та Кохавину. У 1664 році, після смерті Івана Виговського, його дружина Олена привезла тіло чоловіка до Руди і там поховала. Сама вона померла кілька місяців по тому, однак нащадки Виговських жили у цьому селі ще понад сто років.

Збудували найдовший на Львівщині автоміст

ЛЬВІВ. – 24 серпня відбулось відкриття автомобільного мосту через річку Стрий у м. Жидачеві. Міст, довжина якого склала 330 м., є найдовшим в області. Головним підрядником будівництва виступила компанія „Західтрансбуд“. Будівництво було розпочато понад десять років тому, оскільки старий міст через Стрий перебував у передаварійному стані. Однак, згодом роботи було законсервовано через відсутність коштів. Відновити їх удалося лише у квітні цього року. Загальний кошторис робіт склав приблизно 9 млн. грн., а запрацює міст приблизно через місяць, коли будуть закінчені усі роботи з упорядкування території. Завершення будівництва присвячене 840-річчю Жидачева.

А.Кінах вважає заяви уряду далекими від правди

КИЇВ. – Провідник Партії промисловців і підприємців, кандидат у президенти України Анатолій Кінах вважає заяви уряду про поліпшення життєвого рівня громадян далекими від справжньої ситуації в Україні. Таку думку він висловив під час зустрічей з виборцями тури 30 серпня. А. Кінах наголосив: „Життя погіршується, а ми чуємо про переможні звіти щодо зростання ВВП. Це ознака того, що структури влади дуже далекі від людей“. За словами А.Кінаха, зростання ВВП не позна-

чається на якості життя громадян. Говорячи про підвищення платень і пенсій, він зауважив, що „тут треба визнати“, що мова йде не про це, а про часткову компенсацію зростання цін, яке відбулось за останні півтора роки. На запитання виборців стосовно власної передвиборчої програми А. Кінах відповів, що вона відрізняється системним підходом до питань економічного розвитку країни, покращення добробуту та якості життя громадян.

О. Мороз передав до ЦВК мільйон 200 тисяч підписів

КИЇВ. – ЦВК вже знайшло порушення під час збору підписів за Олександра Мороза. 30 серпня кандидат у президенти та голова Соціалістичної партії О. Мороз передав до Центральної виборчої комісії трохи більше мільйона 200 тисяч підписів виборців. О. Мороз став першим з претендентів на президентську посаду, хто надав підписи тих, хто його підтримує, до ЦВК. Речник Комітету виборців України Олександр Черненко повідомив, що під час збору підписів у штабі О. Мороза було заважено низку правопорушень, зокрема – безкоштовне надання передплати на наближену до соціалістів газету „Сільські вісті“.

В Івано-Франківську працює програма ООН

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. – Продовжується впровадження експериментальної муніципальної програми сталого розвитку міста, яка діятиме у регіоні до 2007 року. Плянується впорядкувати міське озеро, території внутрішніх дворів, обладнати майданчики. До робіт буде залучено громадськість міста та підприємств. Муніципальна програма здійснюється у рамках проєкту ООН сталого розвитку. На неї вже виділено 600 тис. грн. Ще стільки ж коштів буде виділено з програми міського виконавчого комітету „Околиця“. За умови позитивного висліді праці програми, наступного року її фінансування буде збільшено вдвічі. Окрім Івано-Франківська, переможцями конкурсу ООН на участь у проєкті також стали міста Рівне та Житомир.

Літній табір молоді країн НАТО

ЛЬВІВ. – У Львові триває Міжнародний літній табір молоді країн НАТО „Партнерство заради миру“. Учасники табору обговорюють роль України у забезпеченні регіональної стабільності, основні чинники, що впливають на формування політики НАТО, соціально-економічні аспекти країни-претендента на вступ до НАТО. У таборі беруть участь 15 представників громадських організацій з Польщі, Словаччини, Німеччини, Італії та США, а також 35 представників українських молодіжних організацій з Житомира, Івано-Франківська та Львова. Це переважно студенти-політологи та студенти факультетів міжнародних взаємин, які вільно володіють англійською мовою. Урочисте відкриття табору відбулось 24 серпня.

За повідомленнями інформаційних агентств

Опитування на виході з виборчих дільниць на виборах- 2004

КИЇВ. – „Екзит-пол“ – опитування на виході з виборчих дільниць під час виборів Президента України 2004 року стане найбільшим опитуванням в історії України. Вперше в історії України на виході з виборчих дільниць буде опитано 50 тисяч осіб, що, на думку соціологів, забезпечить максимальну репрезентативність цього дослідження та дозволить оцінювати чесність та справедливість результатів голосування як в масштабах країни, так і кожної області.

27 серпня директор фонду „Демократичні ініціативи“ Ілько Кучерів повідомив, що проєкт „екзит-полу“ є складовою частиною діяльності громадської коаліції „Новий вибір-2004“, до якої досі входить більш як 100 громадських організацій.

Проєкт виконують винятково українські організації, які утворили консорціум з проведення „екзит-полу“: Київський міжнародний інститут соціології, Центр економічних і політичних досліджень імені Олександра Разумкова, центр „Соціальний моніторинг“, центр „Соціс“ і фонд „Демократичні ініціативи“.

Головною метою проєкту є забезпечення ефективної громадської контролю за чесністю виборчої процедури. Висліди опитування будуть використовуватися ЗМІ для інформування громадськості, зокрема в телевізійній програмі

„Ніч виборів“ на українському телебаченні. Коаліція планує організувати прес-центри в Києві та обласних центрах, які будуть оприлюднювати висліди „Екзит-полу“, та розіслати інформацію про висліди опитування на електронні адреси ЗМІ. Крім того, інформація буде розміщена на спеціальному сайті: exitpoll.org.ua. Проєкт включатиме три взаємопов'язані компоненти: власне „екзит-пол“ під час першого та, гіпотетично, другого турів виборів, проведення серій передвиборчих опитувань та якомога ширше інформування суспільства про громадську думку в Україні.

У день виборів планується одночасно чотири самостійні опитування, які проводитимуть КМІС, Центр ім. О. Разумкова, „Соціальний моніторинг“ і „Соціс“. Потім висліди опитування будуть об'єднані і оприлюднені відразу після закриття виборчих дільниць.

У виконанні проєкту братимуть участь понад 3 тисячі осіб. Виконавці проєкту мають досвід проведення „екзит-полів“ у всеукраїнському масштабі – під час парламентських виборів 1998 та 2002 років і двох турів президентських виборів 1999 року, повідомили на прес-конференції.

І.Кучерів повідомив, що проєкт співфінансують посольства Швейцарії, Норвегії, Голандії, Міжнародний

фонд „Відродження“, фонд Ч.Ст.Мотта, Національний фонд підтримки демократій (США). Також очікується, що проєкт підтримають посольства інших держав та фонди.

І. Кучерів зазначив, що коаліція не ставить за мету проведення „екзит-полу“ допомогти тому чи іншому кандидату або перешкодити його праці, не підтримує жодну політичну силу та не ставить під сумнів результати виборів.

Керівник соціологічної служби Центру ім. О. Разумкова Андрій Биченко зазначив, що мета коаліції – провести дослідження максимально об'єктивно та точно, „оскільки це наша репутація, ми збираємося працювати тут довго, незалежно від результатів виборів“. Він впевнений, що „всі будуть просто щасливі, і я сподіваюся на це, якщо результати „екзит-полу“ збіжаться з результатами офіційного підрахунку голосів“.

За його словами, „екзит-пол“ методологічно відрізняється від звичайних соціологічних досліджень та потребує спеціального підготування. „Для цього в усіх областях наші команди проведуть спеціальні тренінги“, – зауважив соціолог. А.Биченко розповів, що за вибіркою будуть визначені виборчі дільниці, на кожній з яких будуть працювати по два опитувачі. На цих дільницях опитають

приблизно кожного двадцятого виборця, що виходитиме з дільниці.

Президент Центру „Соціс“ Микола Чурило зазначив, що за вислідами дослідження можна буде бачити дані не тільки щодо України в цілому, а й щодо кожної області. Він повідомив, що „екзит-пол“ буде проводитись на більш як 1500 виборчих дільницях.

Опитування проведуть в усіх містах з населенням більш як 20 тисяч осіб. Всього у вибірку включено 152 українських міст, 37 селищ міського типу та більш як 420 сіл. Організатори дослідження також звернуться за дозволом провести „екзит-пол“ на виборчих дільницях, де голосуватимуть воєки дійсної служби.

Як відомо, раніше керівник виборчого штабу Віктора Януковича Сергій Тігіпко розкритикував проведення „екзит-полів“ та паралельного підрахунку голосів, назвавши їх технологією впливу на громадян.

Соціологи очікують, що статистична похибка становитиме менш ніж 0.5 відсотка.

Цей показник є дуже важливим, бо саме велика різниця між даними „екзит-полу“ та Центральної виборчої комісії надала громадськості безперечні підстави стверджувати про масову фальсифікацію вислідів голосування в Мукачевому.

Проводити „екзит-пол“ за кордоном України не планується.

За матеріалами ЗМІ

Відкриття...

(Закінчення зі стор. 1)

проти будівництва українського каналу. Стурбованість цим будівництвом висловив Державний департамент США.

Минулого місяця Україна відправила листа до Європейської комісії, в якому запевнила, що будівництво каналу не зашкодить довкіллю. Проте цей лист не задовольнив Єврокомісію.

Представник Міністерства транспорту Віктор Сальков в інтерв'ю для радіо „Свобода“ заявив, що довкола будівництва Україною ка-

налу „Дунай – Чорне море“ більше політики, ніж серйозних побоювань стосовно екологічної безпеки.

В. Сальков наголосив, що будівництво каналу відповідає економічним інтересам країни. Він сказав: „Ми прекрасно розуміємо, що Румунії не цікавий наш канал, тому що переведення суден українським каналом – це набагато дешевше для перевізників виходить і набагато швидше. Тобто, ми порушили монополію Румунії саме на Дунай. Будівництво каналу через гирло Бистре ведеться тільки в інтересах України – для того, щоб вона відновила судноплавство по Дунаю“.

На місцевому рівні також переконані, що це будівництво не пошкодить довкілля, не завдасть шкоди Дунайському біосферному заповіднику. Народний депутат України Юрій Крук сказав:

– Це для України – серйозний, великий подарунок, це серйозне рішення для регіону, він економічно дуже суттєвий та важливий для економіки України в цілому. Можна лише висловити велику подяку тим людям, які взяли на себе відповідальність і цей канал збудували.

Олександр Волошкевич, директор Дунайського біосферного заповідника: „Українська дельта Дунаю – це надзвичайне, унікальне і цікаве місце. Це остання дельта в Європі, де ще збереглися процеси

дельтостворення. Є жива дельта, не перегороджена дамбами, вона росте і росте дуже швидко. Дунай виносить в рік 30-60 мільйонів тонн мулу, тому дельта наростає інколи зі швидкістю 100-150 до 190 метрів в рік. Молодий суходіл Європи створюється саме тут. Всі види риб, які занесені в Червону книгу Європи, є на території заповідника. Це справді унікальна екосистема, яка збереглася і є надзвичайно вразливою, як і всі дельтосистеми“.

Аналітики вважають, що у питанні побудови каналу через Дунайський біосферний заповідник поєднано дуже багато чинників: економічний, екологічний і політичний. Україна матиме вигоду від того, що частина вантажоперевезень буде йти через українську частину дельти. Було запропоновано декілька варіантів побудови каналу, і канал через гирло Бистре був найдешевшим варіантом.

Але використання каналу по гирлу Бистре вимагатиме величезних капіталовкладень, витрат на постійне поглиблювання цього каналу і підтримання судноплавства по ньому. В цей канал ще 30-50 років доведеться вкладати великі кошти. Екологи і всі опоненти цього варіанту пропонували будівництво шлюзованого каналу в обхід Дунайського біосферного заповідника. Україна мала б вигоду від перепустки суден через українську територію, а шлюзований канал не треба було б поглиблювати кожного року.

Водночас дельта Дунаю в українській частині є унікальним місцем, таких біосферних заповідників є всього лише декілька в усьому світі. І канал через гирло Бистре проходить через абсолютну заповідну зону заповідника, де взагалі заборонена будь-яка господарська діяльність. Канал приведе до знищення заповідника.

Україна наполягає, що мова йде не про будівництво каналу, а про відновлення судноплавного шляху, що існував до 50-их років. Але 50

років тому не було Дунайського заповідника, а за радянських часів взагалі мало хто турбувався довкіллям. Поглиблення каналу – це робота важкої техніки, яка теж завдасть довкіллю значної шкоди.

Власником заповідника є НАНУ, а вона і президент Борис Патон зокрема до останнього опиралися цим пляном.

Без сумніву, в цьому випадку спрацював пострадянський термін „відомчі інтереси“, який перейшов в незалежну Україну. Відомчий інтерес – це стабільне протягом 30-50 років освоєння щорічне коштів на днопоглиблювальні роботи. Це буде якраз джерелом для прибутків відповідному відомству, ті й же самій державній компанії „Дельта-лоцман“, яка на сьогодні зробила це замовлення через гирло Бистре. В цьому і полягає економічне питання з точки зору інтересів правлячої верхівки.

Навіть та експертиза, яку Україна офіційно підготувала (вона була надрукована в „Голосі України“), визнає, що антропогенний вплив буде, бо це нешироке гирло – 100-150 метрів. Треба будувати з обох боків каналу дамби, які виходили б в море і захищали б судновий хід від замулення.

Всупереч національному законодавству, незважаючи на протести, одне відомство буде канал, не маючи погоджень, не маючи пляну. Це ще один приклад того, що Україна не є правовою державою, що думка громадськості у ній нічого не важить, коли є впливові керівні вказівки. Людство зараз прийшло до потреби сталого, стійкого розвитку, ідея якого полягає в забезпеченні інтересів теперішнього покоління не за рахунок майбутніх поколінь. На жаль, ідея сталого розвитку в Україні хоч проголошена, але, як свідчить випадок з каналом, сталий розвиток і ця влада – речі несумісні.

За матеріалами Радіо „Свобода“

Найвродливіша з львів'янок

28 серпня у львівській Опері під егідою Національного комітету „Міс Україна“ відбувся регіональний конкурс краси „Міс Львів-2004“, на якому перемогла 18-річна студентка 2-го курсу Європейського інституту інформтехнологій та менеджменту Ольга Кириленко. Фото УНІАН

АМЕРИКА І СВІТ

Дж. Буш визнав, що переоцінив свої сили щодо Іраку

ФАРМІНГТОН, Н.Г. – Президент США Джордж Буш уперше визнав, що припустився низки прорахунків, оцінюючи наслідки війни в Іраку. Про це він заявив 26 серпня в інтерв'ю газеті „Нью-Йорк Таймс“. Проте американський Президент продовжує наполягати, що безладдя в Іраку, яке продовжуються протягом 17 місяців і пляни американської адміністрації, які порушуються, є „побічним результатом швидкої перемоги“ над Садамом Гусейном. Його радники і він сам не передбачали, що С. Гусейн буде настільки швидко пересуватись по країні, ховаючись від переслідування і провокуючи іракські міста на опір американським військам. Він також заявив, що стратегія США є „досить гнучкою“ для реагування і що американці „приспосовуються до умов“. У той же час Дж. Буш відхилив усі питання про те, які помилки були допущені при веденні військових дій в Іраку, заявивши, що не має наміру займатися переглядом своїх рішень. Він переконаний, що подібними питаннями будуть займатися історики майбутнього. „Америка вступила в ХХІ століття зі завданням перемогти тих, хто використовує терор як зброю для досягнення своїх цілей“, – підкреслив Дж. Буш.

Масові протести у Нью-Йорку

НЬЮ-ЙОРК. – Сотні тисяч американців у неділю, 29 серпня, напередодні відкриття Всекраєвої конвенції Республіканської партії, вийшли з протестом на вулиці Нью-Йорку, аби висловити своє невдоволення політикою Президента Джорджа Буша. Серед демонстрантів домінували члени антивоєнних рухів, організацій жінок та безробітні сталеливарники. Тисячі поліцейських супроводжували демонстрацію, яка відбулася мирно. Більшість ньюйоркців голосують за демократів, проте мерія закликала мешканців міста відкласти міжпартійні уподобання і поставитися до делегатів-республіканців приязно.

Обстріляно парламент Іраку – у день присяги депутатів

БАГДАД, Ірак. – Депутатів тимчасового парламенту було обрано під час Національної конференції у серпні. У Багдаді 1 вересня приведено до присяги членів тимчасового іракського парламенту – незважаючи на мінометний обстріл, що вразив місцевість поблизу споруди і внаслідок якого одна людина була поранена. Кілька мін було випущено в той час, як делегати збиралися в укріпленому комплексі, званому як „Зелена зона“. Тим часом у місті Мосул на півночі Іраку бойовики вбили трьох жінок, які працювали на американській військовій базі. У Багдаді обстріляно авто іракського політика Ахмеда Чалабі, поранено двох його охоронців. Кувейт оголосив, що викрадачі в Іраку звільнили сімох громадян країни, захоплених раніше.

Передано контролю над мечеттю Імама Алі

НАДЖАФ, Ірак. – Збройні прихильники Моктади аль-Садра три тижні утримували мечеть. Іракський духовник-дисидент Моктада аль-Садра 26

серпня передав ключі від шиїтської святині аятолі Алі Сістані – духовному провідникові іракських шиїтів по тому, як було досягнуто угоди, за якою бійці армії Мегді мають скласти зброю і залишити мечеть. Вона перейде під контроль вищого шиїтського духовенства. Чужоземні підрозділи мають залишити Наджаф, а відповідальність за безпекою в місті бере на себе іракська поліція. Перехідний уряд Іраку погодився з пропозиціями аятоли Сістані і пообіцяв не переслідувати Моктаду аль-Садра і відданих йому бійців. Угода поклала край збройним сутичкам між прихильниками М. аль-Садра та іракськими урядовими і американськими войками. По тому, як у місті запанував мир, тисячі іракських прочан знову отримали можливість молитися у мечеті Імама Алі, яка є однією з найшанованіших у шиїтському ісламі.

Звинувачених у знущаннях в іракській в'язниці стало більше

ВАШІНГТОН. – Наруга над в'язнями була поширеним явищем, стверджують автори доповіді. Доповідь американської армії підтвердила, що службовці військової розвідки відігравали значну роль у знущаннях над в'язнями тюрми Абу-Грайб в Іраку. Згідно з даними звіту, 23 факти розвідки і четверо цивільних контрактної служби заохочували до тортур і знущання, чи принаймні погоджувалися з діями інших. Після оприлюднення 26 серпня нової доповіді загальна кількість тих, кому загрожує судова чи дисциплінарна відповідальність через скандал, пов'язаний з наругою над в'язнями, перевищила 50 осіб. Напередодні було оприлюднено звіт незалежної комісії на чолі з экс-міністром оборони Джеймсом Слезінджером, яка різко критикувала недоліки військового і цивільного керівництва у збройних силах США, що уможливили порушення у в'язниці.

У Непалі звинувачують уряд

КАТМАНДУ, Непал. – У столиці Непалу 1 вересня відбулися запеклі сутички між поліцією та учасниками маніфестації, які звинувачують владу в тому, що та не доклала достатніх зусиль для збереження життя заручникам в Іраку. У вівторок, 31 серпня, надійшли повідомлення, що іракські екстремісти убили 12 громадян Непалу – найманих робітників – за співпрацю з американцями. Про це наголошується у заяві угруповання „Іслямська армія Ансара ас-Суни“. Генеральний секретар ООН Кофі Анан закликав до негайного звільнення усіх заручників в Іраку.

У Чечні обрано нового президента

ГРОЗНИЙ, Чечня. – Населення Чечні 29 серпня обирало нового президента, менше ніж через чотири місяці після того, як попередній президент Ахмат Кадиров загинув під час бомбового нападу. Чеченський міністер внутрішніх справ Алу Алханов завдяки підтримці, яку йому надає Москва, переміг. Його головному суперникові Маліку Сайдуллаєву було заборонено висуватися кандидатом на виборах. Кремль сподівається, що вибори нового керівника допоможуть по-

класти край насильству в Чечні. Однак, чеченські повстанці, які посилили свої напади, вважають уряд у Чечні нелегітимним. США 31 серпня заявили, що президентські вибори у Чечні не відповідали міжнародним нормам демократичного голосування, та закликали покласти край порушенням прав людини в Чечні. Алу Алханов, якого, за попередніми даними, на виборах підтримали майже 74 відсотки виборців, заявив, що він не вестиме переговорів із колишнім президентом республіки Асланом Масхадовим.

Сліди вибухівки на уламках російського літака

МОСКВА. – Федеральна Служба Безпеки Росії заявила про виявлення слідів вибухівки на уламках одного з двох літаків, які зазнали катастрофи в ніч на середу, 24 серпня. 89 людей загинули внаслідок тих випадків, що сталися майже одночасно. Серед них є громадянин України Сергій Шаров, житель Луганської області, 1981 року народження. Сліди вибухівки виявлено на уламках більшого з двох літаків – Ту-154, який зазнав катастрофи у Ростовській області. Саме з цього літака надійшов сигнал про викрадення незадовго до того, як літак зник з екранів радарів. Щодо типу вибухівки, сліди якої знайдено на уламках ліката, то, йдеться про гексоген – той самий матеріал, який, за словами російських офіційних представників, був використаний під час низки вибухів у багатоповерхових будинках в 1999 році. Відповідальність за ті напади російські власті покладають на чеченських сепаратистів. Відповідальність за російські авіокатастрофи взяло на себе одно з ісламістських угруповань, що називає себе „Іслямськими бригадами Аль-Кайди“. У заяві російська влада звинувачується в масових убивствах мусульман у Чечні. Бойовики запевняють, що за цими терактами підуть і інші, до повного „припинення убивства братів-мусульманів у Чечні“.

У Північній Осетії бойовики захопили школу

МОСКВА. – Бойовики у Північній Осетії захопили середню школу в місті Беслан і утримують у заручниках багатьох учнів. Вони звільнили 15 дітей, майже 50 дітям вдалося врятуватися зі школи, у школі утримуються 300-400 осіб, у тому числі діти. Було вбито сімох і поранено чотирьох осіб. У місті Беслан, поблизу кордону з Чечнею. 1 вересня спалахнула стрілянина між бойовиками і міліцією. Досі не з'ясовано, хто саме ці бойовики, але висловлюють припущення, що бойовиками можуть бути чеченці. Напад відбувся у той час, як російська влада посилює заходи безпеки по цілій країні після вибуху в Москві, внаслідок якого 31 серпня загинули 10 осіб. Міністер оборони Росії Сергій Іванов заявив, що Росії, фактично, оголошено війну. Кількість нападників, за різними даними, становить 15-25 осіб, серед яких є й жінки. Озброєні люди, які захопили школу в Беслані, вимагають викликати для переговорів президентів Північної Осетії та Інгусетії. Серед політичних вимог нападників – припинення бойових дій у Чечні та виведення з республіки російських військ. До приміщення школи намагалися увійти го-

ловний муфтії Північної Осетії та прокурор міста, але бойовики відмовилися від переговорів з ними. На випадок штурму терористи погрожують підірвати школу.

Самогубні вибухи в Ізраїлі

ЄРУСАЛИМ. – На самогубні напади Ізраїль готовий відповідати „з усією силою“, заявив 1 вересня уряд. Ізраїльська армія зруйнувала оселю одного з чоловіків, яких вважають виконавцями самогубних нападів у місті Бер-Шеба, внаслідок яких загинули 16 осіб і десятки були поранені. З метою зруйнувати будинок ізраїльські війська увійшли до міста Геброн на Західному Березі. Самогубні напади на два автобуси в Ізраїлі 31 серпня у південному місті Бер-Шеба спричинили численні жертви. У двох висаджених у повітря автобусах принаймні 12 людей загинуло і 35 поранено. Відповідальність за напади взяло на себе войовниче палестинське угруповання „Гамас“. Напади було здійснено у відповідь на вбивство весною ізраїльтянами двох провідників угруповання. Напади в Бер-Шебі засудила палестинська адміністрація, проте в Газі чимало прихильників угруповання „Гамас“ святкували з нагоди цих нападів.

Франція домагається звільнення журналістів

ПАРИЖ. – У Франції заборона носити у школах релігійну символіку залишається чинною, заявив 30 серпня представник уряду. Скасування заборони мусульманкам носити хустку на голові вимагають екстремісти, які 28 серпня захопили в Іраку двох французьких журналістів. Ж. Ширак виступив з телезверненням до іракських бойовиків, аби вони звільнили двох французів. Він також оголосив про те, що до Близького Сходу для вирішення кризи зі заручниками негайно вїхав глава МЗС Франції Мішель Барн'є. Люди у Франції приголомшені новиною про те, що іракські бойовики зробили з французькими громадянами, адже Париж категорично протистояв війні в Іраку. Французька Рада мусульман назвала повідомлення про викрадення журналістів відвертим шантажем. Доля французьких журналістів, захоплених екстремістами минулого тижня, залишається невідомою.

Куба розірвала дипломатичні стосунки з Панамою

ГАВАНА, Куба. – Куба 27 серпня оголосила про розрив дипломатичних взаємин з Панамою – по тому, як панамський президент Мірея Москосо амнестувала чотирьох кубинських емігрантів, звинувачених у спробі вбивства Фіделя Кастро. Замах на президента Куби планувався здійснити під час зустрічі країн Центральної Америки у Панамі 4 роки тому. Міністерство закордонних справ у Гавані назвало рішення Панами ганебним. Але М. Москосо, яка залишає посаду наступної середи, 1 вересня заявила, що у разі екстрадиції засуджених їх життя загрожувала б небезпека. Усі четверо, серед яких був і колишній агент ЦРУ, були ув'язнені у Панамі після розкриття змови, але вже залишили країну.

За матеріалами ЗМІ

Ісповідник віри завіщав нам велике майбутнє

До 20-річчя відходу св. п. Патріярха Йосифа Сліпого

Двадцять років тому, 7 вересня, у Вічному Місті українська громада, миряни, священники і владики прощали у Божі засвіти великого Ісповідника Віри, Главу УГКЦеркви, світлої пам'яті Патріярха Йосифа. Відійшла від нас унікальна, неповторна людина, яка творила і записувала історію Української Церкви, українського народу. Людина, яка після 18-літньої советської каторги своєю появою у вільному світі, у Римі сколихнула світовою опінією про мовчазну УГКЦ й Україну. Відійшла людина, яка збудила нашу Церкву з летаргічного сну до нового творчого, самобутнього життя. Патріярх Йосиф як незламний ієрарх ради Христа Господа був гордістю Вселенської Церкви. Він був світочем нашої страждальної УГКЦеркви, він залишив для нас багату і ще належно не оцінену спадщину, яка визначає наше релігійно-національне „я“.

Завдяки йому Апостольська Столиця переглянула історичні документи нашої Церкви і повернула їй її права Верховного Архiepіскопства, гарантовані під час Берестейської унії 1595 року.

Це означало – патріярші права без титулу „патріярх“. Слід підкреслити, що це не був подарунок чи нагорода – це було повернення історичних прав нашої Церкви.

Пригадаймо знаменну промову Блаженнішого Йосифа на Другому Вселенському Ватиканському Соборі. Він говорив від імені тих, які відійшли, від імені мовчазної Церкви. Він говорив латинською мовою. Його виступ був зворушливий. Хоч на соборі діяло правило нікого з промовців не оплескувати, однак отці спонтанно встали й довгими оплесками прийняли промову Блаженнішого Йосифа. На цьому ж форумі він у своєму виступі відпорошив ідею патріярхату УГКЦеркви, яку соборові отці також прийняли оплесками.

Незважаючи на підірване здоров'я, Верховний Архiepіскоп розгорнув гідну подиву працю. Як Глава Церкви відвідав усі українські поселення у вільному світі. Збудував храм Св. Софії у Римі і Український Католицький університет, який сьогодні успішно розвивається у Львові, перебрав церковцю свв. Сергія і Вак-

ха, з чудотворною іконою Жировицької Матері Божої, з патріяршим двором, при П'яцца Мадонна деї Монті, 3, у Римі. Завдяки Блаженнішому Йосифові Рим став для українців близьким, у певному значенні – українським.

Патріярх Йосиф безперервно змагав до єдності Церкви, „щоб усі були одно“. Знайшов дорогу до українських православних владик – до Митрополита Йоана Теодоровича і Митрополита, пізніше Патріярха, Мстислава. Всі ці благородні почини беззастережно підтримував мирянський патріярхальний рух і всі вірні УГКЦ.

В Божу вічність він перейшов у справді патріяршому віці – на 93-му році сповненого працею і терпіннями життя. Вістка про смерть Патріярха Йосифа блискавично розійшлась по всіх українських поселеннях західного світу. Похоронами зайнялось найбільше оточення (о. Іван Хома, о. Іван Дашко, о. Петро Стецюк, о. Іван Музичка, о. Любомир Гузар і члени Львівського Крилосу). У похоронних відправах взяли участь всі владики на чолі з Блаженнішим Мирославом-Іваном Любачівським, мирянські організації, український науковий і політичний світ, молоді та громадські організації й установи. На похоронах Митрополита Мстислава заступав Владика Володимир (Дідович) з о. Дубицьким.

Численну участь у похоронах взяли високі достояники Апостольської Столиці, кардинали на чолі з деканом К. Конфальонієрі, які провели окрему молитву за спокій душі Блаженнішого Йосифа.

Папа Іван-Павло II перед своїм запланованим від'їздом до Канади попросився з Блаженнішим Йосифом, у супроводі Мирослава Любачівського і секретаря Східної Конгрегації Мирослава Марусина, до яких промовив: „Він боровся за справедливу справу, його треба пошанувати“.

Так, Патріярх Йосиф боровся за справедливу справу, але, на жаль, відтоді і донині у цій справі нічого не змінилось. Правда, чуємо, що треба трошки зачекати на „плоди“, які, правдоподібно мають зродитись у Москві... На жаль, там, де вирішувалась доля УГКЦ, себто її ліквідація, у 1946 році, яку здійснювало НКВД при допомозі

Блаженної пам'яті Патріярх Йосиф

Патріярха Алексія I. Це коштувало Україні ріки крові, гори трупів, – як говорив на форумі Другого Вселенського Собору Патріярх Йосиф.

Під чистим вересневим римським небом на просторій площі перед собором св. Софії у Римі зносились похоронні молитви і св. Літургії у небесні простори за спокій душі Патріярха Йосифа.

Відходячи у Божу вічність, Патріярх Йосиф залишив для нас, сущих, унікальне і зобов'язуюче Завіщення, у якому закликає нас: „Моліться, як дотепер, за Патріярха Києво-Галицького і всієї Русі, безіменного і ще невідомого! Прийде час, коли Всемогутній Господь пошле його нашої Церкві і об'явить його ім'я! Але наш патріярхат ми маємо!“

З приводу 20-річчя смерті Патріярха Йосифа варто нам пригадати знаменну проповідь о. Веренфріда ван Страатена, яку він виголосив у сороковий день у німецькій церкві св. Михаїла в Мюнхені, 21 жовтня 1984 року. Отця ван Страатена називали найбільшим жебраком світу, бо він збирав фонди на потреби Церкви і був головою фундації „Церква у потребі“, з якої допомагав Церквам під комуністичним гнітом. Був особистим приятелем Патріярха Йосифа. Багато допомагав і нашої УГКЦеркви. У своїй проповіді, яку не можна читати без зворушення, о. Веренфілд виїняткові високо оцінив служіння Патріярха Йосифа Христовій Церкві й українському народові і виявив глибоке знання історії Української Церкви. Підкреслюючи незламність Патріярха Йосифа, він нагадав: „Навіть коли йому запропонували московський патріярший престол під умовою, що відречеться від унії з Римом та заперечить примат Папи, він залишився вірний і продовжував свою хресну дорогу, що тривала 18 років“.

Під кінець проповіді о. Веренфілд сказав: „Слухайте з глибокою пошаною і з дитячим послухом вашого Патріярха. Він не є мертвий. Його душа у руках Божих, і ніяке терпіння його більше не може торкнутися... Бо прозвучав голос з неба: „Я прославлював і надалі буду прославлювати!“ Ваш Патріярх ясно сяє. Він судить поган і панує над народами. Тому слухайте його, бо він далі проповідує у своєму Завіщенні, у цьому благородному, а разом з тим вражаючому документі, що він вам залишив, як останній свій заповіт. Якщо цей заповіт не буде у кожній українській родині, кожним українським священником і кожним українським єпископом знову і знову читаний, роздумуваний, взятий до серця, підтверджений, виконаний, якщо тим заповітом не буде жити, тоді я побоююся, що Українська Церква не була гідною такого пастиря. Нехай цього не станеться! Тому осиротіле стадо Йосифа Сліпого, слухай його голосу, довіряй його заступництву, виконуй його Завіщення, плекай твоє християнське життя, твою мову і твою прегарну Літургію“.

До цих зворушливих слів о. Веренфріда годі щось додати.

Микола Галів,
Нью-Йорк

З легкої руки сенатора Вільяма Фулбрайта

Р. Л. Хомяк

КИЇВ. – Україні – 13 років, а Програмі ім. Фулбрайта в Україні – 12. Протягом цих 12 років понад 250 українських науковців займалися дослідницькою діяльністю у США, читали лекції в американських університетах, вивчали досвід американських вищих шкіл. І менш-більш стільки ж американців займалися такою ж працею в Україні.

Взагалі кажучи, ця американська програма академічних обмінів діяла на території України ще з кінця 1950-их років, коли США і СССР почали суворо регламентовану програму взаємних культурних обмінів. Але тоді в Союзі все зводилось до Москви та Ленінграду. Іноді хтось з американців потрапляв до Києва чи іншого незакритого міста Союзу, але стандартним поясненням з московської сторони завжди було відсутність приміщень для проживання американських науковців поза Москвою й Ленінградом. А вже про такі на сім замків закриті міста, як Дніпропетровськ і Миколаїв (з їх воєнною промисловістю), і гадки не було.

Нині Миколаїв став другим рідним містом американському науковцеві і його дружині з Оклахоми. Вони жили як „фулбрайтери“ в Миколаєві майже рік. А інші американські університетські викладачі можуть говорити про улюблені парки чи ресторани в Дніпропетровську, про побутові умови в Донецьку чи Горлівці, про засоби міського транспорту в Тернополі, та про наукові зацікавлення колег і студентів у всіх тих українських містах. Після закінчення перебування на стипендії ім. Фулбрайта в Україні, чимало американців повертаються через річку до „своїх“ українських міст на свій коштів.

Знову ж, українські вчені, а останнім часом і студенти в аспірантурі (graduate students), мають можливість не тільки попрацювати у своїй

галузі в Америці, але й зблизька приглянутись до неї, і то протягом року-двох.

Один український „фулбрайтер“ недавно зізнався, що перебування у США „дозволило мені подивитись на себе збоку“. А інший заявив, що його „погляд на Україну змінився після повернення й Штатів“.

В цьому й полягає суть програми, яку 1946 року запропонував і провів через Конгрес сенатор Вільям Фулбрайт. Після Другої світової війни європейські країни мали чималі борги перед Америкою, а гроші, якими вони тоді користувались, мали сяку-таку вартість на своїй території, а поза її межами – майже ніякої. Ці гроші тоді не були „вільно конвертованою валютою“. Сенатор Фулбрайт придумав, як цю неконвертовану валюту частинно конвертувати: посилати американських науковців до країн-боржників, де їхні стипендії були б оплачувані місцевими грошми, і де вони займалися б своїми дослідженнями, читали лекції – все це в ім'я міжнародного порозуміння.

Нині, після майже 60 років, Програма Фулбрайта діє у 140 країнах світу, при чому в більшості з них за неї відповідають двосторонні комісії і обидві сторони (США і країна-учасник) разом покривають витрати. Когорта американських „фулбрайтерів“ налічує чверть мільйона осіб. Деякі американці після закінчення програми залишаються у „своїй“ країні. Наприклад, дуже активна європейська кореспондентка американського громадського радіо (National Public Radio - NPR) Сільвія Поджолі поїхала до Італії як „фулбрайтер“ і там залишилася. Нині її авторитетні репортажі мають додатковий вимір: вона працює на перспективу американського слухача, але з солідним знанням регіону, про який звітує.

(Закінчення на стор. 17)

Президент і демократія

В міру наближення дня виборів наступного президента України в редакційній пошті стає все більше листів з побажаннями щодо того, яким саме має бути новий, демократичного спрямування народний обранець. При цьому майже не порушується питання, якими мають бути громадяни демократичної країни. На жаль, посткомуністична спадщина позначається у повному відокремленні громадян від держави. Люди чекають, що саме держава і її провідник впровадять неухильне дотримання законності, припинять корупцію, досягне пошани національних і загальнонародних традицій, повсюдного вивчення правдивої історії народу і таке інше... Так, це є обов'язком держави. Але є обов'язком і її громадян, які, чекаючи від держави згаданих дій, дозволяють собі нехтувати службовими обов'язками, красти, давати і брати хабарі, не вживають батьківської (і державної) української мови, не вчать своєї історії, байдужі до численних пам'ятників комуністичним божкам і їхнім іменам в назвах міст і вулиць, святкують річницю власного поневолення. Так є в Україні...

Причиною такого стану є занепад громадянського суспільства. З прадавніх часів суспільство будувалося на трьох головних структурах - Церква, держава, сім'я. Першою виникла Церква, яка сприяла утворенню держави, чітко визначеною функцією якої є забезпечення добробуту громадян в усіх побутових турботах, захист життя і власності людей, збереження миру і порядку. Сім'я є провідною ланкою в суспільній структурі, вона альтернативна державі і має культивувати нематеріальні цінності, які передаються від покоління до покоління. Церква здійснює і заохочує служіння Богові, змінюючи на основі Божого Слова гріховну породу людей, насаджуючи серед них взаємну любов, братерство і повагу до держави. Водночас Церква має зайняти критичну позицію щодо держави і бути готовою попередити державу про перевищення нею її функцій, спроб втручання в релігійно-духовну ділянку.

Україна тепер перебуває у зоні багаторічного впливу комуністичної держави, яка створила усі три структури. Комуністична диктатура зруйнувала Церкву, обмеживши її функції виконанням ритуалів, присвоїла собі її виховну функцію, змінюючи її для своїх потреб. Більшовики створили власну релігію, власне доктринальне писання, власних божків і форми їхнього прославлення. Більшовики зруйнували сім'ю, коли після невдалої спроби насадження взагалі безшлюбного суспільства усе ж залишили тільки державну реєстрацію нових сімей, а виховання дітей зосередили в дитячих комуністичних осередках, знищили внаслідок репресій і війн батьків і їх виховну роль. Держава стала не оборонницею суспільства, а наглядкою з якнайширшим застосуванням безпідставних вимог і кар.

Внаслідок цього, як сказав колишній Президент України Леонід Кравчук, „маємо те, що маємо“: люди не вміють і не хочуть працювати на рідній землі, шукають способів уникнути податків на користь збанкрутілого велетенського державного апарату, пиячать, прагнуть жити понад можливості сімейного бюджету, покладаються на допомогу закордонних добродіїв, самі втікають за кордон, замість облаштувати свою країну.

Треба визнати рацію тих, хто в листах до редакції висловлює сподівання на прихід до президентської влади особи, здатної надати державі демократичного вигляду, прийнятого у світі. Проте без радикальних змін у наставленні суспільства жоден обранець не матиме успіху. Джеймс Медисон, один зі засновників американської держави, писав у 1785 році про позицію кожного державного управителя і члена суспільства: „Віра і обов'язок стосовно Бога, а також характер їх виявлення повинні визначатися виключно розумом і переконаннями, а не тиском і насильством. Релігія повинна залишатися справою переконань і сумління кожної людини, і право кожного - діяти згідно їх повелінням“. Цю засаду яскраво видно на прикладі американської держави, де релігія є особистою справою кожного, але більшість в служінні, праці, громадській поведінці, сімейному житті намагається дотримуватися Божих настанов, а коли й порушує їх, то вважає це гріхом, а не подвигом. Коли Тарас Шевченко писав про майбутній прихід Вашингтона, то мав на увазі не тільки конституцію, а й ставлення суспільства до неї. Тим часом в Україні для більшості населення конституція залишається порожнім звуком, її не тільки не знають і не виконують, а не знаючи, намагаються змінювати на догоду тимчасовим володарям.

Наступний місяць ознаменований виборами нового президента України. Хто б не став обранцем, усе суспільство має разом з ним почати впровадження рішучих змін у діяльності держави, у спільній турботі усього громадянства про розквіт своєї землі.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про олімпійські міркування

Цікаво було б знати, скільки з наших читачів „Свободи“ пильно стежило за днями Олімпійських ігор, а передусім за вислідами нашої-не-нашої української дружини. Хоч ми не мали на ці висліди ніякого впливу, все ж на кожну з'яву синьо-жовтого прапора скоріше билося серце і якась гордість разом з радістю виповнювала його, хоча ці наші національні кольори мали ми вже нагоду бачити раніше.

Напевно, я не була одна, і з таким самим почуттям приглядалося Олімпійським іграм багато членів нашої громади в США. Розуміється, також усі ми постійно у цих останніх днях слідували, яке місце займає Україна у загальному точуванні і коли ми почуємо наш гимн у часі приділення нагород.

Немає що сміятися з нас або дивуватися нашій реакції, яка була незалежна від загальних настроїв, у відношенні до президента нашої України.

Та ж мимоволі нагадувалися усі ці давніші Олімпійські ігри, в яких наші змагуни мусіли виступати в кольорах Росії чи Польщі, а з цим ніхто не ставив Україну на рівні з іншими державами, яких представники виступали у Олімпійських іграх.

А ось тут, в Афинах, були змагуни - представники України, і в загальному точуванні Україна у висліді стоїть на дванадцятому місці. Це не є так погано, як брати до уваги, що в цих Іграх брали участь 243 змагуни під українським прапором, а це в порівнянні з іншими країнами не є аж так багато.

Приглядаючись цілий тиждень змаганням, передаваним на телебаченні, ми, однак, з жалем мусіли ствердити, що американське телебачення не цікавилось окремо українськими змагунами і не подавало багато знімок та коментарів про їхню участь. Ми могли побачити українського учасника тільки в такому випадку, коли він здобував добрі висліди і, на жаль, я ніколи не мала щастя побачити українських змагунів, коли вони отри-

мували нагороди першунів, і послухати український славень.

Зате доскоchu можна було споглядати на чорні обличчя змагунів, але також першунів, і це мимоволі насувало думки, чому і як це, що з різних держав-учасниць Олімпійських ігор їх так багато бере участь у Олімпійських іграх і так багато здобуває перші місця? Чи тут важливу роль відіграє завзяття чорних змагунів, особливо у бігах, в яких вони так численно беруть участь? Чи це тільки загальна їхня настанова до спортових зайнять і до стремління бути настільки передовими, щоб стати нарівні з білими до змагань? Важко нам ще і здалеку розуміти психологію чорних спортсменів, але їхня часта участь у змаганнях та їхнє завзяття добути перші місця є загальною відомістю. Тому в Афинах ніхто не дивувався, як чорні змагуни стояли у перших рядах переможців. Скільки їх в загальному було - важко тепер вже ствердити, бо ж виступали вони під різними прапорами. Їхня кількість особливо, однак, впадала в око при усіх змаганнях, що мали у своєму заложенні біг.

Що є особливо близьке фізичним можливостям українців - нам не вдалося збагнути - але з приємністю можемо ствердити, що українські змагуни ні в чому не провинилися впродовж Олімпійських ігор (крім однієї відібраної медалі) і вже тим тільки можуть усі українці чванитися.

У кінцевій церемонії передано олімпійський прапор до Пекіну. В Греції залишається гарний спомин про ігри, що пройшли гармонійно, спокійно та без одного терористичного нападу, про які тепер так думають та їх лякаються у цілому світі, де тільки відбувається якась численна учасниками імпреза. Грекам, однак, залишаються величезні грошові видатки, які вони за честь бути господарями Олімпіади мусять тепер платити.

А що залишається українським змагунам і глядачам?

О-КА

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік \$55.00, на півроку - \$35.00. Для членів УНСоюзу \$45.00 річно, на півроку - \$30.00. За кожну зміну адреси - \$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор — Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи“

Адміністратор Володимир Гончарик

Керівник відділу оголошень

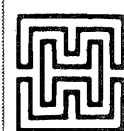
Марійка Осціславська

Передплата — Марійка Пенджола

(973) 292-9800 (доп. 3041)

(973) 292-9800 (доп. 3040)

(973) 292-9800 (доп. 3042)

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА

запрошує на доповідь

професора

ЯРОСЛАВА ГРИЦАКА

(Львівський університет ім. І. Франка)

**„Як ми кохались, та й розійшлися“:
Франко і жінки в його житті**

В суботу, 11 вересня 2004 р., о 5-й год. по пол.

в будинку НТШ
63 Fourth Ave. (між 9-ю і 10-ю вулицями)
New York, NY 10003

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Добрі думки з приводу церковних проблем

У „Свободі“ (ч. 29), д-р Юрій Мирослав Левицький у статті „Продовжуючи тему патріархату УГКЦ“ подає цікаві інформації про патріарший устрій християнських церков протягом століть, докладно висвітлює ідею патріархату і з'єднання українських церков, відроджену Митрополитом А. Шептицьким, і про долю цієї ідеї аж до сьогодення. Д-р Левицький пригадує, що після того, як в 2002 році Синод єпископів УГКЦ одноголосно вирішив звернутися з проханням до Івана Павла II про встановлення патріархату УГКЦ, в 2003 році Колегія кардиналів Римо-католицької Церкви великою більшістю погодилася на патріарший устрій УГКЦ. І все ж, добре знаючи про неширість і підступність московського духовенства, Папа послав свого представника до Патріарха Алексія II, щоб говорити про доцільність чи недоцільність встановлення патріархату УГКЦ. Москва відповіла у своєму дусі: „Не було, нет і быть не может“.

Той факт, що Рим запобігає перед Москвою у справі патріархату УГКЦ, викликало у нас, вірних Української Католицької Церкви, жаль і образ. Зі сльозами в очах згадуємо трагічну історію нашої

Церкви, тисячі вірних, священників і єпископів, які карались і гинули в тюрмах за вірність римському престолові. Чи Ватикан забув про це?

Д-р Левицький справедливо вважає, що УГКЦ повинна почати переговори з Українською Православною Церквою Київського Патріархату і Українською Автокефальною Православною Церквою про їх об'єднання в одній Київській Вселенській Православній Церкві. Слід додати, що Рим і Константинополь повинні бути офіційно повідомлені про початок таких переговорів. Зрозуміло, що всякі проблеми які виникають між УГКЦ, Римом і Константинополем, повинні вирішуватися не в Москві, а в Києві, у столиці Української незалежної держави.

Треба надіятися, що справа патріархату УГКЦ вирішиться позитивно з закінченням будівництва Патріаршого собору в Києві.

Для нас усіх настав час перестати наворачати один одного на „правдиву віру“. Нам пора стати християнами-державниками і всіма способами старатися покращити релігійне співжиття наших Церков в Україні і поза нею.

Д-р Михайло Білик,
Філадельфія, Па.

Не тільки ті українці, що з Ямної

Американці африканського походження у США мають своїх конгресменів і сенаторів у Вашингтоні, багатьох представників в місцевому управлінні. Стародавня примовка говорить: „Колесо, яке скрипить, дістає більше оливи“. Усі етнічні групи мають свій вплив у Вашингтоні. Поляки, євреї, італійці. Немає що говорити про англіїців, французів або німців, які керують усією американською державою.

На телебаченні можна побачити багато програм про Європу, але, в американському розумінні, Європа – це тільки Англія, Німеччина, Франція і Італія. Виглядає, що Східна Європа не існує. Водночас два мільйони українців не мають такого голосу ні у політиці, ні в економіці. Тому що наші українці не мають солідарності, бо кожен хоче бути отаманом, але ніхто не хоче бути козаком. Наші українці думають, як той дядько з села Ямної на Лемківщині, „що лише ті є українці, які з села Ямної“. Тривають великі роздори на релігійній і політичній площині. Галичанин думає, що тільки він є українець, а

хто на другому боці Збруча, то вже ніби менший українець.

Тут треба глибше подивитися і подумати, чому таке непорозуміння в українському суспільстві. Велика відповідальність лягає на матерів. Ми з малого віку чуємо від наших матерів: „Іди до фабрики, чи до копальні вугілля, де твій тато і дід працювали. Це є добрі роботи“. Наші мами про школи менше говорять. Але чого можемо сподіватися від пересічної українки, яка чистить готелі або державні бюро і не має часу на розмови зі своєю родиною?

Щодо політики, то наші матері теж бачать у пресі і телебаченні все зле – як того чи іншого політика критикують чи судять, але ніколи не бачать, хто ж у Вашингтоні урядує, хоча це торкається їхнього життя, здоров'я і добробуту. Стародавня латинська примовка каже: „Хто коліскою колихає, той державою керує“. Тож треба змалку привчати дітей до злагоди, готувати до державної кар'єри.

Василь Зоро,
Філадельфія

В листах – відлуння передвиборних турбот

До „Свободи“ надійшла з Києва заява **Миколи Жулинського**, адресована президії політичної ради Ліберальної партії України, в якій М. Жулинський був першим заступником голови партії. Він заявив про складення обов'язків і вихід з цієї партії через незгоду з рішенням IX з'їзду партії про підтримку на наступних виборах президента України кандидатури В. Януковича і вихід партії з блоку „Наша Україна“. М. Жулинський написав, що перебуває у виборчому блоці В. Ющенка і підтримує його кандидатуру, а тому не може перебувати в Ліберальній партії.

Олена Бондаренко з коаліції „Новий вибір-2004“ (Київ) надіслала пресове повідомлення „Запопадливих загальнонаціональних і регіональних ЗМІ та чиновників зводить нанівець зусилля команди В. Януковича“, в якому йдеться про надання прем'єр-міністрові переваги в публікаціях перед В. Ющенком та іншими кандидатами.

Олена Гончар з Москви повідомила про діяльність правління Об'єднання українців Росії в ділянці проведення наступних виборів.

Уточнення

У групі українських і американських політичних діячів на фотографії, вміщеній під заголовком „Квітень 1991 року: вони стояли біля джерел Незалежності України“ („Свобода“ з 20 серпня, ч. 34), справа від сенатора Ричарда Лугара стоїть не Володимир Гриньов, а Володимир Пилипчук.

Текст під однією з фотографій до матеріалу „Союзівка – дітям: літні табори“ („Свобода“ з 27 серпня, ч. 35) слід читати: „Молодші опікуни дітей: Анна Челяк, Майкл Дікі, Олександр Пузик, Лара Челяк“.

Ред.

Сергій Брунь з Київської ОУН надіслав повідомлення про вшанування пам'яті Олени Теліги на місці її трагічної загибелі в Бабиному Яру, що відбулося 21 липня. Він переслав також заяву проводу Київської ОУН з протестом проти змін у Воєнній доктрині України, здійснених урядом на угоду Росії.

Критикують діяльність Президента України Л. Кучми також **Емілія** і **Василь Симчичі** з Монреалю, Канада, які походять з села Березова біля Коломиї.

З Києва директор Інституту досліджень діаспори **Ігор Винниченко** повідомляє про приготування інформаційного каталогу „Закордонне українство“ і просить подати інформацію про громадські організації, бібліотеки, навчальні та інші установи, їхні адреси для включення в каталог на адресу інституту: вул. Золоторітська, 6а, а/с 126, Київ, 01034 Ukraine. Електронна адреса: idd@users.ukrsat.com. Тел.: (380-44) 244-2911.

Ще одна адреса надійшла від **Тараса Грималюка** з Києва, який радить скористатися інтернет-сторінкою Клубу етнічної музики за адресою: www.ukrfolk.kiev.ua/club.

В Івано-Франківській науковій бібліотеці відбулось 27 квітня представлення наукових праць Українського університету Москви та Українського історичного клубу, про яке повідомив ректор університету **д-р Віктор Ідзьо**. Він надіслав також свої статті про військову стратегію, тактику і озброєння УПА, взаємини УПА з УВКР, повідомлення В. Бойчука про представлення у Львові монографії В. Ідзя „Українська держава IX-XIII ст.“. Історії бою дивізії „Галичина“ під Бродами присвячена стаття Осипа Панчишина з Чикаго, який надіслав також ряд інших матеріалів з цієї теми.

Іван Коць з Вінчестеру, Нью-Гемшир, написав про свій жаль з приводу переслідування українців у передвоєнній Польщі і висловив сподівання, що Лемківщина і Бойківщина повернуться в склад України.

Зеновій Квіт з Філадельфії переслав копію статті „Я гордий, що розмовляю українською“ з газети „Галичина“, в якій йде мова про молодіжні табори, які провела Українська світова спілка професійних вчителів.

Володимир та Ірена Жили з Техасу надіслали до книгарні „Свободи“ певне число примірників книжок „Володимир Жила. Життя і творчість“ та „Сила однокрила“, з тим, щоб гроші від продажу надійшли до пресового фонду тижневика. Дякуємо!

Богдан О. Паук з Чикаго відгукнувся на публікацію розділу

„Сто років тому „Свобода“ писала“ (ч. 19) і надіслав копію поштівки з зображенням „Рутенської“ католицької церкви в Шамокіні, де 30 травня – 2 червня 1904 року відбулася Конвенція УНСоюзу. Поштівка перейшла пошту у 1907 році. Було б добре познайомити наших читачів з колекцією Богдана Паука, написати про яку ми йому пропонуємо.

З Самбора в Україні **Микола Копчик** прислав картку з зображенням львівського собору св. Юра і подякою за опублікування його поезій.

З НТШ переслали листа з України, в якому родина – Олена, Віталій і Вікторія дякують за грошову допомогу, яку надіслав їм хтось з членів НТШ. „Радійте кожному дню, посміхайтесь сонцю, не хворійте, бо це є головне в житті“, – говориться в листі, і ці побажання ми передаємо усім читачам „Свободи“.

Випишіть „СВОБОДУ“!

Ціни за передплату (в американських доларах):

	Рік	Півроку
Член УНСоюзу	45.00	30.00
Не член УНСоюзу	55.00	35.00

☐ Передплата включена

☐ Прошу надіслати мені рахунок

Прошу вислати „Свободу“ на адресу:
(Print in English):

Name: _____

Address: _____

City: _____ State: _____

Country: _____ Zip code: _____

Tel.: ( ) _____

☐ Член УНСоюзу, _____ Відділ

Відділ передплати: (973) 292-9800, додатковий 3042

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Засідання Екзекутиви УНСоюзу

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – Екзекутивний Комітет УНСоюзу відбув свою зустріч в п'ятницю 9 липня 2004 р. в Головній канцелярії. На нараді були присутні: Стефан Качарай – президент УНСоюзу, Марта Лиско – перший заступник президента, Євген Іваців – другий заступник президента, Христина Козак – головний секретар. Рома Лісович – скарбник та Альберт Качковський – директор на Канаду були відсутні з огляду на особисті причини.

Президент Стефан Качарай повідомив присутніх про наявність 250,000 дефіциту в першому кварталі 2004 року, який виник як наслідок зменшення надлишку з 6,297,000 до 6,038,500. Прихід від проведених фінансових акцій в цей період становив 137,000 дол., включаючи видатки, пов'язані з оплатою Союзівки, видаванням газет та оплатою вкладок за наших членів, які досягнули 79-ти років і старших, становив 339,000 дол.

Ми можемо побачити скромний приріст прибутку від оплати вкла-

док, порівняно з першим кварталом 2003 року на 108,671 дол. Це, основним чином, було зумовлено збільшенням прибутку від оплати вкладок за нові поліси життєвого і пенсійного забезпечення. В той самий час зросли видатки на оплату комісових на 11,000,00 дол., що пояснюється тим, що при більшому продажі поліс життєвого і пенсійного забезпечення відповідно збільшується і оплата комісових.

Загальні видатки за цей звітний період зменшились на 23,000 дол., в загальному завдяки зменшенню різного роду виплат до забезпечених установ стейту.

Порівняно з таким самим звітним періодом 2003 року, на Союзівці прослідковується збільшення видатків на 93,000 дол. Це пов'язано з ремонтними роботами та підготуванням до весняно-літнього сезону 2004 року, запрошенням Нестора Паславського на посаду генерального директора Союзівки, який приступив до виконання своїх обов'язків в лютому 2003 року та оплатою

різних видів забезпечень. Фінансовий стан справ на Союзівці потрібно аналізувати не на кварталній базі звітності, а на річній, оскільки більшість прибутку на Союзівці надходить в період літніх місяців: червня, липня, серпня і, звичайно, вересня. Тому ми очікуємо побачити удосконалення на Союзівці на кінець 2004 року.

Видавання газет УНС „Свободи“ і „Українського Тижневика“, протягом трьох місяців 2004 року, станом на 31 березня 2004 року, показали втрати від проведених фінансових акцій в сумі 16,000 дол., а за три перші місяці 2003 року ці втрати становили 31,000 дол. Зменшення втрат на 14,000 дол. в першому кварталі 2004 року сприяло зменшенню приходів на 19,000 дол. і зменшенню видатків на 33,000 дол. За перший квартал 2004 року „Свобода“ втратила 64 передплатники, а „Український Тижневик“ збільшився на 2 передплати.

Корпоративний Дім УНСоюзу приніс прибуток в розмірі 36,782.00 дол. в першому кварталі 2004 року. За цей період були встановлені двері з автоматичним пристроєм відкривання на двох центральних

входах до будинку і на бічному, це дало можливість поліпшити справу поставок до будинку, та найбільш важливим це було для людей на інвалідних візках, які приходять до бюр розміщених в будинку.

Головний секретар УНСоюзу Христина Е. Козак поінформувала присутніх, що керівництво УНСоюзу старанно і невтомно працює в декількох напрямках. Наша ціль полягає в тому, щоб краще ознайомити українську громаду з діяльністю УНСоюзу, ширше залучати секретарів відділів і округ до братської діяльності, навчити українську громаду про пляни життєвого і пенсійного забезпечення УНСоюзу і таким чином збільшити чисельний склад членів УНСоюзу.

УНСоюз почав продавати рекламу і оголошення про свою діяльність до інших газет, крім „Свободи“ і „Українського Тижневика“. Ми плануємо подати також більше оголошень в місцеві газети, на інтернет та газети, які охоплюють читачів з громад слов'янського походження.

Були завершені пляни, пов'язані з започаткуванням нової братської послуги для наших членів „SkriptSave“, – це знижкова картка на ліки за рецептом. Ця картка буде надавати нашим членам доступ отримувати знижку на ліки за рецептом в 55,000 аптеках на території всієї Америки. Крім цього, картка пропонує знижки на слухові апарати, окуляри і лінзи, певні препарати для діабетиків та товари першої медичної необхідності.

Весняні збори були проведені в таких округах Чикаго, Дітройт, Центрального і Північного Нью-Джерсі, Конектикату, Олбані, Клівленду, Нью-Йорку, Рочестері і Пітсбургу. На всіх зборах були присутні члени Екзекутивного Комітету або члени Головного Уряду УНСоюзу.

Відділ 222 з'єднався з відділом 112-им, відділовий секретар Аліція Оленчук; Відділ 156 з'єднався з відділом 173-ім, відділовий секретар Петро Сербя.

Я хочу відзначити трьох найкращих продавців життєвого забезпечення в першому кварталі 2004 року, за кількістю проданих поліс: Стефан Вох – професійний продавець життєвого забезпечення, працівник Головної канцелярії, Ніна Більчук – працівниця Головної канцелярії, і Мирон Кузьо – секретар 277-го Відділу УНС. Найкращими організаторами за найвищою сумою забезпечення були Ніна Більчук і Тарас Шмагала, мол.

Три найкращі продавці пенсійного забезпечення – це Стефан Вох, Христина Бродин – секретар 27-го відділу УНСоюзу, професійний продавець забезпечення, працівниця Головної канцелярії, та Мирон Кузьо. В першому кварталі 2004 року було продано 62 поліси життєвого і 17 поліс пенсійного забезпечення на загальну суму вкладок 377,969 дол.

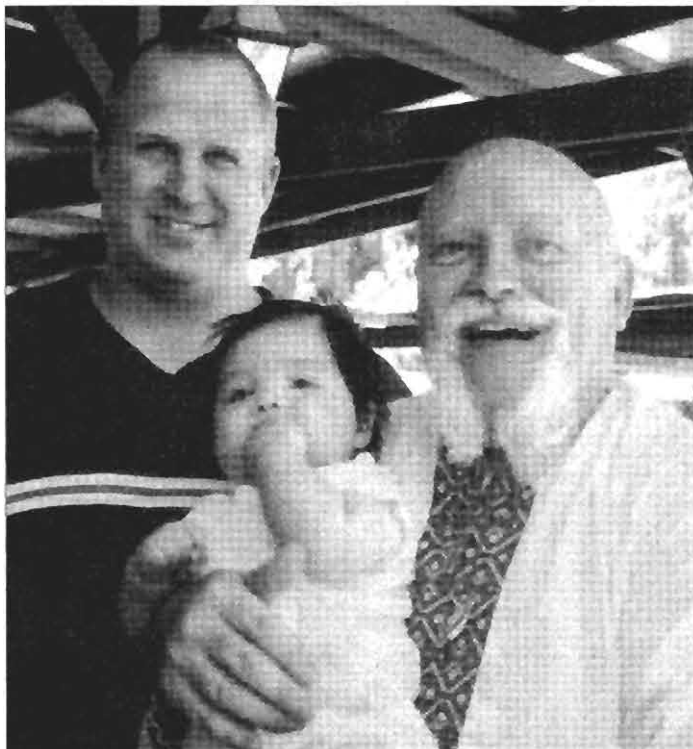
Член Головного Уряду УНСоюзу, радний, голова округи в Бафало, секретар 360-го Відділу Осип Гаврилюк, започаткував щомісячну рубрику в обох газетах „Свободи“ і „Українському Тижневику“. Ціль її полягає в тому, щоб просвітити, навчити, порадишити нашим читачам, в доступній формі, справу необхідності придбання життєвого забезпечення і пенсійних грамот, а також дати можливість підвищити рівень їхніх знань, що стосується особливостей продуктів життєвого і пенсійного забезпечення УНСоюзу.

Христина Козак,
головний секретар УНСоюзу

Нові члени Українського Народного Союзу

Таня-Софія Масник, донечка Христини (з Трояннів) і Тараса Масників, з Вітони, Ілиной, – нова членка 67-го Відділу УНСоюзу. Внучку забезпечив дідусь Мирослав Троян.

Дмитро Цюбаса-Качмар, син Томамі та Тараса Качмарів зі Сакраменто, Каліфорнія, – новий член 486-го Відділу УНСоюзу. Свого внука вписали бабуся і дідусь Алекс і Джоана Качмарі.

Стефан і Калина Карпішкі, діти Беті та Романа Карпішків з Латаму, Н.Й., – нові члени 13-го Відділу УНСоюзу. Своїх дітей вписали в члени мама і тато.

Свято хореографії відбулося на Союзівці

Виконавці головних ролей –
Андрій Цибик і Софія Панич

КЕРГОНКСОН, Н. Й. – Неповторний культурно-мистецький спадок, залишений громаді Ромою Приймою-Богачевською, був у своїй повній славі представлений в суботу, 21 серпня, увечорі – як виступ студентів, інструкторів і вчителів 26-го річного танцювального табору на Союзівці.

Залю „Веселки“ заповнили батьки, члени родин, гості. О 8-й год. вечора ведуча Богдана Пузик, координатор дитячих таборів на Союзівці, зробила літературний вступ до казки „Про Царівну-жабу“. Ця казка була улюбленим твором Роми Приймою-Богачевської для сценічних постанов, оскільки давала можливість демонструвати народні танці з різних регіонів України. Виступ почався романтичним танцем трьох князів, синів королеви. Її роллю виконувала Христина Іжак, заступник артистичного директора творчої майстерні і табору танців. Отож королева збирає своїх синів і каже їм, що прийшов час для їхнього одруження. Кожен князенко вистрілює стрілу і йде вслід за нею, обіцяючи одружитися з тією дівчиною, яка знайде стрілу.

Стріла першого князенка впала на Закарпатті. Весільний танець з цього регіону, чіткий і радісний, закінчується на тому, як молода, пов'язана традиційним рушником, з гарним віночком на голові, вітає свого судженого. Соня Гаргула, яка приїхала з Аделаїди в Австралії, була учасницею творчої майстерні, як і табору, та виконувала роллю молодої, поєднуючи характер з технічною досконалістю. Її князенко, Зенон Борис з Рочестера, був також успішним на сцені.

Наступний князенко, Ярмо Добрянський з Нью-Йорку, знайшов свою стрілу на Буковині. Його молода, Лариса Паган з Квінсу, Н. Й., і шість інших пар, представили акробатично швидкий танець з характерними рухами ніг. Зоровий ефект був неперевершений.

Третій князенко, Андрій Цибик, заступник артистичного директора творчої майстерні і табору танців, знайшов свою стрілу в мочарах. Її тримала князівна-жаба, роллю якої виконувала Софія Панич з Олбані, Н. Й. Вона розповіла йому, що Баба-яга зачарувала її і що перемогти ці злі чари може тільки коханий, який полюбить її такою ось, як вона є, тобто як жабу. Вона каже князенкові, що зустріне його в князівському дворі в момент їхнього шлюбу. Проте коли вона приїхала вже як красуня-дівчина, її схопили і знову забрали до Баби-яги.

Роллю Баби-яги виконував Орлянд Паган з Квінсу, Н. Й., заступник артистичного директора творчої майстерні і табору танців.

Шукаючи наречену, князенко переїжджає через Гуцульщину – край запальних і дуже оригінальних танців. Тут князенко зустрічає старого мудреця, який дарує йому кришталеву кулю, і вона веде його до місця, де перебуває князівна.

Закінчується сцена перемогою над Бабою-ягою і поверненням щасливої пари до князівства, де всі люди танцюють завзятого гопака.

Хореографію для балету створила Рома Прийма-Богачевська, а поставив балет Орлянд Паган. Закарпатський танець створив Борис Бо-

гачевський, заступник артистичного директора. Христина Іжак створила хореографію гопака, а також костюми і сценічні декорації. Ця таловита жінка також виконувала роллю старого мудреця, і поставила сценки танців збирачів ягід і водяних лелій. Під час переви публіку забавляла талановита Оля Ходоба-Фриз, співаючи в'язанку українських пісень, у фортепіановому супроводі Андрія Стасева.

Справжніми зірками виступу були учасники табору, діти від восьми до 16 років. Хоч літо

від весни несло в собі глибокий жаль з причини смерті Роми Приймою-Богачевської, новозформована Фундація українських танців імені Роми Приймою-Богачевської високо тримає її яскравий смолоскип, і переконує в тому, що учні, віддані спадщині великої вчительки, здатні розвивати цю чудову ділянку української культури і збільшувати кількість шкіл танцю в громаді. Керує Фундацією Аня Богачевська-Лонкевич. Її артистичними дорадниками є Борис Богачевський, Андрій Цибик, Христина Іжак і Орлянд Паган.

Карен Челяк

Закарпатський весільний танець

„Гуцулочка“

Завершення свята танцю у залі „Веселки“. Фото: Зенон Цибик

УНСОЮЗ ОГОЛОШУЄ

НОВУ ПОСЛУГУ ДЛЯ ЧЛЕНІВ

до 21%*
ЗНИЖКИ

Аптеки, які беруть участь в цій програмі:

Alberstons	Rite Aid
Brooks Pharmacy	Schnucks
Duane Reade	Snyders
Eckerd	Super D Drugs
Kerr Drugs	Target
Kmart	Winn Dixie
Kroger	
Osco Drug	
Publix	

та інші...
031104.UNA

Додаткові послуги!

- до 60%-знижки на окуляри і лінзи
- 15%-знижки на понад 70 моделей слухових апаратів
- Знижки на допоміжну дихальну апаратуру та на перевірку рівня цукру в крові діабетиків
- 15-60%-знижки на певні фізико-медичні препарати і прилад

Виповніть нижче
подану анкету і
відішліть нам!

Дзвоніть до УНСоюзу 1-800-253-9862 за дальшими інформаціями

ЗНИЖКОВА КАРТКА НА ЛІКИ ЗА РЕЦЕПТАМИ

SCRIPTSAVE

SCRIPTSAVE-картка безкоштовно доступна для всіх членів УНСоюзу!

- в середньому, знижка—понад 21% , можлива знижка до 50%*
*на підставі середньостатистичного рівня заощадження в 2003 році
- в програмі бере участь понад 33,000 аптек Америки
- додаткові знижки на певні ліки
- безплатний доступ до інформації на різні теми загального здоров'я
- для учасників програми SCRIPTSAVE інформативне бюро готове відповісти на всі ваші запитання: 1-800-700-3957. Перекладачі на українську та інші мови

—Ця програма не замінює полісу медичного страхування. Знижки можна одержати тільки в аптеках, які беруть участь в цій програмі.

Виповняйте ТІЛЬКИ англійською мовою і друкованими буквами. Вишліть на адресу — UNA ScriptSave, 2200 Route 10 West, P.O. Box 280, Parsippany, NJ, 07054

Last Name.....First Name.....MI.....Birthdate.../.../...

Mailing Address.....Apt #.....

City, State, Zip.....

Email.....UNA Policy #.....

Маємо „Міс Союзівку-2005“!

КЕРГОНКСОН, Н. Й. – Опівночі 14 серпня короновано нову „Міс Союзівку“. Вечеря в п'ятницю, 13 серпня, почалася традиційним одеським буфетом – стравами з риби та інших продуктів моря на терасі „Веселки“. Пізніше того вечора гостей забавляла оркестра „Луна“ біля Тікі-бару.

В суботу, 14 серпня, користуючись чудовою погодою, відпочивали на терасі біля „Веселки“, купалися в басейні. Загальний настрій був веселий, радісний.

Протягом дня координатор конкурсу на звання „Міс Союзівка“ Стефанія Гаврилюк отримала подання від деяких гарних молодих панянок. До початку конкурсу судді отримали шість подань.

Завдання, яке стояло перед суддями конкурсу – дійти до остаточного рішення – було досить складне, тому що всі учасниці конкурсу мали дуже добрі характеристики, досягнули успіхів у своїх школах і належали до Національної спілки почесних учнів.

Після довшого обговорення судді обрали „Міс Союзівку“ і її двох заступниць, і все це було складено в таємному місці до часу, поки не настав момент для оприлюднення імен переможців. А тим часом учасники і виховники з танцювального табору веселили всіх жвавою коломийкою. Ті миті багатством нагадали незабутній хореографічний і педагогічний талант Роми Прийми-Богачевської, яка недавно відійшла у вічність, залишивши по собі гідних учнів і послідовників. Саме вона була одним з найпалкіших промоторів конкурсу на обрання „Міс Со-

юзівки“.

Суддями цього року були: Орест Кизик, який у молоді роки працював на Союзівці і тепер постійно підтримує оселю; Богданка Пузик – керівник дитячого табору на Союзівці, Зеня Матківська-Олесницька – колишня „Міс Союзівка“.

На заставі після вогнистої коломийки Соня Семанишин покликала Діану Шмерековську, попередню „Міс Союзівку“, до прощальної промови, яку вона виголосила українською і англійською мовами. Присутніми були також інші колишні „Міс Союзівки“, яких представляли Аня Богачевська-Лонкевич і Лідія Чопівська-Бенсон. Після того С. Семанишин проголосила імена переможців конкурсу. Другою заступницею обрано Софію Панич – виховницю табору танців, яка отримала безплатне перебування кінця тижня на Союзівці. Першою заступницею обрано Аню Райко, теперішню працівницю Союзівки, вона отримала тижнев безплатне перебування на Союзівці.

„Міс Союзівкою“ на 2005 рік обрано Маю Волошин, яку нагороджено 300-долларовою стипендією і тижневим безплатним перебуванням на Союзівці.

Цікаво підкреслити, що мати Маї також була обрана „Міс Союзівкою“ 25 років тому.

Працівники Союзівки і керівники УНСОюзу дякують всім молодим учасникам конкурсу, суддям і С. Гаврилюк за їхню працю для успішного проведення цього традиційного конкурсу.

С. С.

Аня Богачевська-Лонкевич, Лідія Чопівська-Бенсон, Зеня Матківська-Олесницька, минулорічна „Міс Союзівка“ Діана Шмерековська, новообрана „Міс Союзівка“ (2005) Мая Волошин, Нестор Паславський – управитель Союзівки, друга княжна Софія Панич і перша княжна Аня Райко.
Фото: Любка Олесницький

Новообрана „Міс Союзівка“ Мая Волошин у танці з управителем Союзівки Нестором Паславським.

Перша княжна Аня Райко в танці з Орестом Кизиком

Танцює друга княжна Софія Панич

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

12 вересня: пікнік в Асторії

Парафія Чесного Хреста в Асторії влаштує річний пікнік 12 вересня при церкві „Holy Cross Church Grounds“. Початок о 1-ій год. по полудні. Буде українська музика, виступи українських тан-

цюристів і співаків, смачні українські страви, виграш-лотерія, гри і фанти. Вступ вільний. Адреса: 31 Ave i 30 St., Long Island City, New York.

о. Бернард Панчук

12 вересня: фестиваль на „Тризубівці“

У неділю, 12 вересня, Український спортовий осередок „Тризуб“ відзначатиме 25-ту річницю існування осередку фестивалем української музики і танцю. Відкриває програму о 12-ій по пол. музичний ансамбль „Карпати“. У програмі беруть участь танцювальні ансамблі „Волошки“, „Обрій“, хор „Прометей“ і хор Першої Євангельсько-Баптистської церкви. В цей день також відкривається 25-ий сезон копаного

м'яча. В 3:30 по пол. відбудуться змагання копаного м'яча – „Тризуб“ проти ФК „Ватра“. Інші дружини „Тризуба“ також матимуть свої змагання. Як завжди, українська кухня буде відчинена (пироги, ковбаса, голубці), інші смачні страви і напої. Вступ – 10 дол. від особи. Діти до 13 літ – безплатно. Дохід призначений на культурні програми та спортові дружини „Тризуба“.

УСО „Тризуб“

13 вересня: зустріч регенсбуржців

„Аби ще раз...“ Під цим заголовком вже 16 років колишні студенти Регенсбурзької гімназії і колишні мешканці цього табору одержують веселі лютючки, котрі пригадують про наступну зустріч регенсбуржців на Союзівці. Цього року вона відбуватиметься від 13 до 16 вересня і матиме різноманітну програму. Проф. Василь Лучків, організатор і душа щорічних зустрічей, запрошує всіх зацікавлених прибути на з'їзд і дружним гуртом втішатися красою ранньої осені в Кетсільських го-

рах. Управитель Союзівки Нестор Паславський запевняє, що до цілющого гірського повітря відповідним додатком будуть смачні і здорові страви союзівської кухні. Щодо літаків, то найближчим до Союзівки є летовище в Мидлборо, але краще летіти до Нью-арку, бо звідси можна легше дістатися до оселі громадським транспортом. Й останнє: не забудьте покласти у валізи вечірні сукні і смокінги.

Роман Нич

10 вересня: концерт Вадима Рубінського

НЮ-ЙОРК. – В Лютеранській церкві (2504 Broadway, 93 St.) 10 вересня відбудеться концерт відомого піаніста Вадима Рубінського, який виконає твори Моцарта, Шуберта, Ліста, Верді, Рахманінова і власні.

В. Рубінський закінчив Київську консерваторію, був лауреатом фестивалів в Києві і Луцьку, від 1999 року живе в Нью-Йорку. Початок концерту о 7:30 вечора, вхід вільний.

В. Р.

ГОЛОВНА ПЛАСТОВА БУЛАВА

3 подякою потверджує наступні влати на потреби Пласту в Україні й інших краях, де організується Пласт.

Список ч. 27 за час від 1 січня 2004 р. до 31 липня 2004 р.

70,000	дол.	Зі спадку бл. п. Анатолія Чорнія.
19,000		Пластова Фундація Нью-Йорк.
5,790		Пластова Група Міннеаполіс, на видання пластових підручників.
1,000		Роман Волчук, на Пластове Інформаційне Бюро.
250		Українська Національна Федеральна Кредитова Кооператива.
по 100		Роман Воронка, Наталія Коропецька.
по 20		Іван Дитюк, Іван Дитюк в імені Олеся Пясецького, за прислугу.
Датки на розбудову Пласту на нових теренах та декларація тої самої суми впродовж 5 років „Фонд Начального Пластуна“		
по 1,000	дол.	Марія Фішер-Слиж, Богдан і Джоана Целевичі.
Датки на розбудову Пласту на нових теренах „Фонд Начального Пластуна“		
500	дол.	Ярослав і Ярослава Панчуки.
340		Даток від учасників прогульки до Берхтесгадену.
по 100		Йосип і Ярослава Гапії, Богдан Климкович.
Датки на фонд Допомоги Хворим Пластунам в Україні		
750	дол.	Пластова Станиця Баффало.
Датки на Видавничий фонд Пластового Шляху		
по 100	дол.	Наталія Коропецька, Богдан Одежинський.
Сав. 100		Петро Саварин.
25		Христина Турченко.
3 нагоди 99-ліття пл. сен. Романа Барановського, ЛЧ (на видавничий фонд Пластового Шляху)		
99	дол.	„Ті, що греблі рвуть“, Плавня Нью-Йорк.
3 нагоди 90-ліття пл. сен. Іванни Городиської		
90	дол.	Ярослав і Ярослава Панчуки з родиною.
В пам'ять бл. п. Константина Беня		
по 100	дол.	Віра Савойка, Орест і Леся Щур.
В пам'ять 25-ої річниці відходу на Вічну Ватру бл. п. пл. сен. Олександра Бережницького, ЧМ		
по 50	дол.	Оксана Бережницька, Зеновій Гіль.
В пам'ять бл. п. пл. сен. д-ра Олега Волянського		
250		Юрій Руденський.
150		Марта Ломага.
по 100		Ігор і Дарія Витвицькі, Теодосій і Люба Крупи, Дарія Самотулка.
по 50		Роман і Стефанія Барановські, Микола Крізановський, Осип і Марія Морози, Хор „Золотий Гомін“, Пластова Станиця Кергонксон.
по 30		Мелянія Кокорудз, Татіяна Паш і Марта Чуваник, Ольга Равлюк.
по 25		Володимир Вальчук, Маріянна Заяць, Оксана Ленець, Микола Оп-риско, Емілія Реннер, Ольга Савчук.
по 20		Денис Беднарський, Іван Телюк, Анна Шепко.
по 10		Михайлина Баран, Михайло Коцюрко, Корнелія Лонкевич.
В пам'ять бл. п. пл. сен. Івана Галія		
100	дол.	Марія Головінська і Вілліам Чен.
50		Оксана Городецька.
по 25		Ольга Цегельська, Josephine Fiorentino.
20		Іванна Клим.
В пам'ять бл. п. сен. Лідії Ганас, Гр		
по 100	дол.	Олександра Ганас, Орест і Христина Ганаси та Марко і Тереня Ман-ки, Стефан і Христина Шмотолохи, Dr. & Mrs. Anthony Macchiavelli.
50		Тиміш і Анна Гнатейки.
40		Олесь і Гайнел Ганаси.
по 25		Юрій Котик, Мирослав і Христина Лисобеї, Едвард і Божена Маціохи.
по 20		Олександра Івахів, Марко і Мира Котики, Марта Морачевська.
В пам'ять бл. п. ред. Ярослава Гайваса		
по 165	дол.	Квітка Бушнел, Аскольд і Надя Гайваси.
по 100		Віктор і Ольга Дейнеки, Тамара Кобзар, Ярослав і Алла Лешки, Сидір і Євгенія Новаківські, Северин Палидович, Ростислав і Уляна Сла-біцькі, Анна Процик, Володимир Процик, Богданна Худьо.
75		Христина Овад.
по 50		Зірка Боднар, Петро Буняк, Оксана Гораєцька, Микола і Марія Касія-ни, Оксана Кобзар-Глас, Ольга Кобзар, Тарас і Ксеня Козбури, Гали-на Мирошниченко-Кузьма, Дам'ян і Елисавета Поритки, Іриной Про-копович, Олесь і Ліда Пясецькі, Михайло і Оксана Салдиди, Марійка Скаські, Ярослав і Люба Федуні, Рома Худьо, Дарія Юрчук-Ружіч-ка, Марія Хімінець.

40		Зенон Рейнарович.
35		Мирося Новаківська-Волошин
30		Юрій Гораєцький.
по 25		Христина Бонакорса, Аскольд і Синтія Гораєцькі, Ярослава Стасюк, Ірена Цапар, Христина Шелдон.
по 20		Соня Вовк, Іван Скальчук.
10		Степан Шубяк.
В пам'ять бл. п. пл. сен. Ярослава Говикевича		
100	дол.	Роман і Іванка Боднаруки.
30	дол.	Анна Люба Мичковська.
В пам'ять бл. п. інж. Романа Грабця		
100	дол.	Евстахія Гойдиш.
40		Анна Люба Мичковська.
В пам'ять бл. п. Марти Крамарчук		
100	дол.	Богдан і Ліда Крамарчуки.
В пам'ять св. п. Галини Микити		
100	дол.	Володимир і Анна Раки.
по 50		Богдан і Ліда Крамарчуки, Роман Микита, Богданна Титла.
В пам'ять св. п. Ірини Павлічко		
500	дол.	Юрій і Анна Павлічки.
по 100		Юрій і Авра Слюсарчуки, Богдан і Ліда Хомяки.
75		Родина Альбоці.
по 50		Людвиг Бах, Марко і Аріядна Бахи, Люба Домбчевська.
по 25		Ірина Екгард, Ростислав і Татіяна Шутер.
В пам'ять бл. п. Зірки Слюсарчук		
50	дол.	Ксеня Кучер.
В пам'ять бл. п. пл. сен. Стефанії Хоми		
100	дол.	Курін „Буриверхи“.
по 50		Оксана Бережницька, Люба Цюлько.
по 25		Любомир і Софія Головаті, Андрій і Христина Фединські.
В пам'ять св. п. Ростислава Шутера		
по 100	дол.	Татіяна Шутер, Т-во Самопоміч Рочестер.
75		Стефан Матковський.
по 50		Мирон і Уляна Баб'юки, Люба Домбчевська, Нона Кравс, Ярослав Матковський, Дарія Кіндрат Прат, Мирослава Приймак, Юрій і Ірена Телепо, Юрій Шутер.
по 30		Богдан Домбчевський, Ірена Левицька, Іван і Наталія Олексини.
по 25		Мія Бах, Ірена Гафткович, Адріана Делькевич, Анатолій і Слава Коби, Христина Ковч, Євген Кулик, Петро і Марія Лещишини, Катерина Лялька, Василь і Анізія Мадзії, Юрій і Анна Павлічки, Олег і Марія Павлюк, Володимир і Теодора Сторожинські, Мирослав і Галина Ти-цькі, Роман і Надія Трачі, John C. Lynd.
по 20		Степан і Емма Адамчуки, Любомир і Любов Білики, Ольга Ганушев-ська, Петро і Христина Дзюби, Марія Крижанівська, Леся Телега.
по 10		Марія Сиплива, Mary Crowley.
В пам'ять бл. п. Галини Яремко		
250	дол.	Юрій Темницький.
В пам'ять бл. п. Євгенії Ярмолюк		
100	дол.	Ярослав і Софія Скрипники.
50		Меланія Банах.

ПОТРЕБА ВСЕ ЩЕ ІСНУЄ!

Звертаємося до пластунів та Приятелів Пласту скласти пожертви на потреби даль-шого розвитку Пласту в Україні. Ваш даток уможливить поширити пластову працю вихо-вання молодих громадян України в традиціях національної свідомості та відданості своєму народові. Тим ми забезпечуємо майбутнє і незалежність Української Держави.

Просимо виставляти чеки на Plast Conference, Inc., та слати до:

Plast Conference, Inc.
c/o Dr. George Slusarczyk
67 Bayberry Drive, Monroe, NY 10950-5607
Тел.: (845) 782-0977

Всі датки на „Пласт в Україні“ можна відтягати від податку.

ГОЛОВНА ПЛАСТОВА БУЛАВА

Вісті Фундації імені Івана Багряного

Вересень 2004 р., ч. 49

Подорож по Дунаю

Цього року, на початку літа, вибралися ми з братом та друзями в двотижневу подорож до Чехії, Німеччини, Австрії, Словаччини та Мадярщини. Літаком прилетіли з Чикаго до Праги, де нас зустріла наша провідниця й відвезла в готель „Меріят“ – збірний пункт групи зі США. На другий день розділились наші туристи на менші групи й вирушили автобусом оглядати різні місця Праги. Нашим провідником була чешка, яка малою дівчиною з батьками виїхала до США, а як Чехо-Словаччина позбулася „опіки“ Радянського Союзу, з чоловіком переїхала жити в Прагу.

Ми подорожували Європою й раніше, були в столицях близько 20 країн. Але в жодній столиці не бачили так багато туристів, як в Празі. Всі площі, церкви, замки, мости та вулиці заповнені групами туристів з Японії, Китаю, Кореї та багатьох інших держав Європи.

Наша провідниця, вирушаючи автобусом, поцікавилася, хто з нас з якого штату США. Одна група осіб, що сиділа спереду, сказала, що вони – з Росії. В Чикаго та околицях живе багато родин, що виїхали з України за часів „перестройки“ М. Горбачова, і пізніше, вже за незалежності України, і вони завжди кажуть, що вони з Росії. Одна росіянка твердила, що СССР краший, бо кожен учень знає добре математику, географію, не так, як американські учні. Сама вона була з Харкова і американцям казала, що вона – з Росії. На ту географічну неточність я звернув її увагу й засоромив, що вона не

знає географії.

Мені здавалось, що і ця група туристів з такої ж „Росії“. Як виїшли ми з автобуса, я підійшов до них і англійською мовою запитався, звідки вони з Росії – з Москви чи Ленінграду? „Ми з Одеси“, – відповіли вони. Та ж Одеса, кажу, в Україні. Після тієї розмови з „земляками“ вони трималися подалі від нас, не родичалися.

В Празі були ми три дні. Нам показали чудові стародавні церкви, музеї, замки, парки та пам'ятники. Зупинилися біля великого пам'ятника Яна Гуса. В Чехії є багато його послідовників, протестантів-гуситів.

Найбільше людей було на Карловому мості, який побудовано в XIV столітті. Він прикрашений 30 різними статуями, по 15 з кожного боку. Найбільш привабливою статуєю є пам'ятник з бронзи св. Івана з Непомук, якого втоплено в річці з того мосту, на тім місці, бо він підтримував архієпископа, який не згоджувався з королем. Люди Чехії вірять, що ті особи, котрі доторкнуться до його статуї, ще раз повернуться до Праги.

Чехо-Словаччина, як і інші країни Варшавського пакту, позбулася „опіки“ Москви і пам'ятники божків комунізму позабирали з міст, комуністичну партію заборонили, а російська мова, яка була обов'язковою в школах, не є вже потрібною.

З Праги вирушили ми до Нюрнбергу, в Німеччині, де сіли на корабель і решту днів в Європі перебували на кораблі, а автобусом їздили оглядати музеї, замки, мо-

настирі, церкви та інші цікаві місця вздовж Дунаю. Оглянули Нюрнберг, Регенсбург, Пасау, Зальцбург, Лінц, Мелк, Кремс, Відень, Братиславу та Будапешт. В багатьох містах колись перебували в ДП-таборах українці. Наші провідники з захопленням розповідали про свою історію, культуру, побут, не забували згадати й своїх „визволителів“. Слухаючи їх, нам пригадувалась подорож теплоходом „Ватутін“ з Києва до Одеси. Провідники розповідали про великі врожаї, колгоспи, російських царів, успіхи Червоної армії, а чомусь забували згадати про козацтво, гетьманів, кошових, хто і коли зруйнував останню Запорізьку Січ. В містах України, де ми зупинялися, й далі стоять пам'ятники Ленінові, бо він, кажуть, історична особа. Не знаю, чому б не поставити побіч нього пам'ятники ще іншим історичним особам – Сталінові чи Гітлерові.

В Європі місцеві люди говорять своєю мовою, а не мовою сусідів, як в Україні. В Україні зрадієш, як почуєш на вулиці українську мову. На телебаченні ми бачили виступ українських боксерів Кличків, які добре володіють німецькою мовою, непогано говорять і англійською, а свої не можуть опанувати. Дивний наш український народ! Не дивно, що ні уряд, ні багато мешканців України не хочуть бути ні в НАТО, ні в Європейському союзі. Звикли ходити в ярмі, без якого почуваються погано.

У Братиславі ми побачили при березі корабель „Волга“ з великим тризубом на капітанській будці та українським прапором. Наш корабель причалив до берега позаду нього. Зійшовши на берег, ми попрямували до „Волги“. На па-

лубі сиділи за столиком дві особи і грали в шахи. Третя особа в уніформі, може, капітан корабля, стояв побіч і слідкував за грою. Привітавшись, я запитався, невже Україна не могла назвати свій український корабель річкою України? Україна ж має Дніпро і Дністер, й інші ріки. Той, що в уніформі, гаркнув: „Да, ми імеєм корабль „Днєпр“ і, не бажаючи входити в розмову, відвернувся. Два інші навіть не повернули голови на мого привітання, видно, була цікава гра. Від німців – туристів, що подорожували тим українським кораблем, ми дізналися, що він курсує з Ізмаїлу до Амстердаму Дунаєм, каналом Рейн-Майн, а далі річкою Рейн.

У Відні провідниця, розповідаючи про свою колишню велику і сильну австро-угорську імперію, згадала і Галичину, яка була частиною імперії. Тепер, каже, Галичина є частиною України. Колись ми мали тури в Україну, сказала вона, але скасували, бо ніхто не хоче витрачати шість годин на кордоні. Три години їдеш туди, та три – назад. А крім того, сказала вона, не можна дістати потрібних інформацій, де і що можна оглянути, де зупинитися, щоб поїсти чи зупинитися в потребі, а не скрізь є ліс. Інші країни живуть з туризму, а Україна не хоче туристів, чи, може, не хоче наших грошей. Вона не знала, що в групі є українці.

Щось подібне до України є в Мадярщині. Причалив наш корабель в Будапешті ще вчора. Щоб вийти на берег, мали прийти митники і перевірити, хто до них приїхав. Перевірка паспортів тривала півдня. Серйозні, насуспені люди перелистовували сторінки кожного паспорта. І шойно як усіх перевірили, дозволили нам вийти з корабля. Як і в минулі часи!

Закінчилася подорож – невеселі роздуми залишилися.

Олексій Коновал

Залишили нас

З року в рік помаленьку відходять в інший світ колись активні працівники в ОДУМ-і, СУЖЕРО, ДОБРУС-у, ОУРДП, УРДП та члени Фундації ім. Ів. Багряного. За останні чотири роки померли понад тридцять членів Фундації.

Останнім часом відійшли від нас з США Василь Кива, Іван Яловега, Олексій Бойко, Леонід Чудовський та д-р Модест Ріпецький.

В. Кива ще в 1945 році розпочав працювати в друкарні „Українські вісті“ в Німеччині, виконуючи обов'язки головного механіка і керівника виробничого цеху, в якому в той час працювало 52 робітники. Приїхавши до Америки, він працював в різних американських друкарнях та був членом багатьох вище згаданих організацій й допомагав їм працею та грошми. Останньо жив на Фльориді.

В передмісті Чикаго помер **Ів. Яловега** та колишній мешканець Чикаго, що останньо жив в Арізоні, Олексій Бойко, які були членами ОУРДП, ДОБРУС-у, Т-ва УНР та прихильниками й помічниками філії ОДУМ-у Чикаго.

Відійшов раптово **д-р Модест Ріпецький**, колишній лікар УПА, активний член ЗЧ ОУН, ініціатор і довголітній голова видавництва „Літописів УПА“. Він був у відділах УПА України до 1947 року і у вересні того року прийшов з рейду-

ючою частиною УПА в Західню Німеччину. В Америці належав до багатьох медичних товариств, українського лікарського т-ва в Чикаго та Фундації ім. Ів. Багряного.

Сьомого червня помер **Леонід Чудовський**. Його 15-літнім юнаком вивезено на працю в Німеччину. При кінці 1944 року він став воюючим Української Національної Армії. Був в полоні в Італії, пізніше в Англії. Приїхавши в 1957 році до США, включився в громадсько-політичне українське життя, був головою ГУ ОДУМ-у США, членом управи ОУРДП та належав до Центрального Комітету та Секретаріату УРДП-УДРП.

В Канаді померли **Юрій Булат, Антон Гурський, Олексій Канарейський та Вячеслав Лобач**.

Ю. Булат в 1950-их та 60-их роках був головою крайового комітету УРДП, членом СУЖЕРО та часто дописував до газети „Українські вісті“.

Антон Гурський також кілька років був головою та скарбником крайового комітету УРДП Канади та впродовж багатьох років був членом ЦК УРДП і в секретаріаті впродовж десяти років виконував обов'язки скарбника. О. Канарейський був активний в ОДУМ-і, УРДП та СУЖЕРО, як рівнож і В. Лобач.

Вічна їм пам'ять!

Дякуємо!

Від часу останнього числа сторінки Фундації прислали пожертви до Фундації:

15,000 дол. – Галина і Олексій Воскобійники,

1,210 дол. – Антоніна Шийка і друзі Василя Шийки в пам'ять її дорогого мужа Василя Шийки,

150 дол. – Ніна Наливайко,

по 100 дол. – Іван Гаращук та Василь Стан,

по 50 дол. – Олександр Коваль, Надія Залечівська, Наталя і Арнольд Бірко, Лев Боднар, Галина Вигінна, Юрій Кісіль, Марія Сулківська в пам'ять чоловіка Петра Сулківського та Неоніла Сохан замість квітів на могилу славної пам'яті Леоніда Чудовського,

13 дол. – Богдан Ткачук,

по 10 дол. – Лука Костелина, Василь Марущак, Михайло Семенець та Фидора Єфименко.

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям і просить і далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами. Фундація допомагає багатьом газетам і журналам України, які роблять всі старання, щоб український народ усвідомив собі, що він має всі дані для того, щоб бути економічно забезпеченим і жити в вільній, демократичній, самостійній, українській Україні, щоб до влади були вибрані особи, які дбатимуть насамперед за Україну та український народ!

Фундація має книги на продаж

В Фундації можна придбати видані Фундацією книги, вислаючи чек на адресу сторінки Фундації, твори **Ів. Багряного**: „Людина біжить над прірвою“ – 20 дол., „Під знаком скорпіона“ – 10 дол., „Золотий бумеранг“ – 25 дол., „Листування“, два томи – 50 дол., хрестоматія „Вірю!“ – 20 дол., Збірник УРДП – УДРП – 30 дол., „Сталінізм в Україні“ **Гр. Костюка** – 20 дол., „Розстріляне відродження“ **Ю. Лавріненка** – 25 дол., „Збірник на пошану Григорія Кистатого“ – 15 дол., „Страга голодом“ **Семена Старова**, „Подвижник духу“ – **Леоніда Бойка** – 15 дол., „Диявольська гра“ **Юрія Краснощока**, „Вінниця – злочин без кари“ – 15 дол. та книги **Василя Гришка**: „Карби часу“, том 1-ий – 25 дол., „Москва сльозам не вірить“ – 12 дол. та „The Ukrainian Holocaust of 1933“ – 12 дол.

Дописи і листи до сторінки Фундації імені І. Багряного просимо слати на адресу:
Bahriany Foundation,
811 S. Roosevelt Ave.,
Arlington Heights,
IL 60005 USA
Сторінку редагує
Олексій Коновал

„Добра воля“ – щодо української мови

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – За два місяці до Дня Незалежності Українська Всесвітня Координаційна Рада звернулася до редакторів російськомовних видань в Україні з дуже шляхетною і, як на сьогоднішні нелегкі умови українства в Україні, одчайдушною пропозицією: під гаслом „Добра воля“ видати ці видання, з датою 22 серпня, українською мовою. Оскільки це не була аж така велика данина „українським буржуазним націоналістам“, то російськомовні засоби масової інформації з досить легкою душею дали свою згоду.

Ситуація нагадувала елегантну анекдоту про хитрого священика, який хотів добитися до кращої парафії і, дочекавшись єпископської візиту, виказав неабиякий психологічний хист: „Владико, по одній?“, „По одній можна“, – скромно відповідав єпископ, підставляючи келішок, і так тривало весь приємний вечір.

Тож один раз українською мовою – можна. Але виявилися речі, котрі, при всій їхній типовості для сьогоднішнього українського суспільства, залишаються поза соціологічним досягненням. Виявилось, що на порозі від тринадцятого до чотирнадцятого року незалежної Української держави ще більшим дефіцитом, аніж „добра воля“, є драматичний брак авторів, телевізійних ведучих, які б спробували писати і розмовляти природною українською мовою, або хоч на добром рівні перекладати на українську з російської.

І все ж загальний вислід був несподівано оптимістичний: майже 30 газет, радіо- і телевізійних каналів приєдналися до акції „Добра воля“, залишивши в душах свідомих українців надію, що щось подібне може відбуватися не раз на рік, а частіше, і що врешті-решт ще доживемо до часів, коли коли раз на рік сьогоднішні російськомовні українські ЗМІ виходитимуть російською мовою – скажімо, на черговий День незалежності Росії.

Як же це сприйнялося в середовищі читачів і передплатників? Не маємо підстав не довіря-

ти ТСН (телевізійна служба новин) телеканалу „І плюс 1“, яка повідомила, що жоден продавець газет не помітив залежування щоденних часописів з причини їхньої україномовності і не почув протестів від покупців з приводу цього. Тобто доброї волі в Україні вповні вистачає. Хоч географічно вона не рівномірна. Наприклад, Сумська і Запорізька області пасли в цій акції задніх, не вельми успішно попишались й столиця. Зате в Дніпропетровську, колишньому головному постачальникові вищої партійно-советської номенклатури, акція зустріла загальну симпатію.

Коментуючи цю обставину, київський Інститут масової інформації вважає її солідною підставою для соціологів, які мають можливість оцінити, як змінюється ставлення українців східних областей до української мови.

Не засвідчив доброї волі Крим. Акцію тут підтримали тільки 15 газет – 12 російськомовних і три кримсько-татарські. А всіх їх в цій автономній республіці – майже пів тисячі. Причиною кримського неспіху є не тільки брак журналістів, які володіють українською мовою, але й антиукраїнізм, який панує в політичному житті півострова. Наприклад, „Кримська правда“ нещодавно вмістила статтю свого головного редактора „Ми вернемся к тебе, Родина!“, в якій він не посоромився виставити себе невігласом, заявивши, що української нації взагалі не існує.

Добре повели себе харківські тележурналісти медіа-компанії „Об'єктив“. Вони задовго до 22 серпня вправляли свою українську, щоб в етері вона звучала природно, а не як чужа. І сам цей процес їм сподобався – як в більшій мірі творчий, ніж коли вони послуговуються російською.

Від кого і від чого залежить, щоб подібні акції повторювалися частіше й успішніше?

Об'єднання українців припиняє діяльність

Понад 30 років у Глен Спей, Н.Й. діяла громадська організація „Об'єднання українців у Глен Спей“, яка у своїх початках мала назву „Громадська Рада“. За цей час організація здійснила велику працю не тільки для нашої громади, але і для України: робила пожертви на різні громадські потреби, допомагала Україні, (референдум 1991 року, оборона І. Дем'янюка, сприяння придбання будинку для українського посольства, Школам Українознавства, Києво-Могилянській академії, пресовому фонду „Народної Волі“ і „Війська України“, Суспільній службі комбатантів, Чорнобильському фондові при УБСоюзі і Українсько-Американській культурній фундації). На жаль, наша громада меншає. На останніх загальних зборах об'єднання постало питання доцільності дальшого існування організації і згідно зі статутом, збори покликали до життя Ліквідаційну комісію.

14 серпня відбулися Надзвичайні загальні збори, на яких ця комісія подала свій звіт, а збори з певними поправками цей звіт затвердили. Тому подасмо до загального відома, що з днем 14 серпня 2004 року „Об'єднання українців у Глен Спей“ припинило свою діяльність. Наш Громадський комітет і далі займатиметься відзначуванням національних свят та буде забезпечувати культурні і громадські потреби нашої громади.

За Ліквідаційну комісію:

Богдан Кандюк, Ярослав Гавур,
Осип Левицький

На пропозицію Ліквідаційної комісії, Надзвичайні загальні збори вирішили розподілити кінцевий касовий баланс об'єднання на такі установи: Українсько-Американська Культурна Фундація „Верховина“ – 500 дол., Світовий Конгрес Українців – СКУ – 300 дол., Києво-Могилянська академія – 200 дол., Злучений Українсько-Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК) – 250 дол., Пласт – 200 дол., СУМ – 200 дол., „Народна Воля“, прес-фонд – 150 дол., „Свобода“, прес-фонд – 150 дол., церква св. Володимира у Глен Спей – 150 дол., церква свв. Петра і Павла – 150 дол.

П. Ч.

Чи Ви знаєте, чому ми є такі щасливі?

Наші батьки, бабусі і дідусі вклали капітал в наше майбутнє, купивши від Українського Народного Союзу для кожного із нас, поліси життєвого забезпечення класи „Endowment“ і „Life“. Вони купили поліси, наперед передплачені за низькими платними ратами для наших вікових категорій.

Якщо б Ви хотіли бути такими усміхненими, як ми, просимо запропонувати Вашим батькам, або бабусі і дідусеві зателефонувати до УНСоюзу на число телефону: 1(800) 253-9862, де будуть раді Вам допомогти.

Фестиваль Української Музики і Танцю з нагоди 25-го ювілею „ТРИЗУБІВКИ“

25-та
річниця

НЕДІЛЯ, 12 ВЕРЕСНЯ 2004 р.

Початок о 12-й год. пол.

„TRYZUB“ UKRAINIAN-AMERICAN SPORT CENTER
County Line Rd & Lower State Rd
Horsham, Pennsylvania
(215) 343-5412

ПРОГРАМА

12:00	Музика – „Карпати“	Танцювальний ансамбль „ВОЛОШКИ“
1:30	Благословення площі і сцени	Танцювальний ансамбль „ОБРИЙ“
2:00	Головна програма	Перший Євангелістський Баптистський Хор
4:00	Забава – „ГАРМОНІЯ“	Хор „ПРОМЕТЕЙ“
3:30	Змагання копаного м'яча.	Хор „АККОЛАДА“
	„Тризуб“ проти Ф. К. „Ватра“	Музичний ансамбль „ГАРМОНІЯ“

Вступ: \$10.00

ТАКОЖ
Смачні страви і напитки

Відзначення 13-ої річниці Незалежності України

Вашінгтон, ДК.

24 серпня у Посольстві України в США відбулося прийняття з нагоди Дня Незалежності України. На початку урочистого вечора до присутніх з промовою звернувся Посол України в США Михайло Резнік, який відзначив, що 13 років тому український народ нарешті здобув омріяну віками незалежність, і за ці роки держава досягла значних успіхів в багатьох сферах суспільного та економічного життя, розвитку культури та науки. „Закріпити досягнуте та вийти на якісно новий етап розвитку у сучасному взаємозалежному світі“, – продовжив Посол, – „можна лише разом з нашими друзями та партнерами. Особлива роль належить українсько-американському співробітництву, яке довело свою дієвість як чинник сприяння утвердженню незалежної Української держави“.

М. Резнік підкреслив велику заслугу української громади США, яка невпинно працює на те, щоб Україну знали і поважали в усьому світі. За сприяння Посольства України в США та чисельної української громади в Чикаго відбулося святкове прийняття на честь свята України, в Сан-Франциско майорить прапор України, найвища будівля Нью-Йорку освітлена синьо-жовтими ліхтарями.

Того ж дня в Посольстві було організовано виставку сучасних українських майстрів – скульптора Євгена Прокопова та художниці Ірини Раскол, з якою ознайомились представники української громади, церковні діячі, журналісти. Випускник Київського державного художнього інституту (сьогодні – Академії мистецтв України), почесний художник України Євген Прокопов, – учасник близько сотні виставок на батьківщині та за кордоном. Його твори є в музеях нашої держави, США, Великобританії, Данії та Росії. Його твори цікаві своєю неповторною витонченістю, яскравими вирішеннями із застосуванням принципу симетрії, грою світла і тіні. Особливо яскраво проявився патріотизм Є. Прокопова у представленому проєкті пам'ятника жертвам Голодомору в Україні, який має бути встановлений у Вашингтоні у 2008 році.

Яскравою подією вечора стали твори художниці Ірини Раскол, яка народилася у Харкові, а з 1994 року мешкає у Чикаго. Її картини виставлялися у найвідоміших музеях та картинних галереях світу.

На закінчення вечора Олексій Будний подарував Посольству картину XVI сторіччя невідомого українського майстра, яку він купив у Нью-Йорку в 1954 році. О. Будний звернувся з проханням подумати про те, що необхідно повертати до України художні шедеври, які є у приватних колекціях української громади. „Шедеври образотворчого мистецтва, що колись належали українським музеям, але були викра-

Р. Володимир

Народе наш

*Тебе, народе наш, на грані двох світів
Господь одвіку до сьогодні поселив
Аби Його дух Правди всесвітом горів
Під вірним доглядом дітей покірливих.*

*Тисячоліттями, народе, Ти служив
Господній Правді серед злющих варварів –
Страждав за неї, гинув, підневільно жив,
Щоб тільки Божий Дух в житті Твоїм жарів!*

*Господь за щирі вірність наділив Тебе,
Народе, що в віках зберіг красу душі,
Тривким горінням, вічним покликком небес
І світлим майбуттям на світовій межі.*

дені та незаконно вивезені для продажу в США та Канаду, повинні повернутись на батьківщину“, – сказав Олексій Будний.

Генадій Беліменко

Нью-Йорк

НЬЮ-ЙОРК. – Український Інститут Америки відзначив зі своїми членами День Незалежності України у вівторок, 24 серпня. При вщерт виповненій залі УІА імпрезу відкрив президент УІА В. Назаревич. Відтак програмою провадив програмовий референт УІА В. Гойдиш. В ній виступили соліст-співак Р. Цимбала і піяністка В. Сук. Слово українською мовою мав Я. Криштальський, а С. Федько-Шілз представила англійською мовою творчість мистця М. Стороженка, якого картини саме прикрашають стіни залі УІА. Програма закінчилася національним славнем, який започаткував Р. Цимбала. Серед присутніх почесними гостями були Постійний представник України при ООН Валерій Кучинський з дружиною і Генеральний консул України в Нью-Йорку Сергій Погорельцев з дружиною.

О-КА

Москва, Росія

Кілька центральних російських газет вийшли з публікаціями, присвяченими Дню Незалежності України. Урядова „Російська газета“ опублікувала привітання Президента України Л. Кучми українцям, які мешкають у Росії, а „Парламентська газета“ надала слово голові Верховної Ради України В. Литвинові.

Представники українських громадських об'єднань та українських земляцтв у Москві разом з дипломатами Посольства України поклали квіти до пам'ятника Т. Шевченкові та меморіальної дошки М. Грушевського, до могили гетьмана Петра Дорошенка в селі Ярополець Московської області. На урочистих зборах у Куль-

турному центрі України в Москві Посол України в Російській Федерації Микола Білоблочний привітав усіх із святом і подякував за сильний внесок у розвиток українсько-російських двосторонніх взаємин. Він вручив ордені керівникам ряду громадських організацій і меценатам. Урочисті заходи в Москві завершилися прийняттям в Посольстві України.

На загальнонаціональному телеканалі за сприяння українських дипломатів вийшов в етер 26-хвилинний музично-документальний фільм „Ми“, присвячений 13-ій річниці Незалежності України.

Тбілісі, Грузія

З нагоди відзначення 13-ої річниці Незалежності України працівники Посольства України в Грузії поклали квіти до меморіальних дошок Богдана Хмельницького та Лесі Українки. Українські дипломати також узяли участь у Молебні на славу Української держави, який відбувся на території храму св. Великомучениці Варвари в столиці Грузії.

Ташкент, Узбекистан

Українська громада і дипломати Посольства України поклали квіти до пам'ятника Тарасові Шевченкові. Увечері відбувся концерт у великій залі консерваторії, організований Посольством України і українськими культурними центрами. Учасників урочистостей привітав Посол України Анатолій Касьяненко. В концерті прозвучали клясичні українські музичні твори, вірші узбецьких поетів, присвячені Україні.

Ліван

У місці розташування Українського інженерного батальйону у складі Тимчасових сил ООН у Лівані відбулись урочисті заходи з нагоди 13-ої річниці Незалежності України, в яких узяли участь Посол України в Лівані Валерій Рилач, командувач силами ООН генерал Алан Пелегріні, представники миротворчих підрозділів ООН, місцевих органів влади Півдня Лівану, дипломатичного корпусу. Командувач високо оцінив діяльність українських миротворців у виконанні службових завдань, а також у наданні гуманітарної допомоги населенню.

Одеса, Україна

Губернатор області разом з міським головою та групою інших посадових осіб поклали квіти до пам'ятника Т. Шевченкові та виголосили принагідні промови. Здається, місцевій владі не хотілося робити цю церемонію вельми масовою, отже, й провели її без великого розголосу. Судячи з телевізійних кадрів, навколо пам'ятника в той час зібралося, окрім чиновників та журналістів, лише кількості пересічних громадян – зовсім небагато для мільйонного міста.

(Закінчення на стор. 16)

НЬЮ-ЙОРК. – На святі України в Українському Інституті Америки.

**ЮВІЛЕЙНИЙ КОМІТЕТ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ
80-РІЧЧЯ УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ“ В НЬОАРКУ**

запрошує

усіх членів і спортсменів „Чорноморської Січі“, батьків учасників
Спортової школи, представників братніх спортивних клубів та
прихильників спортової молоді, прибути на

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ І БАЛЬ

що відбудеться

в суботу, 2 жовтня 2004 р.

у великих залах готелю Ramada Inn, East Hanover, NJ, Route 10 West

Вступ – 65 дол., що включає: вечерю і баль. • Вступ тільки на баль – 25 дол.

До танців грає оркестра „ЛУНА“.

В часі бенкету буде виставка видань „Чорноморської Січі“
включно з Ювілейним Альбомом.

Сердечно запрошуємо українське громадянство, велично відзначити довго-
літню спортивно-виховну працю цього унікального Т-ва, яким являється
УСВТ „Чорноморська Січ“.

По додатковій інформації можна телефонувати:

(973) 829-6857 або (908) 688-8323

ПРЕСОВА КОМІСІЯ ЮВІЛЕЙНОГО КОМІТЕТУ

Відзначення...

(Закінчення зі стор. 15)

Але ця подія була цілком ви-
тримана у нормах офіційного про-
токолу: таку ж церемонію прове-
ли перед пам'ятником Т. Шевчен-
кові у Києві Президент Л. Кучма
та його найвище оточення. І навіть
головне дійство столичного свята
– військова парада – було скопійо-
ване в Одесі на зменшеному рівні:
повз чиновників біля Тарасового
монументу пройшла рота почесної
варті. А виступ муніципальної ду-
хової оркестри, що складалася пе-
реважно з пенсіонерів, був, оче-
видно, протокольним еквівален-
том урочистого маршу духових
оркестр на Хрещатику. У святковий день я не побачив ані
прапорів, ані вітальних гасел.
Кілька державних прапорів було
на будинках установ, на міській
раді, а також на житлових будин-
ках в межах трьох кварталів від
міської ради. Там був і скромний
за розміром транспарант: „З Днем
Незалежності, Україна!”. Аж на
одному з центральних проспектів я
побачив з вікна автобуса велетен-
ське фото прем'єра з написом:
„Одеса – за Януковича!”

На Ришельєвській вулиці я по-
бачив юрбу людей навколо яко-
гось дійства. Ним керував моло-
дик у шароварному українському
вбранні, але говорив у мікрофон
чомусь російською мовою. Співа-
ли старі шлягери Алли Пугачової
та інших зірок російської естради.
Приморський бульвар – парадний
бік старої Одеси – був заповнений
туристами з автобусів, які пере-
сувалися, зграйками оточивши
своїх провідників. Їхню увагу на-

магалися привернути вуличні му-
зики – переважно підлітки або на-
віть діти, продавці цигарок – зде-
більшого літні жінки. Екзотично
виглядав кремезний чоловік з бу-
тафорською шаблею та булавою,
який, здавалось, живцем зійшов
з картинки на пляшці горілки
„Гетьман.” Зрозуміло, він чекав
на охочих фотографуватися по-
руч з ним, за гроші. Поруч з
„гетьманом” нудьгувала молода
жінка в традиційному національ-
ному вбранні – червоні чобітки,
картата спідниця, віночок зі
стрічками. Тут я замислився над
тим, якого прогресу досягла за
останні роки Одеса в асиміляції
української символіки. Адже ще
рік тому туристам тут пропонува-
ли фотографуватися лише поруч
із живою змією та однооким піра-
том. Тому я вже не здивувався,
коли за рогом побачив зображен-
ня грального жетону з козацьки-
ми вусами та оселедцем. Таке
просування псевдоукраїнської
культури урівноважував той
факт, що розмовляли і співали
виключно російською...

В газеті „Дзеркало тижня” со-
ціолог Людмила Шангіна на основі
опитування виявила, що лише 17
відс. громадян України вважають
День Незалежності великим свя-
том. Половина громадян не згодні
з тим, що Україна вже стала дійсно
незалежною державою. „Ми збу-
дували дивну країну, - пише Л.
Шангіна, - де держава не залежить
від власних громадян, доходи не
залежать від праці, податки від
рівня доходів, закон не залежить
від права, слова від змісту, а сво-
бода – від відповідальності“.

Петро Войцехівський

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ МОДЕРНОГО МИСТЕЦТВА

2320 W. Chicago Avenue
Chicago, IL 60646
773-227-5522

ПОЧЕСНА РАДА ДИРЕКТОРІВ УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ МОДЕРНОГО МИСТЕЦТВА

З великою приємністю повідомляємо, що на останній зустрічі Ради
Директорів Українського Інституту Модерного Мистецтва було засновано
Почесну Раду Директорів. Членами Почесної Ради Директорів стали ті,
хто фінансово та морально допомагав підтримувати Інститут протягом
десятиліть.

Директори та управа Інституту від всієї душі цінують їх підтримку та
дружбу. Ми з приємністю завжди раді бачити всіх членів почесної Ради
Директорів на засіданнях Інституту і ми будемо раді прислухатись до їх
порад.

З нашого боку, це можливість подякувати їм та засвідчити наше
визнання та повагу до засновників, які підтримували Інститут протягом
багатьох років і допомагали йому рости. Для нас є привілеєм визнати та
подякувати всім їм за підтримку та їх вклад в Інститут.

Проф. Дарія Даревич
Пані Володимира Демус
Пані Люся Дудяк
Д-р Ігор Галярник
Пані Іванна Головата
Д-р Мирослава Іванців
Пані Ліда Кассараба
Д-р Мирослав Коленський
Пан Богдан Ковальський
Пані Ярослава Панчук
Пані Богданна Попель
Д-р Йосиф ШанДра
Д-р Юлія Сидор
Д-р Ахіль Хрептовський *
Д-р Пилип Демус *
Пан Василь Качуровський *

* Покійні

БРАТСТВО СВ. АНДРІЯ

при

Церкві-Пам'ятнику св. Андрія Первозваного

запрошує українців околиці Нью-Йорку і Нью-Джерсі

на

РІЧНИЙ ТРАДИЦІЙНИЙ ПІКНІК

який відбудеться на церковній площі церкви-Пам'ятника
в Савт Баунд Бруку, Н. Дж.

11 вересня 2004 р. Початок о 12-й год. дня

Запрошуємо Вас з вашими родичами, сусідами і приятелями.
Будуть продаватися смачні українські страви.

Страви з напінками: дорослі – \$15, діти – \$5

УПРАВА БРАТСТВА СВ. АНДРІЯ

календар подій

3 ВЕРЕСНЯ –

Pub Night Fearing „LUNA,”
on Volleyball Court.

4 ВЕРЕСНЯ –

Концерт – „Чернозем”
від 1 – 4 год. по пол.

Концерт – Стефко Ставничий
від 4 – 6 год. веч.

Концерт – український танцюваль-
ний ансамбль „Мамаї” – 8 веч.

Забави – оркестри „Фата Моргана”

„Темпо”.

Виставки – Lisi Jewelry

– барельєфи Зенона Голубця.

5 ВЕРЕСНЯ –

Концерт – український танцювальний
ансамбль „Мамаї” – 1-ша год. по пол.

Dash-4-Cash Paintball Tournament,
2-га год. по пол., 35 дол. від особи.

Концерт – Стефко Ставничий
від 2 – 5 по пол.

Забави – оркестри „Темпо” і „Ворони”.

Виставки – Lisi Jewelry

– барельєфи Зенона Голубця.

10 – 12 ВЕРЕСНЯ –

КЛК Вікенд – Загальні збори та
бенкет з нагоди 80-ліття клубу.

З'їзд Байроїтської гімназії та
мешканців табору Байроїт.

Пласт, Курінна Рада „Лісові Мавки”.

11 – 12 ВЕРЕСНЯ –

Пласт, Курінна Рада
„Ті, що Греблі рвуть”.

13 – 16 ВЕРЕСНЯ –

З'їзд колишніх студентів
Регензбурзької гімназії.

18 ВЕРЕСНЯ –

Весілля –
Мішел Винарчук і Михайло Рітз.

21 ВЕРЕСНЯ (вівторок) –

Noon Day Club Banquet.

24 – 25 ВЕРЕСНЯ –

Пласт, Курінна Рада „Спартанки”.

25 ВЕРЕСНЯ –

Весілля –
Катерина О'Конел і Петро Зелик.

2 ЖОВТНЯ –

Ellenville High School Reunion,
Class of '49.

Ellenville High School Reunion,
Class of '84.

3 ЖОВТНЯ –

Republican Fundraising Banquet,
4:30pm

9 ЖОВТНЯ –

Весілля –
Таня Благітка і Михайло Ядліцький.

15 ЖОВТНЯ –

Ellenville Retired Teachers Luncheon.

16 ЖОВТНЯ –

Весілля –
Alexandra Anastasia Holubec
and David Scott Nirschl.

29 – 31 ЖОВТНЯ –

Halloween Weekend with children's
costume parade, costume zabava and
more!

5 – 7 ЛИСТОПАДА –

Пласт – „вікенд” Орликіяда.

25 – 28 ЛИСТОПАДА –

Thanksgiving Weekend Packages

To book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141

216 Foordmore Road • P. O. Box 529

Kerhonkson, NY 12446

E-mail: Soyuzivka@aol.com

Website: www.Soyuzivka.com

Парафіяни попрощалися з улюбленим пастирем

НЮ-ЙОРК. – В неділю, 22 серпня, парафіяни УКЦеркви св. Юра зібралися після Богослужби, щоб попрощатися з о. Пилипом Сандриком, який після дворічної праці на посту пароха св. Юра залишив її, щоб відійти на інше призначення – у Ворен, Миш. Хоча проміжок часу два роки не дуже довгий, але між парохом і його парафіянами в Нью-Йорку розвинулися особливі гарні, теплі взаємини, що і спричинило жаль парафіян з приводу переходу улюбленого пароха на інше місце служіння Богові.

Після Богослужби новопризначений парох о. Вернард Панчук і численні вірні перейшли до залі, щоб там тепло попрощатися з пастирем. З увагою слухали вони Миколу Галіва, який представив шлях о. Пилипа Сандрика, підкреслив його особливу вмілість здобути серця своїх парафіян, хоча провів із ними лише два роки із звичайно призначених чотирьох. Він подав життєпис о. Пилипа, з якого присутні дізналися, що о. Пилип вже двадцять років виповнює своє відповідальне завдання.

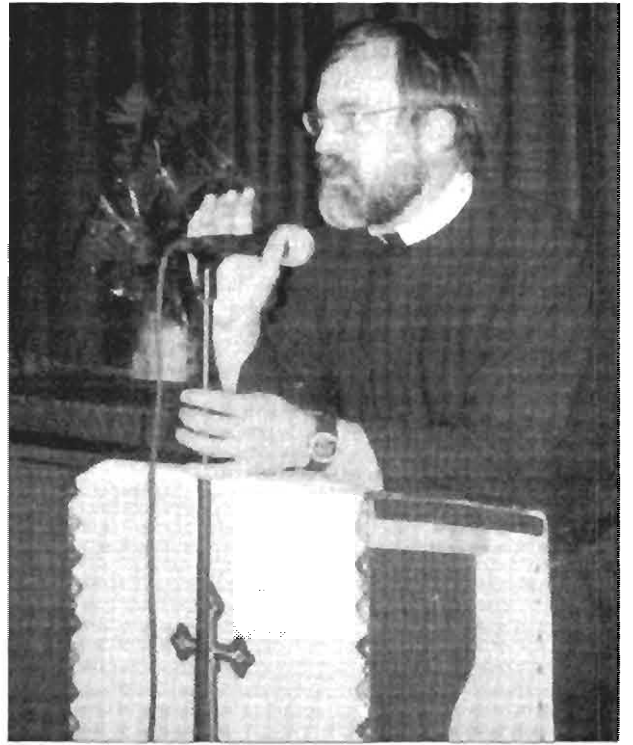
М. Галів привітав призначеного душпастирем о. В. Панчука, якого вірні церкви св.

Юра в більшості знають із давнішого служіння в УКЦеркві св. Юра.

Після цього від Студії мистецького слова, яку тепло примістив біля церкви св. Юра о. П. Сандрик, виступив її керівник, актор І. Бернацький, а молоді актори піднесли священникові китиці квітів та виконали коротку програму з деклямаціями та співом. Окремо попрощалися з улюбленим душпастирем члени Марійської дружини словом Л. Кушніра та врученням ікони Пречистої Диви, а група молодих майбутніх акторів прочитала поему В. Сосюри „Любіть Україну“, передавши о. Пилипові та о. Вернардові китиці квітів. Промовляв також директор Академії при церкві св. Юра Петро Шишка.

Глибоко зворушений, дякував за все о. Пилип, а особливу пісню для нього заспівала диригент церковного хору Анна Бачинська.

На закінчення зустрічі М. Галів підкреслив активну участь у її підготуванні о. Маріо Дацишина, настоятеля церкви св. Юра, який був її промотором і провідником.

О. Кузьмович Отець П. Сандрик прощається з парафіянами

З легкої руки...

(Закінчення зі стор. 5)

Для України Програма Фулбрайта є одним з поважних вікон у світ. Ставши стипендіятами, українці входять у світову фулбрайтівську спільноту. Опинившись в якійсь країні світу, український „фулбрайтер“ (чи „фулбрайтерка“) може знайти там колег-випускників програми.

Для українських претендентів на стипендію мова іноді стає каменем спотикання: їм треба вільно володіти англійською мовою (навіть у її британському варіанті). В той час, як для американських „фулбрайтерів“ в Україні, які не володіють українською, програма ангажує перекладачів. Хоч в деяких українських університетах однією з викладових мов є англійська. Усі кошти програми Фулбрайта в Україні покищо покриває американський платник податків.

Саме чотири роки тому, бюро „Фулбрайт-Україна“ у Києві очолила Марта Богачевська-Хомяк (так, моя дружина). Її попередником протягом двох років був д-р Вільям Глісон, який тепер відає українською програмою дипломатичного інституту у Вашингтоні. (Перших кілька років за програму відповідали співробітники американського посольства у Києві, а згодом, як і в інших країнах, відкрили окреме бюро, в якому працюють науковці).

„Білл Глісон почав виносити програму Фулбрайта поза межі Києва і Львова, і я продовжую цю політику, – каже д-р Богачевська-Хомяк. – Мої співробітники-українці і я часто виїжджаємо з Києва на зустрічі з ректорами і викладачами університетів в Одесі, Сим-

ферополі, Дніпропетровську, Донецьку, Горлівці і Запоріжжі, в Сумах і Переяславі, в Івано-Франківську і Тернополі. Там ми не тільки розповідаємо про наші програми, заохочуємо українських науковців писати аплікації, але й розвідуємо, яких американських спеціалістів ці вищі школи хотіли б у себе приймати. Нині ми маємо базу даних про більшість вищих наукових закладів в Україні, яку постійно поповнюємо. І я особисто дуже горджуся великою мапою України в нашому офісі, яку ще придбав д-р Глісон. На цій мапі є повно американських і українських прапорців – це міста, в яких працюють американці, і ті, з яких українські „фулбрайтери“ тепер працюють в Америці“.

Крім науковців, програма Фулбрайта в Україні також пропонує молодим українським викладачам поїхати на рік стажування до Америки, щоб ознайомитися з американськими методами викладання. А два роки тому програма почала набирати українських студентів в аспірантурі (ті, в яких вже є університетський диплом). Американські „graduate students“ приїжджали в Україну вже раніше.

„Тепер, коли ми виїжджаємо в регіони, – каже д-р Богачевська-Хомяк, – я беру з собою двох-трьох американських студентів. Так, як вони можуть розповісти своїм ровесникам в Україні про життя американського „graduate student“, в книжці не опишеш. Тепер ми маємо по 15-20 бажаних аспірантів на кожне місце. І я, само собою, лобіюю Вашингтон, щоб кількість місць збільшити. Знову ж таки, велика кількість зацікавлених дає нам можливість вибрати найкращих“.

В Україні керівникам американських програм постійно треба до-

водити, що конкурс є прозорий. Суспільство так звикло до вирішення справ через „зв'язки“ або „блат“, що багатьом людям важко повірити у рівноправність претендентів. Часто-густо професори, декани, державні службовці пропонують підшукати „добрих“ кандидатів на стипендію або когось „по-рекомендувати“. Це не проходить.

Аплікації на стипендії ім. Фулбрайта, як науковців, так і молодих викладачів і студентів, проходять кілька стадій відбору. Насамперед спеціалісти в Україні (американці і українці) оцінюють аплікації. Крайніх з претендентів запрошують до Києва на співбесіди (інтерв'ю) де з претендентами розмовляють члени комісії, американці й українці, які обізнані з вимогами програми. Члени комісії укладають список за одержаними аплікантами оцінками. Врешті Вашингтон вирішує, скільки осіб в даному році одержать стипендію.

В новому фільмі про програми Фулбрайта в Україні декан Українського Католицького університету у Львові Олена Джеджора, яка цього року працюватиме в Колумбійському університеті, свідчить, що „програма працює інтелектуально чесно“. (На жаль, в українській системі освіти це не завжди так.) В тому ж фільмі два колиш-

ні українські „фулбрайтери“ пояснюють, як треба переконливо написати аплікацію, щоб звернути увагу членів відбіркових комісій.

„Те, що нині програма Фулбрайта дає можливість моїм українським колегам – мого покоління і молодшим – ознайомитися з академічною системою, в якій я виросла, є для мене неабиякою приємністю, – каже д-р Богачевська-Хомяк. – Але ще більшу приємність дають мені американські колеги, в яких немає краплинки української крові, які раніше майже нічого не знали про Україну, і які повертаються до Америки з України після року в Луганську, Запоріжжі, Горлівці, Миколаєві чи Тернополі, чи Івано-Франківську, які побували в Києві, де ми щороку проводимо конференції фулбрайтерів, і які стають ентузіастичними пропагандистами України. Вони продовжують свої зв'язки з Україною, організовують спільні проекти з українськими колегами, є й такі, які знаходять стипендії для українських студентів у своїх університетах“.

Американці, які зацікавлені науковою працею в Україні, можуть дістати повну інформацію про програму Фулбрайта на Інтернеті: www.cies.org.

Деякі члени відбіркової комісії у перерві між співбесідами з претендентами на стипендії Програми ім. Фулбрайта 28 серпня (зліва): Всеволод Речицький – професор Юридичної академії у Харкові; американська журналістка Наталка Федущак, яка як „фулбрайтер“ читає лекції в Інституті журналістики Київського університету; Марта-Богачевська-Хомяк – директор програми наукових обмінів ім. Фулбрайта в Україні; Долорес Гайлендер – заступник аташе у справах культури Посольства США в Києві; Олена Морозова – професор Харківського університету.

УВАГА! УВАГА!

Український Музей повідомляє,
що розігрування лотерії, яке було заплановане на 1 вересня 2004 р.

відбудеться

29 ВЕРЕСНЯ 2004 р.

Просимо відсилати квитки до 24 вересня

За інформаціями слід телефонувати до УМ на:

(212) 228-0110

Україна очима молодих українців з Америки

ЮНІОН, Н. Дж. – Група молоді Української Євангельської церкви 8 серпня звітувала перед громадою про перебування 28 червня – 15 липня в Україні і зокрема в літньому таборі в мальовничому містечку Славське, що у Карпатах. Про перебування молодих американських українців у таборі написала зі Львова до „Свободи“ Галина Кульчицька: „Організаторами табору були церкви: зі США – Українська Євангельська церква з Юніону, з Канади – П'ятидесятницька асамблея міста Ватерло, Онтаріо, з України – церква „Бетезда“ зі Львова. Четвертий рік поспіль молодь з Канади, а відтепер і зі США таборує з молоддю України, мобілізуючи сили для служіння Богові.

Програма табору була дуже наиченою. Окрім щоденних занять з вивчення Божого Слова, молодь

розважалася походами в гори, на гірську річку, вечірніми вогнищами. Також усі присутні отримали неабияке задоволення від походу на гору Тростан, де з висоти більш як 1400 метрів можна було вдосталь намитуватись величчю карпатської природи.

Великим успіхом відзначилась збірна гостей з волейболу – вона перемогла українську команду. Найбільшою подією табору були щоденні вечірні зібрання. Після Богослужінь молодь ще довго не розходилась, насолоджуючись ширим християнським спілкуванням“.

Коли молодь поверталася до США, то запросила з собою пастора львівської церкви Тараса Колівошку. Він відповів на кілька моїх запитань.

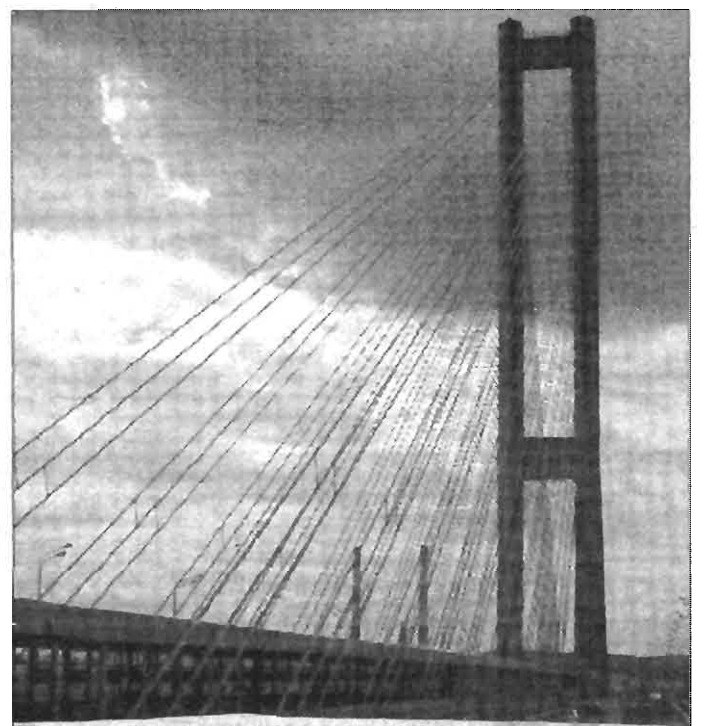
(Закінчення на стор. 19)

Елізабет Штик (праворуч) подружилася з дітьми в сиротинці.

Гості з Америки співають у Львові.

Київські мости не поступаються американським.

На Андріївському узвозі в Києві.

Дівчата з Канади переконалися: Київ багатий на квіти

Україна...

(Закінчення зі стор. 18)

– Якою була участь вашої церкви у проведенні табору?

– Ми кожного літа вивозимо нашу молодь в Карпати, щоб юнаки та дівчата спілкувалися, разом молилися, ділилися своїми проблемами. Приміщення табору з ідальною наймаємо в гірському пансіонаті. Приїждить молодь з інших церков Львова, а тепер ось зі США і Канади. Львів'ян було 110 осіб, з Канади і США 28 осіб. Наша молодь знає англійську мову, вивчення якої тепер в Україні дуже поширене і популярне. Але молитовні зібрання ми перекладали з української на англійську і навпаки. Гості з-за океану – це добра нагода для молодих українців поглибити досвід розмовної мови.

Запитав я також у молодих учасників таборування про найяскравіше враження від перебування в Україні. Марія Штик сказала:

– Найбільші враження залишились у мене від зустрічі з вихованцями сиротинця. Діти там були дуже чемні, привітні, гостинні. Коли вони бігли назустріч, щоб зустріти нас, то ми всі дуже раділи. Адже вони нас не знали, але обнялися з нами, мов рідні. Вони називали свої імена і хотіли знати наші. Розпитували, хто ми такі і що робимо в Україні.

Ян Якобчук:

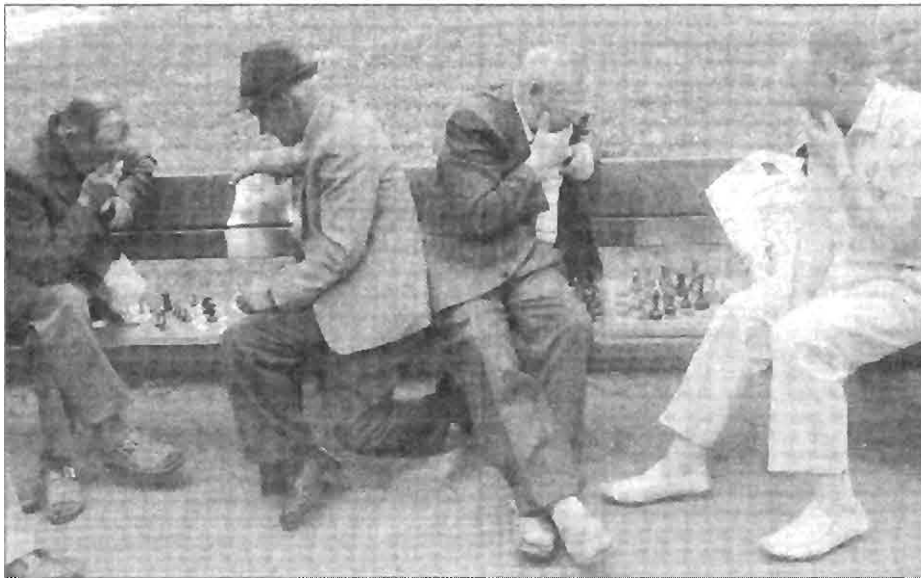
– Мене порадувало відкрите і сердечне ставлення української молоді до закордонних гостей. Юнаки та дівчата, наші ровесники, завжди були разом з нами, жартували, розповідали про своє життя і нам видавалося, що вони не відчують жодної різниці між нами. Усі ми були українською молоддю.

З України учасники поїздки привезли кількості світлин. Кілька з них подасмо на цих сторінках.

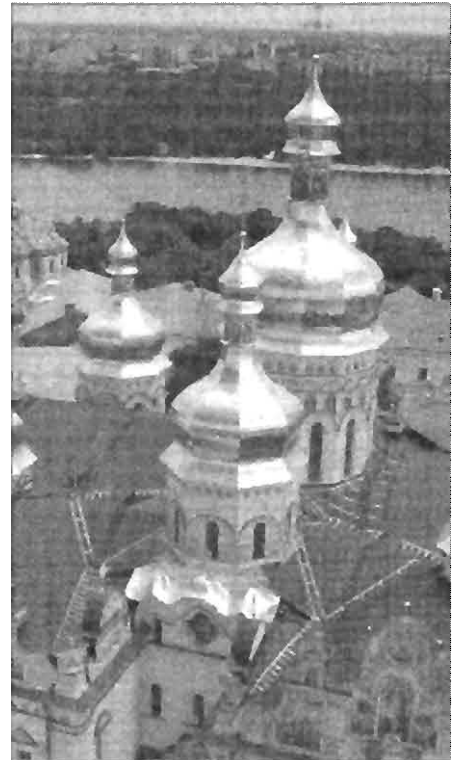
Левко Хмельковський

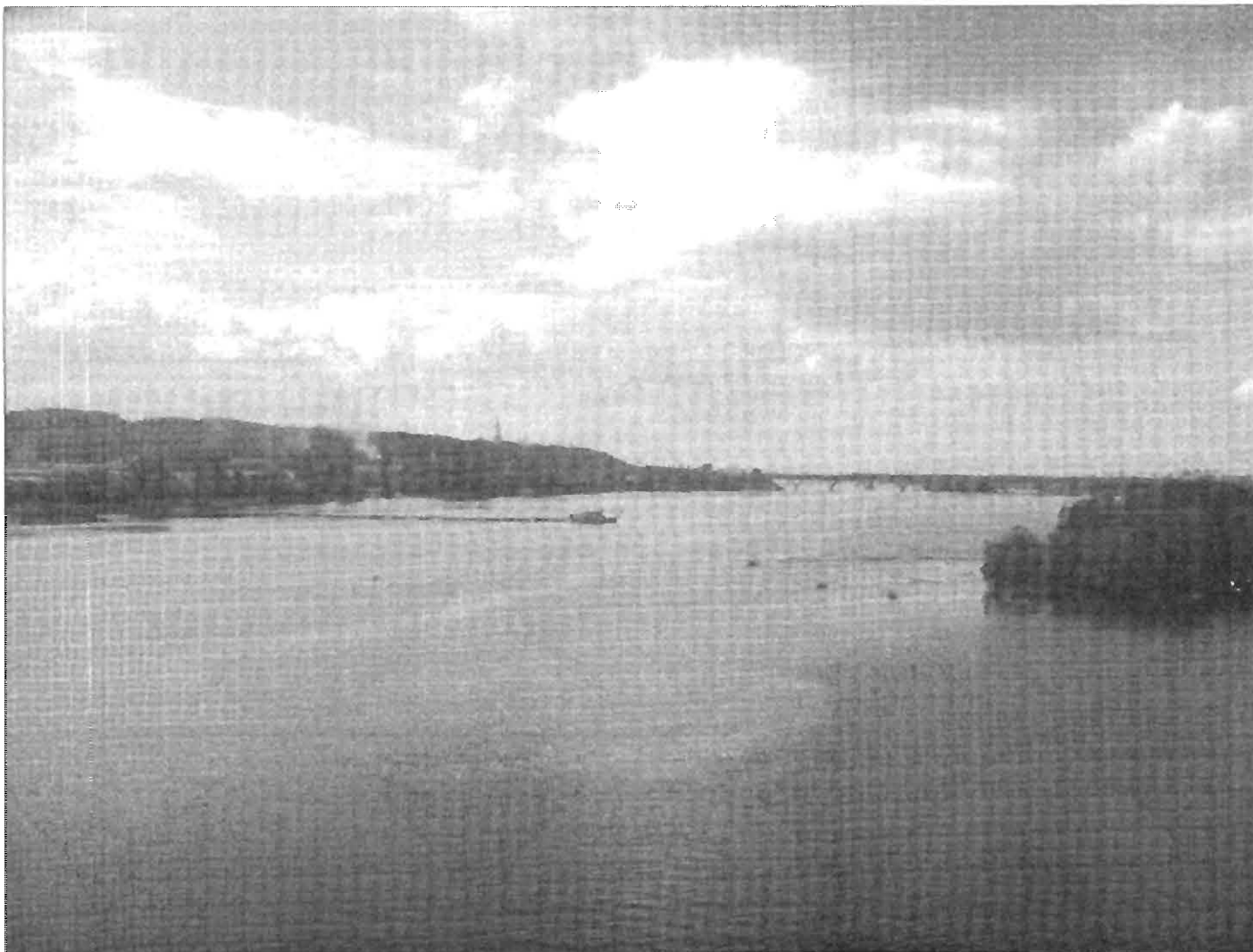
Львівські дахи.

Львівські шахісти

Відновлений Успенський собор у Києві – вид з дзвіниці.

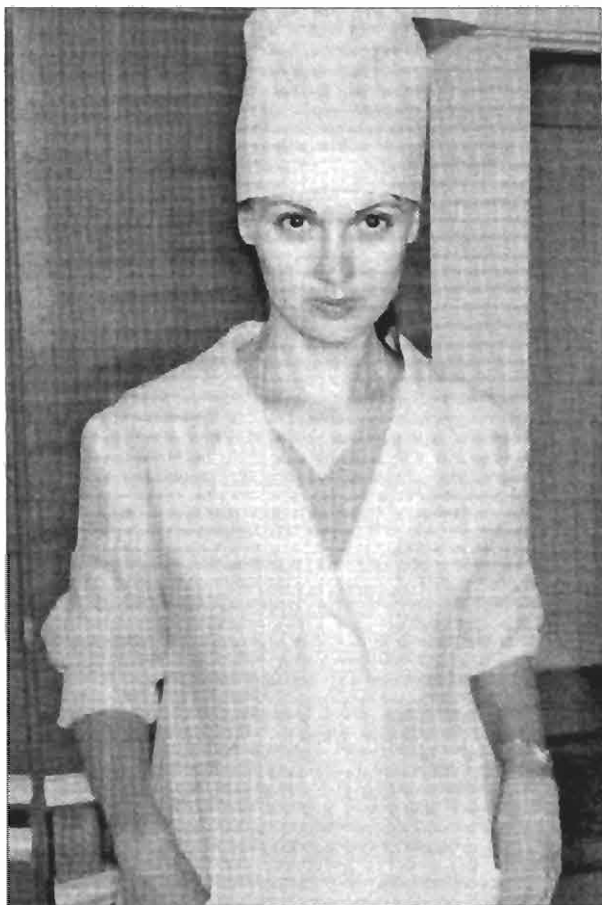

Широкий Дніпро біля Києва..

Пісні з Америки

„Міс Україна-1996“ допомагає хворим в Україні

Наталія Швачко в лікарні

ВАШІНГТОН, ДК. – Вродлива „Міс Україна-1996“ Наталія Швачко у червні відвідала Україну в справах Протиракового фонду України, який вона заснувала разом з іншими відомими українськими дівчатами-моделями, що працюють в США.

Наталія в 1998 році кандидувала до Верховної Ради України в Єнакіївському окрузі як незалежний кандидат, але прогала представникові Комуністичної партії. В 1999 році навчалася в Театральному

університеті Нью-Йорку і брала участь у створенні відомих американських кінофільмів, успішно працювала у всесвітньо відомих модельних домах „Вільяміна“ та „Нью-Йорк модел менаджемент“. Тепер вона очолює Протираковий фонд України.

Думка про заснування Фонду прийшла до Наталії після особистої трагедії, коли вона втратила батька через цю страшну хворобу. Після отримання статусу неприбуткової організації Фонд у США, підтриманий Генеральним консульством України в Нью-Йорку, здійснив першу благодійну акцію – показ та продаж нової колекції одягу модельних агенцій „Біла Бласа“ (Жаклін Кенеді-Онасіс була постійною замовницею цієї агенції), Оскара де ля Рента та Марка Джейкобса (компаній, послугами яких користуються голівудські зірки). Для фінансової підтримки Фонду був також проведений аукціон з продажу ексклюзивних колекцій „Герспрей“ і „Марк Сиріні“.

Зібрані кошти підуть на придбання обладнання та медикаментів для Донецького онкологічного центру, яким керує відомий український хірург, професор Григорій Бондар. Донецький центр є провідною установою з лікування онкологічних хвороб, куди приїждять тисячі людей з усіх регіонів України.

Наталія Швачко провела в Україні ряд зустрічей з метою обговорення потреб Онкологічного центру та використання зібраних коштів. Перша фінансова допомога буде надана на початку наступного року, після проведення другої благодійної акції, яка передбачає дегустацію вин у Нью-Йорку. Фонд планує проведення подібних благодійних акцій і в Україні, де є немало людей, що бажають зробити пожертви на такі благородні цілі.

Генадій Беліменко

НОВІ ВИДАННЯ

Спомини Андрія Кілка

Андрій Кілко (Степан Дубницький) написав свої спомини „Україну захищали в чужині“ – про рейди Української Повстанської Армії на Закерзонні. Довгі роки я знав, що він пише, і на його прохання перечитати і висловити свою думку, відповів йому: „Андрію, пиши“. З огляду на слабе здоров'я, дуже боявся Андрій їхати в Україну, але нарешті поїхав, забрав свої спомини і лишив у своєму селі Лапшин коло Бережан.

Стефа Желінська поцікавилася цим, і на прохання Андрієвої дочки Зірки взялась до праці над виданням цієї книжки. Рукопис потребував редагування.

Минулого року я зустрів С. Желінську в Бережанах, у музеї Богдана Лепкого, де керівником є Надія Дирда. Обговорили справу про видання книжки. На другий день приїхали працівники з друкарні „Джура“ з Тернополя, обговорили всі подробиці.

Праця Андрія Кілка була змістом його життя, він хотів, щоб майбутнє покоління знало правду про історію боротьби УПА за незалежність України.

Коли я читав цю книжку, мені сльози котилися і стисало горло, бо я ж переживав такі самі тяжкі часи Другої світової війни і війни в Кореї в 1951–52 роках.

Я дякую Зірці Кілко-Арместо за фінансування книжки, за поради о. парохів, родині Стефі і Стефану Желінським, Наді Дирді, яка координувала всю працю, ред. Ярославу Щурготлі, друкарні „Джура“ і всім, хто чимнебудь причинився до видання книжки.

Всі гроші з продажу книжок призначені на будову катедри Христового Воскресіння у Києві. Ці гроші будуть передані Патріярхові Любомирові під час його відвідин нашої церкви св. Миколая в Бафало у серпні.

Книжку можна набути в Зірки Арместо, тел. 631-0687, або в Дозя Пришляка 675-4281. Ціна книжки 15 дол.

Теодозій Пришляк

ГОЛОВНИЙ УРЯД УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

Президент

СТЕФАН КАЧАРАЙ
2200 Route 10, P.O. Box 280
Parsippany, NJ 07054

Перший Заступник Президента

МАРТА ЛІСКО
1404 Roundhouse Lane, Apt. 311
Alexandria, VA 22314

Другий Заступник Президента

ЕВГЕН ІВАНЦІВ
P. O. Box 5748
6138 N. 12th Street
Arlington, VA 22205-0748

Директор на Канаду

АЛЬБЕРТ КАЧКОВСЬКИЙ
126 Simon Fraser Crescent
Saskatoon, Sask. S7N 3T1 Canada

Головний Секретар

ХРИСТИНА Е. КОЗАК
2200 Route 10, P.O. Box 280
Parsippany, NJ 07054

Касир

РОМА ЛІСОВИЧ
2200 Route 10, P.O. Box 280
Parsippany, NJ 07054

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

ЗЕНОН ГОЛУБЕЦЬ
5566 Pearl Road
Parma, OH 44129-2541

ЯРОСЛАВ ЗАВІЙСЬКИЙ
11 Bradley Road
Clark, NJ 07006

ОЛЕКСАНДЕР СЕРАФИН
2565 Timberwyck Trail
Troy, MI 48098

РАДНІ

ЄВГЕН ОСІСЛАВСЬКИЙ
5 Stable Lane
Flemington, NJ 08822

ОСИП ГАВРИЛЮК
79 Southridge Drive
West Seneca, NY 14224-4442

СТЕПАН ГАВРИШ
155 Erdenheim Road
Erdenheim, PA 19038

ВАСИЛЬ ЛУЧКІВ
49 Windmill Lane
New City, NY 10956

МИРОН ПИЛИПЯК
P.O.Box 59313
3000 S.E. Royal Hills Drive – No. 29G
Renton, WA 98058-2313

ВАСИЛЬ ЛІЩИНЕЦЬКИЙ

4257 Dentzler Road
Parma, OH 4413-4

ПАВЛО ПРІНКО
1245 Rhawn Street
Philadelphia, PA 19111

АНДРІЙ СКИБА
4575 N. Nagle Avenue
Harwood Heights, IL 60706

МИХАЙЛО КУРОПАСЬ
313 West Street
Sycamore, IL 60178

МИРОН ГРОХ
16 Kevin Drive
Founthill, Ont., L0S 1E4 Canada

СЛАВА ГОРБАТИЙ
9 Pequot Rd.
Wallingford, CT 06492

ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС

АННА ЧОПЕК
1001 Oppenheimer Dr., Apt. 101
Los Alamos, NM 87544

МИРОН КУРОПАСЬ

107 Ileshamwood Drive
DeKalb, IL 60115

Архиєпископ СТЕПАН БІЛЯК
1750 Jefferson Street, Apt. 301
Hollywood, FL 33020

ЙОСИП ЛІСОГІР
c/o Life Care Centers of Orlando
3211 Rouse Road, Room # 202
Orlando, FL 32817

ТАРАС ШМАГАЛА ст.
10976 Tanger Trail
Brecksville, OH 44141

АНАТОЛІЙ ДОРОШЕНКО
16955 Sycamore Court
Northville, MI 48167

ТЕКЛЯ МОРОЗ
345 36th Avenue
Lachine, Qc. H8T 2A5, Canada

Події...

(Продовження зі стор. 1)

році я приїхав з Лондону до Києва на Перший з'їзд Народного Руху. Там мене познайомили з Михайлом Бойчишиним. Пізніше, в 1991 році, Михайло запросив мене взяти участь у передвиборчій президентській компанії Вячеслава Чорновола. Мені як політологу було дуже цікаво подивитись, як все робиться „зсередини“. Тоді передсвідчився, яким талановитим організатором був Бойчишин. Він викликав до себе глибоку повагу. І коли в 1990 році Михайло зник, то навколо Чорновола все почало розпадатись. Рух уже ніколи не став на ті самі ноги.

Бойчишин познайомив мене з Ігорем Свободою. В 1998 році коли він був помічником міського голови Одеси Едуарда Гурвіца, озброєні люди викрали Ігоря, і ніхто більше його не бачив, а Гурвіца Леонід Кучма невдовзі звільнив з посади. Отже, зникли люди, яких я знав. І коли в 1998 році я приїхав до Києва працювати в газеті „Kyiv Post“, я пробував дізнатись, що сталося з цими людьми. Однак безрезультатно.

І раптом в моїй присутності в Києві знову зникає людина – Георгій Гонгадзе. Особисто я його не знав. Він не був таким знаним, як Сергій Рахманін чи Юлія Мостова, але досить відомим своїми сміливими виступами на телебаченні та радіо. В 1999 році я постійно слухав радіо „Континент“ по п'ятницях увечері, коли Георгій мав зустрічі з політиками. Його програма була цікава тим, що в цензурованій країні він відкрито говорив. Саме його запитання були найгостріші і найцікавіші. Отож Гонгадзе був добре відомий серед журналістів і тих, хто цікавився президентськими виборами в жовтні-листопаді 1999 року...

І коли з'явилися записи Миколи Мельниченка, я вже знав, що буду робити. Я спрямував себе тільки на цю справу, вів дослідження аж до липня 2001 року, коли залишив Київ. Результат – англійське дослідження „Beheaded – The Killing of a Journalist“/Artenia Press, London, 2003/. Й ось у травні 2004 року вийшов україномовний варіант у Києві. В цьому виданні додано новий 29-ий розділ – „Убивці Гонгадзе“. І вже після виходу книжки я одержав ще новіші матеріали...

– Книга вражає документальним фактажем. Якими джерелами Ви користувалися?

– Розпочав з вивчення біографій трьох головних учасників подій, що було найлегшим. Не один раз бесідував з матір'ю Георгія, Лесею, його дружиною Мирославою і редактором „Української правди“ Оленою Притулою. З іншими людьми мав 30-40 інтерв'ю. По-друге, я працював у Києві довгий час, з 98-го, і мав добрі зв'язки з багатьма людьми. Також мав можливість побувати на місцях описуваних подій. Наприклад, в Тарасі, де було знайдено обезголовлене тіло. Бесіда з місцевим судмедекспертом Ігорем Воротинцевим була для мене підставою. Після тих розмов я зрозумів, чому і як Президент і його підлеглі дурять людей, нібито розшукують Георгія Гонгадзе.

По-третє, я особисто брав участь в акціях, організованих опозицією після касетного скандалу. Я описую, як міліція організувала провокацію 6 лютого 2001 року, щоб дискредитувати опозицію, і це їй, на жаль, вдалось. Це коли майже 330 „анархістів“ з числа найнятих студентів накинулись на наметове містечко на Хрещатику і зчинили бійку, а потім під натиском „бандерівців“, теж організованих міліцією, втекли на площу перед театром І. Франка. Все це бачили і „втікали“ разом з ними двоє закордонних журналістів. Жалію, що в тексті не уточнив, що одним з них був я, а другим – кореспондент газети „Файненшел Тайм“. Все це було справжнім театром, я готовий свідчити. Зрежисований театр, який дав підставу Президенту в зверненні до нації назвати опозиціонерів „українськими фашистами“.

Потім я використав у сюжеті матеріали, які особисто готував для „Kyiv-Post“. Наприклад, факт про переслідування владою і розгром приватного телеканалу СТБ в 1999 році – за те, що канал збирався надати етер усім кандидатам та мав намір транслювати засідання Верховної Ради, що було заборонено Президентом для державного телебачення і радіо. Я написав про це в свій час. Між іншим, з записів М. Мельниченка лише в 2001 році довідався, звідкіля „ноги ростуть“. Є там розмова Леоніда Кучми з Миколою Азаровим, про те, що „...вот Сівковича унітожать надо однозначно“... „а СТБ... забрати, отключить“. Володимир Сивкович – це колишній директор СТБ, який через переслідування мусів залишити межі України, а на його місце прийшов радник Президента Сергій Куций, і все стало „о'кей“. Водночас я мав можливість використовувати дослідження інших людей, контактувати з багатьма авторами опозиційних і пропрезидентських часописів.

І найголовніше і покищо незаперечне свідчення дали записи Миколи Мельниченка.

– В своєму дослідженні Ви багато уваги і місця приділяєте питанню ідентичності записів Миколи Мельниченка і досить переконливо обгрунтовуєте позитивну відповідь: „Так, записи справжні“. Що Ви могли б сказати з цього приводу сьогодні?

– Найпереконливіший доказ, що записи справжні – це те, що всі найголовніші „ідеї“, які обговорювались в різний час в кабінеті Президента з його помічниками – Юрієм Кравченком (міністер МВД), Леонідом Деркачем (головою СБУ), Володимиром Литвином (головою Президентської адміністрації), Миколою Азаровим (головою Державної податкової адміністрації), Михайлом Потєбеньком (Генеральним прокурором) рано чи пізно втілювались в життя.

Це викрадення і побиття 9 червня 2000 року Олександра Подольського – розповсюджувача опозиційного політичного бюлетеня „Ми“, якого невідомі схопили на Львівській площі, вивезли далеко за Київ, били і погрожували вбити.

Це викрадення і вбивство Георгія Гонгадзе. Є шість записів кабінетних розмов 2000 року Леоніда Кучми з головами силових структур,

Ярослав Кошів (зліва) і Володимир Сушко на місці виявлення „тарасанського тіла“

коли обговорювались пляни покарання шкідливого для влади журналіста: 12 і 22 червня, 3 і 10 липня, 30 серпня, 11 вересня. Приклади можу продовжити. Отож розмови в „записах“ і наступні факти – збігалися. Повірте, я працював над записами довго, прискіпливо, після розшифрування їх спеціалістами.

Окрім цього, додаткові джерела, отримані від представників міліції, підтверджують, хто і як діяв в день зникнення Гонгадзе, до і після. Про все це є в книжці.

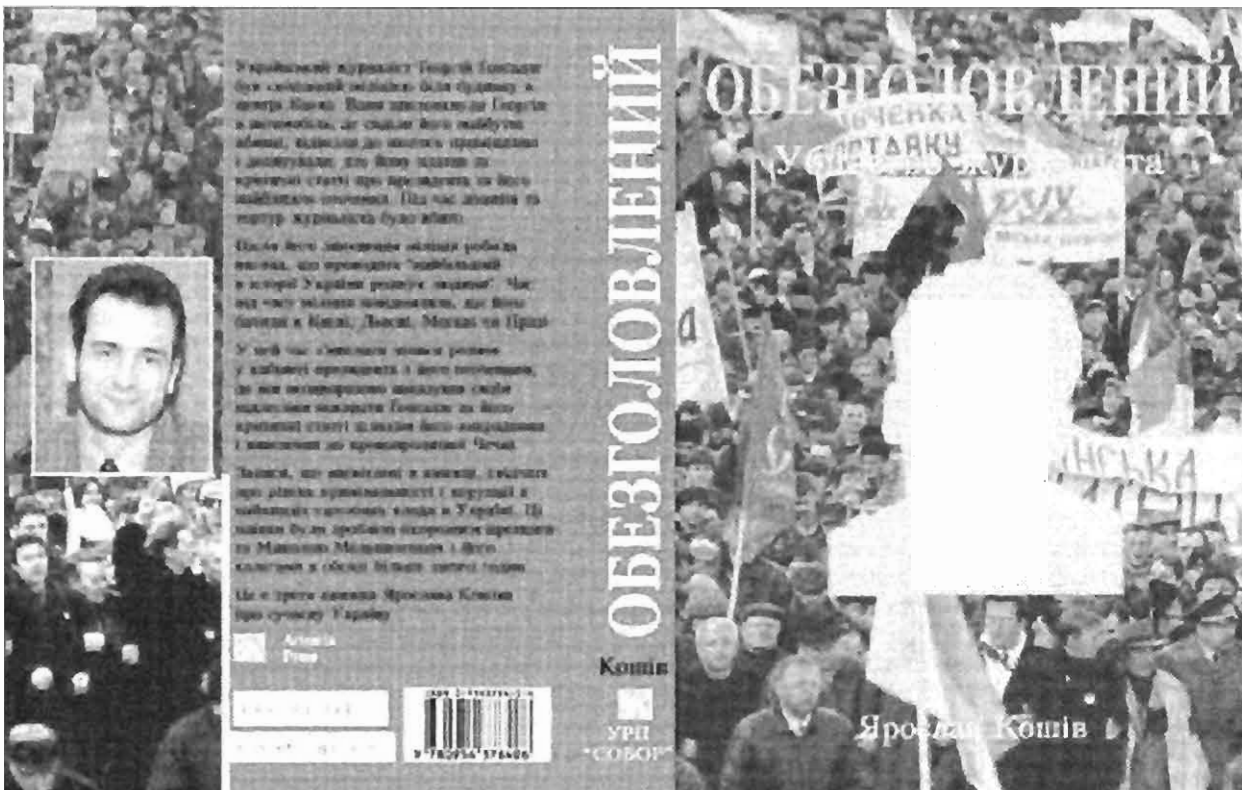
Особливо юридично важливим є свідчення директора радіо „Континент“ Сергія Шолоха про те, що 10 липня 2000 року до нього завітав чоловік, представився офіцером міліції з Одеси і розпитував про Гонгадзе, якого нібито підозрює в співучасті у вбивстві двох одеських чеченців. Це було тоді, коли хотіли накинути на Георгія конфлікт з чеченцями, щоб пізніше сказати, що ті його викрали. Так ось через три роки Шолох, на свою біду, впізнав цього „одесита“. Ним виявився Володимир Бернак, нині генерал, заступник Олексія Пукача – керівника відділу кримінального розшуку Міністерства внутрішніх справ – а відтак один з працівників секретного 7-го Управління МВС, яке слідкувало за людьми. Результат цієї випадкової зустрічі для Сергія – страх за життя, втеча через це за межі України і закриття службовцями 3 березня ц.р., без рішення суду радіо „Континент“, через який промовляли „Свобода“, „Німецька хвиля“ та ін. Генеральний прокурор Михайло Потєбенько знехтував свідченнями Шолоха і сказав неправду, ніби такого офіцера в міліції не було.

– А як Ви оцінюєте особистість і вчинок Миколи Мельниченка?

– Вірю в патріотичні мотиви його вчинку. Тільки він – професіонал-оборонець, а не аналітик. Це не його вина. Нормальна країна створила б цілу інституцію для вивчення цих матеріалів. Потрібен штат спеціалістів, в тому числі і дослідників, щоб визначити в кожному окремому випадку, про яку ситуацію йде мова в записках. Партія Олександра Мороза і будь-яка інша партія – не ті організації, які могли б успішно організувати це. Це мусить бути державний проєкт. Перші, поспіхом зроблені людьми Мороза розшифрування дев'яти записів розмови Президента з підлеглими, подані на засіданні Верховної Ради 16 листопада 2000 року, мали серйозні помилки. Тому я подаю в книзі і текст вперше оголошених епізодів, і цілий підрозділ „25 фрагментів у справі Гонгадзе та інших“ в хронологічному порядку і з аналізом зроблених шифрувальниками помилок.

– Чи може посприяти Ваше дослідження, щоб знову було порушено цю справу у Верховній Раді?

– В розумінні формування суспільної думки – надіюсь, що так, в юридичному розумінні поки-

Суперобкладинка книжки Ярослава Кошева

(Закінчення на стор. 22)

Події...

(Закінчення зі стор. 21)

що (підкреслюю „покищо“) – ні. Щоб Григорій Омельченко, нинішній голова парламентської Комісії у справі Гонгадзе, міг доповісти Верховній Раді про останні висновки, потрібно набрати 226 голосів, а є тільки близько 180. Лише парламент може ухвалити рішення про розслідування та суд над президентом. Відомо, що Верховна Рада зараз перебуває під контролею президента. Може, це дозволить наступний склад парламенту.

Але я, як політолог і автор, продовжую переконувати, що „записи Мельниченка“ про те, що Президент Кучма і міністер внутрішніх справ Кравченко організували викрадення Гонгадзе, повинні б викликати кримінальне розслідування. Тут набирається з десяток „во-

тергейтів“. Там йшла справа лише про викрадення документів опозиційної партії – і то Президент Ніксон був змушений зрештитувати.

– Ви витратили майже чотири роки на це розслідування і на книжку, на якій не заробили ні centa. Що Вами керувало і керує?

– Я маю велику приємність, бо можу послужитись справедливості. Я хочу, щоб люди знали, що відбувалось насправді, бо на всю Україну звалилося стільки суперечливої інформації, стільки брехні, лицемірства з боку влади, фальсифікацій і замовчувань, що комусь треба було розгребти ці „авгієві конюшні“. А крім цієї справи, у книжці є дані про фальсифікації президентських виборів 1999 року. Важливо, щоб люди будували дискусії на реальних фактах а не на чутках.

Я хочу вірити, що ця справа раніше чи пізніше закінчиться судом. Я

вірю, що президент не може бути над законом. Майбутній суд покаже, що не можна владоможцям безкарно нищити чи то одну людину, чи тисячі, як було в Україні при Росії, Польщі і радянській владі. Україна заслужила мати справедливого, чесного президента. Коли ж цього суду не буде, значить – нещасна історія України триває.

– Чи відомі прізвища вбивців Гонгадзе?

– Так, але відомі лише зі свідчень працівників міліції і слідчих, а документів нема. Ігор Гончаров мав цей документ, але його закатували в тюрмі, про що є свідчення шести лікарів, що робили розтин його тіла. Однак матеріали продовжують надходити, в тому числі й мені.

– Розділ „Останній день Гонгадзе“ закінчується словами: „Через чотири години він зникне. Невдовзі почнуться розслідування, викриття і звинувачення проти президента, які на-

завжди змінять історію України“. Як же вони її змінили, коли все залишилося, як було?

– На мою думку, зміна полягає в тому, що вперше в історії України рух на захист однієї людини набув міжнародного масштабу. Втручання США, хоч би надання політичного притулку Миколі Мельниченкові, Мирославі Гонгадзе і Олександру Єльшкєвичу – людям, пов'язаним зі справою Гонгадзе – це про щось говорить. Це перший раз, коли факти доводять прямий зв'язок між владою (президентом) і потерпілим. Історія змінилася, бо змінилося суспільство, воно більше не хоче підкорятися несправедливій криміналізованій владі і вже не може довіряти Президентові Кучмі. Його авторитет цілковито знищений.

– Що Ви думаєте про висліді президентських виборів в Україні 31 жовтня?

– Думаю, що їх зфальсифікують. Президент і кандидат від влади Віктор Янукович готові розв'язати тотальну війну, щоб виграти вибори. А справедливе голосування не дасть їм перемоги. Що мене найбільше цікавить, то це реакція населення на фальсифікацію. Народ, за опитуванням, не вірив у вислід виборів до Верховної Ради 2002 року, був розчарований, але мовчав. Дуже цікаво, що він робитиме після наступної кривди.

– Ваші плани на майбутнє?

– Я б хотів, щоб книжка розійшлась більшим тиражем, наприклад, 600 тисяч примірників, замість кілька тисяч. А далі хотів би створити психологічний портрет Леоніда Кучми.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, Інк МУЗИЧНЕ ДОШКІЛЛЯ

під проводом

МАРТИ ШЛЕМКЕВИЧ-САВИЦЬКОЇ

Початок навчання:

вівторок, 14 вересня 2004Український Народний Дім,
140 Проспект Авеню, Ірвінгтон, Н. Дж.**четвер, 16 вересня 2004 р.**Український Інститут Америки, Інк.
2 Іст 79 вул., Нью-Йорк

Інформації та вписи:

(908) 276-3134 або (973) 374-8079

**Хочете забезпечити кращий прихід, коли надійде пенсійна пора?
Зверніться до УНСоюзу. У нас**

найкращі пенсійні грамати "ANNUITIES" !

Короткотермінова Пенсійна Грамота "Annuity"

2 роки   *3.5% APR
3 роки   *4.0% APR

*в разі непоновлення або передтермінового відтягнення, грамота автоматично перетворюється у 10-літній контракт з біжучим відсотком.

UKRAINIAN NATIONAL
ASSOCIATION, INC.
2200 Route 10 West
Parsippany, NJ 07054
Phone: 800-253-9862
Fax: 973-292-0900
Email: una@unamember.com

Український Народний Союз...

Служить громаді від 1894 року...

Понад \$63 мільйонів в активах...

- Забезпечений дохід протягом цілого життя
- Високі відсотки
- Знімайте безкоштовно до 10%
- сума вкладу необмежена
- tax-deferred- прибуток не оподатковується, аж поки не почнете знімати гроші
- жодних адміністративних оплат

5.5%

Довготермінова Пенсійна Грамота "Annuity"

- 5 років   *4.5% APR
- 10 років   *5.5% APR

*1-ий рік гарантований

Апостолят пасторальної опіки: 20 років служіння людям

27 червня у церкві св. Юра в Нью-Йорку відслужено подячну Святу літургію, якою о. диякон Юрій Малаховський започаткував відзначення 20-ліття свого служіння в Апостоляті пасторальної опіки над хворими. В неділю, 19 вересня, в церкві Чесного Хреста в Асторії, Н.Й., в 11 год. ранку буде відслужена друга Свята літургія в наміренні Апостоляту.

Юрій Малаховський родом з Тернополя, виростав і навчався у Львові, де від 1935 року його батько, Яків, був керівником відділу в Центро-Союзі. В 1940 році, під час першої окупації, совєти арештували батька і, разом з іншими жертвами терору, закатували в тюрмі на Лонцького у Львові. В 1944 році родина виїхала на Захід. В хуртовині Другої світової війни 14-15 літній гімназист Юрій опинився сам у повосенній комуністичній Польщі. Тут ходив до педагогічного лицю. Тричі пробував втекти з Польщі на Захід. Три спроби були невдалі. Нелегальний перехід кордону до Швеції в 1949 році закінчився ув'язненням. Після звільнення з тюрми йому пощастило дістати візу до Франції, а звідти в 1957 році, зі студентською візою, дістався до Америки. Поселившись в Нью-Йорку, одружився зі Зоєю Варавою-Подубинською, разом вони виховали дві доні, Катрусью і Софією.

О. д-р Малаховський широко відомий в Нью-Йорку. Неділями він виконує обов'язки парафіяльного літургійного диякона, а поза церквою його можна зустріти в НТШ, в Українському Інституті Америки, на кожних загальних зборах Українського музею. Йому не байдужі

ні Гарвардський проєкт, ні Українська катедра в Колумбійському університеті, ні почини Католицького університету у Львові, Патріарший собор Христового Воскресіння в Києві, а тим більше – Патріархальне Товариство в Нью-Йорку, яке він очолює.

Три роки підряд проводив літні вакації в Римі, на дияконських студіях, організованих Патріархом Йосифом, і був висвячений на піддиякона. В тому ж часі бажання служити Богові скристалізувалося усвідомленням, що треба звернути свою увагу на конкретні потреби старших, немічних і хворих у нашій громаді. Отож він доповнює давні студії психології курсами пасторальної опіки над хворими та під професійним наглядом проходить піврічну практику в лікарнях. 8 серпня 1984 року Владика Василь Лостен доручив Ю. Малаховському опіку над хворими трьох парафій міста Нью-Йорку, а згодом поширив ці обов'язки на п'ять українських ньюйоркських парафій. В 1995 році Владика Лостен висвятив його на диякона.

Ю. Малаховський негайно застосував здобутий в латинській бруклінській дієцезії досвід, діючи все більш професійно, систематичніше, в дусі правдивої християнської „карітас“. Адже це не проста справа – вміти вислухати хворого і самою своєю присутністю дати йому відчуття Божої любові. На бажання хворого о. Юрій приходить кілька разів на місяць. В умовах великого міста Нью-Йорку це вимагає часу і самодисципліни, тим більше, що протягом тижня він користується громадським транспортом, щоб відвідати своїх дорогих

стареньких і немічних вдома чи лікарні. А по неділях дружина Зірка возить його автотом. „Моя добра дружина з любов'ю до ближніх і з розумінням їхніх терпінь віддає вільну від праці неділю служінню апостолятові“, – з вдячністю і признанням каже ювілянт.

За перше десятиліття свого служіння о. Ю. Малаховський відвідав 77 хворих чи немічних осіб, що разом становило 688 окремих відвідин. Від 1994-го до 2004 року число хворих і немічних зросло до 464, а окремі візити – до 3,261. „Це статистика, але за нею – людське терпіння, самота, біль і сльози“, – каже о. Ю. Малаховський. Тут слід підкреслити, що, за згодою Владика Василя Лостена, Архiepіскопа УПЦ в США Антонія, о. Юрій відвідує також і хворих православного віровизнання. Ця екуменічна співпраця особливо виявлена в діяльності українського відділу „Дар Життя“, якого Ю. Малаховський був співосновником і для якого виконує обов'язки пасторальної опіки. Зусиллям відомої харитативної організації „Ротарі-клуб“ діти з колишнього СРСР приїждили на складні операції серця до американських лікарень. Спершу діти з України могли користатися з цієї програми лише за посередництва російського відділу „Гіфт оф лайф“, але тепер, завдяки українському відділові „Дар Життя“, діти і їхні матері можуть безпосередньо з України прибути до Америки. В незвичних, часто дуже напружених для них обставинах і ситуаціях в чужій для них країні, вони можуть спілкуватися рідною мовою, відчувати моральну підтримку своїх людей. І

Отець диякон Юрій Малаховський

тут о. Юрій багато робить добра. Адже треба знайти людей, які б згодилися привезти прибулих з лєтoвищa, прийняти їх на нічліг, розрадити, відвідати у лікарні.

Інша турбота його – це те, що наша громада в Нью-Йорку досі не спромоглася забезпечити наших старших людей піклувальним домом, де вони би мали опіку в рідному їм середовищі. Про це о. Юрій не один раз писав до наших газет. Хоч не всі читачі на його заклики відгукуються, він не втрачає оптимізму, кажучи: „Я реаліст і чітко бачу труднощі і перепони в досягненні будь-якої цілі. Я реаліст з сильним нахилом до оптимізму, бо вірю в Божу поміч і Боже провидіння“.

Згідно з канонічним правом, з днем 1 січня 2005 року о. диякон Ю. Малаховський в день свого 75-річчя, заявить Владиці Василю про свою резигнацію, яку Владика може, але не мусить прийняти. Тепер бажанням ювілянта є знайти і підготувати кваліфікованого наступника, який би перебрав постійну пасторальну опіку над хворими і немічними в нашій громаді міста Нью-Йорку. Ця особа повинна перейти певний вишкіл і бути затверджена церковною владою. Чимало наших немічних в піклувальних домах, лікарнях, у своїх домівках чекають на слово розради від людини, яка чуйна на їхні потреби, смуток і біль. Отець Юрій, який завжди підкреслює, що він є лише інструментом в Божих руках, молить Господа, щоб дав йому ласку служити хворим, доки є сили і здоров'я і доки цього потребують інші люди.

Під його руками дерево співає

ПАРСИПАНИ, Н.Дж. – Серед цікавої цьогорічної програми літнього сезону Союзівки відбудеться також 4,5 і 6 вересня, в бібліотеці Головного будинку, виставка барельєфів знаменитого мистця Зенона Голубця.

Зенон Голубець народився у Львові

Зенон Голубець. „Композиція“

ві 1927 року. Його батько Микола Голубець (1891 – 1942) – історик мистецтва, критик, письменник, журналіст. Зенон вивчав архітектуру і мистецтво в Інсбруцькому університеті в Австрії від 1946 до 1949 року, а в Чикагському Інституті мистецтва від 1954 до 1958 вивчав скульптуру, живопис і архітектуру інтер'єрів. У 1980-81 роках студіював дизайн в Інтернаціональній академії в Чикаго. До 1970 року працював живописцем і дизайнером архітектурних інтер'єрів. Від 1970 року творить скульптуру, особливо барельєфи. У нього рідкісна техніка виконання барельєфів, гнучкість ліній та композиційна завершеність притаманна його творам. Ось як висловився про творчість З. Голубця мистець Богдан Стебельський з Торонто: „Перебрати творчі закони традицій українського середньовіччя і перекинути їх із маллярства у скульптуру – це вже не якесь наслідування, це – ритм крові у рисі мистця, що навіть на чужому ґрунті лишилися собою і себе творчо усвідомили“. А Оріс Антонів пише: „У праці Зенона Голубця можна бачити кожну клітину вирізаного дерева, як музичну ноту. Всі ті ноти сходяться разом і творять симфонію. І в тій симфонії можна відчутти приємність ритму гарно зложеної композиції“.

З. Голубець мав ряд успішних особистих виставок у Нью-Йорку, Чикаго, Вашингтоні, Філадельфії, Норт-Порті, Гантері, Кергонксоні, Глен-Спей в США та Торонто і Отаві в Канаді.

Зенон Голубець

Катря Червоняк

РІДНА ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА
ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ при УКА, МОРРИС КАВНТІ, Н. Дж.

проголошує

ПОЧАТОК ШКІЛЬНОГО РОКУ

для учнів

11 вересня 2004 р., о год. 9-й ранку

в Morris Catholic High School
200 Morris Ave., Denville, NJ 07836

Реєстрація учнів о год. 8:30 ранку

Website: www.ridna.org

Любодар Олесницький
Голова Управи Батьківського Комітету

СПОРТ

Олімпіада-2004...

(Закінчення зі стор. 1)

Вперше на церемонії закриття вручали нагороди. Опісля в центральне коло почали виносити прапори учасників Олімпіади. Синьо-жовтий стяг України було доручено нести борцеві Ельбрусові Тедесу, який в передостанній день Олімпійських ігор виборов золото у вільній боротьбі. Традиційної ходи олімпійців по колу стадіону в Афинах не було. Представники збірних виходили з трьох входів до центрального кола, де була встановлена трибуна.

Церемонію продовжив президент Міжнародного олімпійського комітету (МОК) Жак Рогге, який подякував грекам за добру організацію ігор. Після святкових промов знову підняли прапор Греції та Китаю, який прийме наступні олімпійські ігри в 2008 році, в Пекіні. Посадник Атен передала олімпійський стяг своєму колезі зі столиці Китаю. Китайці показали своє театралізоване видовище, а також народні співі з традиційними драконами. Після показових виступів настала черга на чотири роки згасити олімпійський вогонь, який весь час палав над олімпійським стадіоном Атен.

Величезний смолоскип нахилився до грецької дівчинки-сироти з дитячого будинку, і з нього в спеціальну капсулу перейшло трохи вогню, що буде збережений для наступних Олімпіад. Після цього дівчинка дмухнула на олімпійський вогонь, що погас за кілька секунд. Далі на церемонії закриття був грандіозний феєрверк, а після нього відбувалася справжня дискотека, де виступали зірки естради сучасної Греції.

Урядові України, щоб розрахуватися з переможцями олімпійських ігор в Афинах, доведеться виділити 1.7 млн. доларів. Володарі найвищих нагород отримають від одного зі спонзорів новенькі авто, а посад-

ник Києва О. Омельченко пообіцяв, що спортсмени, які приїдуть з Олімпіади з золотом, матимуть квартири в столиці.

У цілому українським олімпійцям пощастило більше, ніж їхнім попередникам в Сідней. Чотири роки тому в Україні ніяких виборів не було, а отже, давати гроші олімпійцям ніхто не збирався. Тепер один з претендентів на крісло президента, Віктор Янукович, вдвічі підняв суми нагород у порівнянні з двома попередніми іграми в Сідней та Атланті. За золото олімпійці отримають по 100 тисяч доларів, за срібло по 70 тисяч, бронза оцінена в 50 тисяч.

Збірна США, яка виграла командний залік ігор в Афинах, за свої 103 медалі отримає 1.75 млн. доларів. За золото американці нагороджують 25 тис. дол., за срібло – 15 тис., бронзу – 10 тис.

З 202 країн-учасниць Олімпіади в Афинах додому з медалями повернулися 75 делегацій.

В останні дні Олімпіади спортсменів України здобули ряд нагород. Перше золото в історії олімпійських ігор у жіночій боротьбі здобула львів'янка Ірина Мельник у вазі до 48 кг, яка з рахунком 3:2 перемогла японку Ічо Чіхару. Ельбрус Тедесов став олімпійським чемпіоном з вільної боротьби у вазі до 66 кг. У фінальному поєдинку з рахунком 5:1 він переміг американця Джаміла Келі. Чоловіча збірна України зі стрільби з лука у складі Дмитра Грачова, Віктора Рубана та Олександра Сердюка виграла бронзові медалі в командних змаганнях. У грі за третє місце українці з рахунком 237:235 перемогли команду США. Жіноча збірна України зі стрільби з лука також претендува-

Неофіційний командний рахунок медалів

	Разом	Зол.	Сріб.	Бронз.
1. США	102	35	38	29
2. Китай	63	32	17	14
3. Росія	92	27	27	38
4. Австралія	49	17	16	16
5. Японія	37	16	9	12
6. Німеччина	48	14	16	18
7. Франція	33	11	9	13
8. Південна Корея	30	9	12	9
9. Італія	31	9	11	11
10. Велика Британія	31	9	11	11
11. Куба	27	9	7	11
12. Україна	23	9	5	9

ла на медаль, але в чвертьфіналі поступилася сильній збірній Китаю, яка надалі стала срібними переможцем першості.

27 серпня українці виграли восьму бронзову медаль – цього разу у веслуванні на байдарках та каное. Українська четвірка, до складу якої увійшли Інна Осипенко, Тетяна Семякіна, Ганна Балабанова та Олена Череватова фінішувала на третьому місці. Проте в одній з українських дівчат було виявлено вживання забороненого препарату. МОК скасував результат українського квартету і забрав бронзові медалі.

Родіон Лука та Георгій Леончук вибороли срібні медалі в класі яхт „49er“. Вони фінішували третіми, чого вистачило для другого місця в підсумковому заліку, але виявилося замало для того, щоб боротися за золото. Це була друга медаль українських яхтсменів на іграх в Афинах. Раніше друге місце в класі яхт „Інглінг“ здобув екіпаж Руслани Таран.

Вперше в історії незалежної України команда в ігрових видах спорту стала переможцем олімпійських ігор. У грі за бронзу жіноча збірна України перемогла діючих чемпіонів світу – команду Франції з рахунком 21:18. При цьому, у ворота збірної України тричі признача-

Ганна Безсонова виконує вправу зі стрічкою під час змагань з ритмічної гімнастики в Києві 14 березня 2004 р.

Фото з архіву УНІАН

лися карні, арбітри тричі не зарахували голи у ворота французенок.

У бігу на 400 метрів з бар'єрами українка Тетяна Терешук-Антипова фінішувала третьою. Впродовж усього бігу вона йшла на другому місці і лише на фініші прогнала 0,04 секунди румунці.

Збірна України здобула на XXVI-ІІ Олімпіаді в Афинах 23 медалі, з яких 9 золотих, 5 срібних і 9 бронзових, та посіла дванадцяте місце в неофіційному командному медальному заліку.

23 медалі збірна України виборовала і на Олімпійських іграх в Атланті та Сідней, але в Афинах, як і на Іграх в США 1996 року, українцям вдалося вибороти 9 золотих нагород, а в Сідней було лише три золотих нагороди.

Змагання, у яких здобули медалі делегації США і України

Легка атлетика

Маратон

Чоловіки

1. Стефано Бальдіні (Італія)	-	2:10.55
2. Мебратом Кефлежигі (США)	-	2:11.29
3. Вандерлей Ліма (Бразилія)	-	2:12.11

Вітрильництво

Клас „49er“.

1. Ікер Мартінес – Гав'єр Фернандес (Еспанія)
2. Родіон Лука – Георгій Леончук (Україна)
3. Кріс Дрейпер і Сімон Хіскоксу (Великобританія)

Художня гімнастика

Жінки

1. Аліна Кабаєва (Росія)
2. Ірина Чашіна (Росія)
3. Ганна Безсонова (Україна)

Ручний м'яч

Жінки

1. Данія,
2. Південна Корея
3. Україна

Баскетбол

Чоловіки

1. Аргентина
2. Італія
3. США.

Футбол

Жінки

1. США
2. Бразилія
3. Німеччина

Виследи змагань з інших видів спорту будуть подані в наступному числі

Участь України

у футбольних змаганнях Європи

Чаша УЕФА

Перші змагання 16 вересня, повторні – 30 вересня
„Макабі-Хайфа“ (Ізраїль) – „Дніпро“ (Україна).
„Лацио“ (Італія) – „Металург“ (Донецьк, Україна).

Ліга чемпіонів Європи

За жеребкуванням групового турніру київське „Динамо“ потрапило до групи В, а донецький „Шахтар“ – до групи F.

Група В

„Реал“ (Еспанія)
„Рома“ (Італія)
„Байєр“ (Німеччина)
„Динамо“ (Україна)

Група F

„Барселона“ (Еспанія)
„Мілян“ (Італія)
„Селтік“ (Шотландія)
„Шахтар“ (Україна)

Календар змагань:

14 вересня, „Шахтар“ – „Мілян“
15 вересня, „Рома“ – „Динамо“
28 вересня, „Динамо“ – „Байєр“
29 вер., „Барселона“ – „Шахтар“
19 жовтня, „Реал“ – „Динамо“
20 жовтня, „Шахтар“ – „Селтік“
2 листопада, „Селтік“ – „Шахтар“
3 листопада, „Динамо“ – „Реал“
23 листопада, „Динамо“ – „Рома“
24 лист., „Мілян“ – „Шахтар“
7 грудня, „Динамо“ – „Рома“

Бокс

Вага до 81 кг.

1. Андре Ворд (США)
2. Магомед Аріпгаджієв (Білорусь)
3. Уткірбек Гайдаров (Узбекистан)
3. Ахмед Ісмаїл (Єгипет)

Тхеквандо

Жінки. Вага до 57 кг.

1. Джан Жи-Вон (Півд Корея)
2. Ніа Абдала (США)
3. Ірідія С. Бланко (Мехіко)

Стрільба лежачи з гвинтівки з 50 м.

1. Метью Емонс (США)	-	703.3
2. Кр. Лаш (Німеччина)	-	702.2
3. С. Мартинов (Білорусь)	-	701.6

Відбулася 35-та Спортова школа „Чорноморської Січі“

Учасники тенісового вишколу

ГЛЕН СПЕЙ, Н. Й. – Тут на спортивній базі „Верховина“ відбувся 35-ий літній вишкіл українського юнацтва, що його успішно провела Спортова школа УСВТ „Чорноморська Січ“. Як і в попередніх роках, на вишкіл прибули учасники з Нью-Джерсі, Нью-Йорку, Коннектикута і Масачусет-

су. Вишкільні програми пройшли в 3-тижневих сесіях з участю 25-35 і 20 учасників, якими проводили Ігор Кутинський з Кентакі, колишній визначний футболіст, пізніше – учитель і тренер дружин середніх шкіл і жіночих дружин коледжів і збірних, як теж учасник-інструктор різних американ-

ських таборів з копаного м'яча; Гриць Сергій – власний вихованець, який виконував вже обов'язки інструктора копаного м'яча в Спортивній школі в кількох попередніх роках, а тепер граючий асистент тренера першої дружини „Чорноморської Січі“; Лариса Луків і Дам'ян Колодій (теніс), Таїса Бокало (плавання), Іван Літош (відбиванка). Обов'язки опікунів виконували Т. Бокало, Н. Прощук, Я. Василяк і І. Літош. Секретарювала і завідувала федеральною програмою Марійка Бокало.

Обов'язки керівника Спортової школи виконував Омелян Твардовський. Поряд з посиленнями заняттями в спортовому вишколі, вечорами, після вичерпання денних лекцій, проводилися самодіяльні розважальні програми, співи таборових пісень, жарти при вечірніх ватрах, танці та висвітлення фільмів.

Офіційні вручення нагород учасникам, що побували на вишколі два і більше тижні, відбулися 7 і 14 серпня, в часі таборових бенкетів з участю батьків і гостей. Короткими розважальними програмами в часі бенкетів, що їх виконавцями були учасники, провела Марійка Бокало.

О. Т.

Нагороди Спортової школи вручено учасникам вишколу:

Плавання

Дівчата:

К. Кобрин, І. Місіло Н. Шмериковська, М. Перковська, В. Олійник, Я. Скоря, Т. Василяк, Т. Знаєнко.

Теніс

Хлопці:

О. Пиндус, А. Дорожинський, І. Манік, Н. Палюмбо, М. Палюмбо, М. Перковський, Т. Знаєнко, А. Питляр, М. Питляр.

Дівчата:

К. Чарля, Є. Кобрин, І. Місіло, Н. Новаківська М. Перковська Х. Прибула, Н. Прибула С. Шмериковська, Я. Скоря, Т. Василяк, Тет. Знаєнко.

Футбол

Хлопці:

А. Дорожинський, Дж. Капчак, Н. Палюмбо, М. Палюмбо, О. Пиндус, М. Перковський, Т. Знаєнко, А. Питляр, М. Питляр

Дівчата:

К. Чарля, І. Місіло, Н. Новаківська, В. Олійник, М. Перковська, Х. Прибула, Н. Прибула, І. Скоря, Т. Василяк, Тат. Знаєнко.

Нагороди найкращих таборовиків вручено Валі Олійник, Александрові Питляреві і Маркові Перковському.

Гірський велосипедний табір на оселі СУМ

Юний велосипедист

ЕЛЕНВІЛ, Н. Й. – Цього літа в порядку літньої програми на Оселі Спільки Української Молоді (СУМ) від 27 червня до 3 липня відбувся новий юнацький табір гірських велосипедів під назвою „Карпатські велосипеди“ та з кличем „Разом – Швидко – Через Ліс“. Цей табір був створений для старшого юнацтва, тобто для юнаків та юначок від 13 до 17 років. До його команди увійшли сумівці-виховники, які цікавляться велосипедним спортом, в такому складі – Андрій Горбачевський – командант, Богдан Бодневич – бунчужний, Роман Кош, Богдан Приймак, Марта Мацелюх, Ігор Стецько – виховники, Роман Козіцький – таборовий батько.

На відкритті табору капелян Оселі СУМ о. Мазурик поблагословив таборовиків. Постійним і виключним методом транспорту на всі заняття (на оселі та поза нею) для таборовиків та команди стали велосипеди. До програми

табору входили вправи та гутірки на теми, пов'язані з першою допомогою, навчання про навігацію велосипедів, теренознавство, їзду велосипедами. Ці гутірки добре підготували таборовиків до щоденних велосипедних прогулянок.

Перші велосипедні прогулянки відбулися недалеко від Оселі СУМ і дали учасникам нагоду познайомитись з лісовими стежками сусідніх Шаванганських гір. Серед тижня команда запланувала дальші прогулянки до Делавер і Гадсон-каналу, до озер Міневаска, Авастінг і до парку біля летовища в Ньюбергу.

Гірський велосипедний табір відбувся повністю за традиціями інших сумівських таборів. Таборовики брали участь у денних апелях, підготовляли ватри, випустили таборову газетку. Особливо цікавими в програмі були бригадні заняття, які підкріпили ідеали співпраці та дружби. Учасники табору вирішили, що

вдома будуть вправляти те, чого навчилися на таборі.

Ініціатива створення Гірського велосипедного табору виникла ще минулого року у місцевих осередках СУМ. На їхню пропозицію Крайова управа організувала табір в Еленвілі. З огляду на велике задоволення та почуття успіху від старшоюнацьких учасників табору, Крайова булава розглядає можливість про інші додаткові спеціалізовані табори на майбутні роки. У питаннях про Гірський велосипедний табір наступного, 2005 року можна звертатися до Таборової комісії при Крайовій управі на число телефону: (212) 477-3084 або електронною поштою за адресою: ellenvillecamps@cym.org.

Андрій Горбачевський

Турнір відбиванки

ЕЛЕНВІЛ, Н. Й. – 7 серпня на Оселі СУМ відбувся 5-ий з черги мішаний відбиванковий турнір під спонсорством Крайової управи СУМ. В турнірі брали участь 9 дружин, до яких увійшли змагуни українського походження, зокрема дружини „Чебин'як“ з Бінгамтону, „Азбах“ з Нью-Йорку і околиці Мериленду, „Таїса“ з Йонкерсу і з Сінгапуру, „Шнур“ з Гартфорду, „Кабани“ з Гартфорду, „Вариха“ з Йонкерсу, „Ковальчик“ з Йонкерсу, „Золоті зуби“ з Бінгамтону і Йонкерсу, „Сорока“ з Нью-Йорку і з України. Організаторці турніру Христині Янців-Іваник допомагали Христофор Іваник і Василь Янців. Марко Гованський і Петро Зелкз подбали про відбиванкові сітки.

Перше місце посіла дружина „Чебин'як“ (Орися, Павло, Олесь Чебин'яки, Христінофор Мадак), друге – дружина „Золоті зуби“ (Андрій, Адріан і Оксана Чебин'яки, Семен Вариха), третє – „Азбах“ (Ліда і Юрій Микитини, Олекса Бреславець, Іван Качур).

Найкращі змагуни – Орися Чебин'як і Семен Вариха.

Христина Янців-Іваник

Учасники табору

НА ДОЗВІЛЛІ

Сто років тому „Свобода“ писала...

В числі від 1 вересня 1904 р.:

Нове братство. Дня 3-го Вересня ц. р. відбуде ся мітингъ ново основуючого ся братства св. Йоана Крестителя въ Yonkers, N. Y. Просимо всѣхъ Русиновъ, котрі єще до жадного братства не належать прийти на мітингъ, який буде відбувати ся въ гали п. Михаила Нехая, улица Washington, число 42. За урядъ братства:

В. Грубнякъ, предсѣдатель,
Д. Мадарашъ, заступникъ.

В числі від 8 вересня 1904 р.:

Важне для всѣхъ! Рускій Народный Домъ въ Америцѣ отворивъ першій свій офісъ підъ Nr. 123 Sussex St. въ Jersey City, N. J. Продає шифкарты на різні лѣнії по найтаньшій цѣнѣ и посилає грошѣ до краю: Австро-Угорщини, Нѣмеччини и Росіи.

Для нашихъ людей єсть найбезпечнѣше ѣхати новою австрійско-американською лѣнією, особливо, если хто хоче кого зъ краю спроводити, то нехай купить шифкарту въ Народнѣмъ Домѣ, бо се вынесе о много танше и австрійскі власти на границы не роблять жадныхъ трудностей, а на другихъ лѣніяхъ ставлять перешкоды.

Хто намѣряє ѣхати до краю, нехай напише, коли выѣзджає зъ дому, въ якій день, о котрій годинѣ и якою компанією желѣзничною, апо него Нар. Дімъ вышле свого чоловіка на дипо! Чеки відъ куфривъ віддає ся ажъ въ офісѣ Нар. Дому.

Р. Н. Дімъ отворивъ такожъ Employment Office або бюро працѣ. Вышукує службу для дѣвчатъ, посилає муштинъ на фармы и т. п.

В числі від 15 вересня 1904 р.:

Ой Братя-Братя – бувъ я довшій часъ въ Пенсилваніи – тамъ тяжко робивъ въ майнахъ, але яку потѣху мавъ я въ серцю своимъ коли прийшла недѣленька свята, якъ я зайшовъ до церкви св. – якъ почувъ я нашу Службу Божу, нашу науку духовни, томъ чувъ ся якъ въ ріднімъ краю, въ ріднімъ селѣ. И хотъ неразъ якийсь смутокъ залягавъ, то недѣленька свята, наука духовна мене піднесла и розвеселила.

Обставини кинули мене вже відъ якогось часу ажъ підъ Санъ Франціско, бо хочу чимъ скорше довгъ в краю сплатити.

Заробляю більше, то правда, але сумне мені, що я ні науки духовної не чую, ні церковцѣ нашої нѣ пастыря – свого отця – духовного не бачу. Ябъ покинувъ се мѣсце, але маю добру роботу – та вже хочу тримати ся.

А якъ виплачу довгъ – сейчасъ верну въ мѣсце, де є наша церковь и нашъ священникъ.

А. М.

***

...Що въ Росіи не вільно писати по українськи – се фактъ. Мы знаємо, що тамъ истнує відъ кількохъ лѣтъ „Южно русское Общество для изданія малорусскихъ книгъ“, знаємо що друкують книжки, послѣдньому часами дозволили навить деякі твори Ив. Франка, але то все дозволяють лишъ про людське око, лишъ, щбъ пускати тумана незрячимъ, бо чейже тихъ пару українськихъ книжокъ выдрукуваныхъ казшоною фонетикою въ Росіи не можуть заспокоити духовныхъ оітребъ 30 міліонового українського народа!

***

Glen Lyon, Pa. Давно вже мавъ я на думцѣ купити собѣ фарму и подѣхавъ до Вирджиніи оглянути фармы. Дуже менѣ подобало ся гарне положенє вирджиньскихъ фармъ и выбраемъ собѣ одну, котру и купивмъ. Земля є тутъ урожайна у всьо тутъ родить ся. Пшениця, овесъ, огірки, мѣльоны и всьо друге. Картофлѣ бачивемъ дуже гарнѣ у родятъ ся два разы на рікъ, Тутъ кождый може далеко лекше выжити якъ при тяжкій майнерській працѣ.

Разомъ зі мною була тамъ панѣ Магдалина Серєкова, котра такожъ выбрала собѣ фарму, Панѣ Серєкова була дуже утѣшна великимъ урожаємъ пінесивъ, котрыхъ на одномъ акрѣ родить ся 80 бушлѣвъ. Теперъ продає ся одень бушель по \$1.

При закупленю фармы помагавъ тамъ п. Jan Jelinek, зъ которого услуги єсьмо дуже вдоволені и дякуємо єму.

Ован Кубасик

В числі від 28 вересня 1904 р.:

Цвити, пишайсь,
коханий, любий краю,
і слава хай луна твоя повсюди!
І щобъ жилось в тобі, неначе в раю,
щобъ кривди й зла
не знали людські груди.
Щобъ сьвіт в тобі сявъ, неначе зорі,
і скрізь була широка, пишна воля,
та ширихъ душъ,
мов тихъ пісчин у морі,
і рівна всімъ братерська
шана й доля,
Щобъ ворогів не мавъ собі во віки,
і не лили горячихъ слізъ каліки,
клянуци сьвіт і день свого рожденя.
Сьвіти усімъ народамъ, наче сонце,
ласкаво глянь у кожнеє віконце

Олекса Коваленко

В числі від 29 вересня 1904 р.:

„Діти до шкіл! Гей Братя Чорно-роби! А ну но на перед! Покажіть но сьвітови свої діти. Покажіть, чи они здатні тільки до ціпа, до гралів і форнальського бичівна, чи також потрафлять бути добрими учителями, лікарями, адвокатами, купцями, ремісниками, фабрикантами, старостами, президентами, маршалами, сьвященниками, намісниками, єпископами і міністрами. Ми віримо, що потрафлять – і певно були би ліпшими ніж діти ваших „опікунів“. Тількиж віра без діл нюха табаки не варта. Покажіть ділами! Хто своєї дитини до школи єще не має, най пильнує, щоби другі післали. Чи Гриньків, чи Паньків, чи Марусин, чи Катрусин, чи Льчихи, чи Костиhi, те все нічуї діти лиш Божі і наші, сердечні діти Руси-України.

Наперед Братя лаваю, як за Богдана під Корсунем і Пилявою! Що не здобули славні діди арматами і самопалами, се здобудуть внуки наукою. Все одно яка: чи в ремеслі чи купецтві, чи в гімназії чи семінарії, чи в іншій школі, аби лиш добра наука. Наперед Братя! А Ви старці Брати давайте провід молодшій братії”.

Тими словами взиває Русинів галицька часопис „Гайдамаки“, щоби посилали дѣтей до школи.

***

М. Лозинський, молодий рускій публіцистъ, которого деякі писаня звѣані такожъ американськимъ Русинамъ зі „Свободы“, выйшовъ після 3-мѣсячного слѣдчого арешту на волю. Польскій урядъ заарештувавъ єго безъ найменшої причини, щоби зломати силу свого молодого, але небезпечного, бо сильного и взятого діяча.

Мову того часу збережено

**Якщо Ви ще не
придбали нове
авто, то саме зараз
час на купівлю!**

1 рік - 2.50%

2 роки- 3.25%

3 роки- 3.75%

5 років-4.50%

Нові авта!!!

2.50%

ОДНОРІЧНА ПОЗИКА НА
КУПІВЛЮ НОВОГО АВТА

Федеральна Кредитова Кооператива

Самопоміч Нью Йорк

108 Second Avenue
New York, NY 10003
Tel: (212) 473-7310

Вигідно розташовані філії:

ФІЛІЯ В КЕРГОНКСОНІ:
6325 Route 209 Kerkonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845-626-8636

ФІЛІЯ В ЮНІОНДЕЙЛ:
226 Uniondale Ave. Uniondale, NY 11553
Tel: 516-565-2393
Fax: 516-565-2097

ФІЛІЯ В АСТОРИ:
32-01 31ST Ave. Astoria, NY 11106
Tel: 718-626-0506
Fax: 718-626-0458

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА: SRNYFCU@aol.com

ІНТЕРНЕТ: www.selfreliance.org

Поза Нью Йорком дзвоніть безкоштовно: 1-888-SELFREL

Банків багато - але тільки одна

Самопоміч
Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка

- Єдина** фінансова установа в Чікаго, що служить тільки українській громаді;
- Єдина** фінансова установа, відкрита сім днів кожного тижня, доступна по інтернет 24 години на день;
- Єдина** фінансова установа, котра ніколи не відпродала ваші рахунки, ваші позички і мортгеджі іншій фінансовій установі, так що ви завжди знаєте з ким розмовляти, коли маєте запитання;
- Єдина** фінансова установа, в котрій працівники, урядники і директори всі зберігають дух українства.

5.00% APR

"Балун" mortgage
на 7 років
завдаток 20%*

*Ці умовини стосуються тільки цієї спеціальної позички. Термін обмежений. Підлягає затвердженню аплікації на позичку. Умовини можуть бути змінені колизавгодно. Отримайте докладніші дані особисто в наших бюрох. Тільки для купівлі особистого дому, townhome, condominium чи помешканевий будинок кількістю не більше 4-ох помешкань. Позичка на 84 місячних сплат при 5.00% річної відсоткової ("APR") ставки із 20% завдатком, підрахованих на підставі 360-тимісячної амортизації. Приклад: позичка на \$100,000 при 5.00% річних, місячні заплати \$536.82 баланс у сумі \$88,481.96 до заплати при кінці 7 років. Ми даємо позички тільки членам кредитівки, у визначених місцевостях.

Your Savings Insured to \$100,000
NCUA
National Credit Union
Administration,
a US Government Agency

Мортгеджі тільки в цих бюрох:

Chicago
2332 W. Chicago Ave.
773-328-7500
Newark
734 Sandford Ave.
973-373-7839

Jersey City
558 Summit Ave.
201-795-4061
Parsippany
2200 Rte 10W
973-451-0200

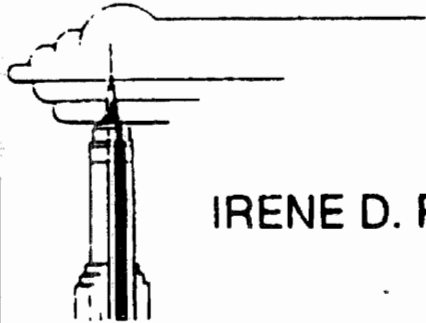
Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

Selfreliance.Com

НА ПРОДАЖ

Хата у Cedar Knolls, NJ – 465,000 дол.
4 спальні, вітальня, кухня, 2,5 лазнички,
гараж, вікінчена півниця, дерев'яний дек.
Вся посілість огорожена.
Близько школи, церкви УНС і кредитівки.
В околиці живе багато українців.
Один власник.
„Open house“ –
від год. 11-ої до 3-ої кожної неділі.
Адреса: 69 Grove Ave.

Тел.: (215) 741-9524

IRENE D. ROGUTSKY, D.D.S.

The Empire State Bldg.
350 Fifth Avenue, Suite 5222
New York, N.Y. 10118
(212) 947-1665

LVIV EXPRESS PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036

PACKAGES TO UKRAINE

BELOUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ	ЛІТАКОМ	ДОЛЯРИ	ЕЛЕКТРОНІКА
мінімум 10 фунтів	2-3 тижні мін. 10 фунтів	Пересилка і доставка	220 V

15 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.
Відправляємо і полагоджуємо митні справи.
У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.
Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі,
Естонії, Литви, Латвії, Словачії.
Підбираємо пакки з дому безкоштовно.
Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.
Call Toll Free 1-800-965-7262

ALBATROSS TRAVEL, Inc.

- Квитки на місцеві і міжнародні літаки;
- вакації в Мексику, на Караїбах і Гаваях;
- подорожі на люксових кораблях;
- пересилку грошей через „WESTERN UNION“
- квитки на літаки з НЬЮ-Йорку до:

„FINNAIR“

Ст. Пітербурґ \$660 + податок (RT)
Москва \$610 + податок (RT)
Рига \$610 + податок (RT)
Вільно \$610 + податок (RT)

„AEROSVIT“

Київ \$645 + податок (RT)
Львів \$725 + податок (RT)
Івано-Франківськ \$725 + податок (RT)
Одеса \$725 + податок (RT)

Нові спеціальні ціни на ВЕРЕСЕНЬ 2004 р.:

„MALEV“ (Мадярська авіалінія) до Києва – \$ 560 + податок (RT)

74 Nassau Ave., Brooklyn, NY 11222

Тел.: (718) 383-7211 • (718) 383-0083

Факс: (718) 349-1767 • Free tel.: 1-800-603-7973

<http://www.albatravel.com>

e-mail: albatravel@aol.com

“СВОБОДА” запрошує до праці продавців реклами

Ви можете прислужитися громаді й українській пресі, збираючи
рекламні оголошення та передплатників для „Свободи“, а також
продавати газету у Вашій місцевості, отримуючи при тому
винагороду. За детальними інформаціями просимо звертатися до
Марійки Осціславської на
тел.: (973) 292-9800, дод. 3040

• ПРАЦЯ •

Потрібна жінка до опіки над дітьми
і до домашньої праці із замешкан-
ням. Мусить вміти провадити автот.
Потрібна розмовна англійська мова.
Тел.: (908) 757-1567

• РОЗШУКИ •

Володимир Білевич з Тернопільської обл.
розшукує своїх кузнів, синів **МИКОЛИ
БІЛЕВИЧА**, який проживав за адресою:
3222 81st Street, Flushing, NY 11370.
Телефонувати до Петра Сандуляка:
(919) 847-4494 або (919) 274-5287

**ПАЧКИ В
УКРАЇНУ**
DNIPRO CO.

В наших крамницях можна придбати авіаквитки в Україну
та з України, зробити візи до України.
До вибору 99 візців хусток!

Телефонні картки: 100 хв. розмови із Україною за \$10.

NEWARK, NJ

688 Sanford Ave

Тел.: (973) 373-8783

(888) 336-4776

CLIFTON, NJ

565 Clifton Ave

Тел.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA

1801 Cottman Ave

Тел.: (215) 728-6040

УКРАЇНЬСКА БУДІВЕЛЬНА ФІРМА

1. Більше ніж 25 років будівельної практики.
2. Говоримо по-англійськи і по-українськи.
3. Забезпечені повністю страхівкою.
4. Будуємо на нашій або на Вашій площі.
5. Високо кваліфіковані працівники.

Будуємо в North Port, Venice, South Venice, Englewood.

ІГОР ГРОНЬ,
президент
(941) 270-2413

ЛЮБОМИР ЛУЖНЯК,
заст. президента
(941) 270-2411

TRIDENT DEVELOPMENT CORPORATION

SUMA (Yonkers) FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА СУМА

40 Years of Service to Our Members and Ukrainian Community

40 Років на службі членству і громаді

- Додаткові години урядування
- Обслуговуємо від 8:30 ранку до 8 год. веч.
- Вікно- каса (Drive Thru) при головному бюрі
- АТМ 24 години, 7 днів (при головному бюрі)
- Зберігальні скриньки (save deposit boxes)
  - Visa кредитна картка лише 9%
  - Нові позички
- Позички на землю (Vacant Land Loans)
- Позички на будову (Construction Loans)

Високопрофесійні працівники нашої кредитівки радо допоможуть
полагодити Ваші фінансові справи. Ставайте членами Кредитівки
СУМА і скористайте із наших найкращих умов.

Головне бюро
Main Office

125 Corporate Blvd
Yonkers, NY 10701-6841

• Tel: (914) 220-4900 Fax: (914) 220-4090

• E-mail address: SUMAYONFCU@AOL.com

• 1-888-644-SUMA

Філія в Йонкерсі
Yonkers Branch

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900

Філія в Спрінг Валі
Spring Valley Branch

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087

Філія в Стемфорді
Stamford Branch

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-696-0498

Залишили у спадщину любов до України

26 серпня 2004 року виповнилася річниця відходу дорогої Мами і Мусі-баби – св. п. Софії Аркас-Клепачівської-Чопівської. Думаючи про неї, почала думати про все покоління емігрантів з великою пошаною. Хоч на цьому земному шляху вигнанці дійшли до країни, де свобода, людські права і добробут є на високому рівні, їх це не задовольняло. Вони хотіли, щоб їхні діти і внуки знали, де їхнє коріння, знали про рідну землю, яку їхні діди і бабусі безмежно любили і для неї кинулися з цілим молодечим запалом працювати і служити своїй Україні.

Хоч наша мама й інші емігранти ніколи не жили в своїй Україні, вони навчили нас любити її, триматися своєї нації і своєї тисячолітньої віри. Їх вже так мало залишилось. Коли в кінці 1940-их років вони пливли через англійський канал, то не знали, що майбутнє тримає для них. Вони працювали на повну силу, щоб їхні діти мали все найкраще. Вони не боялися закотити рукави і

чесно працювати. Освіта була пріоритетом. Але наука включала не тільки вищу освіту при добрих університетах, а й знання і любов до своєї культури, своєї віри, своєї України. Вони жили поміж одним і другим світами – колишні „Ді-Пі“. Вони були з'єднані серцем з попередніми поколіннями, але хотіли, щоб їхні діти також були вишколені і працюю на рівні людей країни, в якій вони живуть.

Так ми, їхні діти, вже тут народилися, але наша Муся і всі ми старалися вмовити, вщепити, щоб ми всі не забували, що ми – українського роду, що ми походимо з далекої землі. Наша Муся тремтіла і просила Бога, щоб її діти і внуки були горді з того, що вони – українські американці.

Нехай ми візьмемо приклад від них – це найбільша пошана, що її ми могли б їм дати.

Ліда Чопівська
Союзівка

Із сумом повідомляємо, що 25 серпня 2004 р. відійшла у вічність

бл. п.

д-р ТАМАРА БУЛАТ

Генеральний секретар УВАН (США),
професор Національної Академії Наук (Україна),
член Музичного Інституту Америки.

ПАНАХИДА і похорон відбулись 30 серпня 2004 р.

В смутку залишились:

чоловік – ЮРІЙ ЧАПЛЕНКО
син – ТАРАС ФІЛЕНКО
внук – ПАВЛО ФІЛЕНКО
родина в Україні.

Вічна їй пам'ять!

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА
В АМЕРИЦІ

повідомляє своїх членів та громаду, що
25 серпня 2004 р. відійшла з цього світу

бл. п.

д-р ТАМАРА БУЛАТ

член НТШ-А, авторка багатьох монографій
та наукових статей з музикології.

Чоловікові й Синові складаємо найщиріші співчуття.

УПРАВА НТШ В АМЕРИЦІ

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА
В АМЕРИЦІ

повідомляє своїх членів та громаду,
що 17 серпня 2004 р.
відійшов з цього світу

бл. п.

д-р ОЛЕКСАНДЕР ЛИСТ

довголітній член НТШ-А

Родині Покійного складаємо найщиріші співчуття.

УПРАВА НТШ В АМЕРИЦІ

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА
В АМЕРИЦІ

повідомляє своїх членів та громаду,
що 11 серня 2004 р. відійшов з цього світу

бл. п.

МИКОЛА ТУРЕЦЬКИЙ

довголітній член НТШ-А

Дружині і Рідним складаємо найщиріші співчуття.

УПРАВА НТШ В АМЕРИЦІ

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ВІКТОР НОВИЦЬКИЙ член 88 Відд. УНС
Т-ва „Союзівка“ в Керганксоні, Н.Й. По-
мер 10 травня 2004 р. на 81-му році життя.
Нар. в 1922 р. в Україні. Членом УНС став в
1960 р. Залишив у глибокому смутку дру-
жину Еву, дочок Марію, Анастасію і сина
Степана з родинами. Похорон відбувся 14
травня 2004 р. на цвинтарі св. Духа в
Гемптонбургу.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ЕМІЛЬ СОТНИК член 63 Відд. УНС Т-ва
„Січ“ у Форд Сіті, Па. Помер 2 липня 2004
р. на 83-му році життя. Нар. в 1921 р. у
Форд Сіті, Па. Членом УНС став в 1940 р.
Залишені в глибокому смутку діти: Еміль,

Тед, Катерина, Синді, Мардж і Френ. Кре-
мація відбулася 7 липня 2004 р. на Wood-
lawn Crematory

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ВОЛОДИМИР ФЕДИК член 102 Відд. УНС
Т-ва свв. Петра і Павла в Клівленді, Огайо.
Помер 4 липня 2004 р. на 84-му році жит-
тя. Нар. в 1920 р. в Клівленді, Огайо. Чле-
ном УНС став в 1938 р. Залишив у глибо-
кому смутку дружину Марію, дітей: Даг-
ляса і Гейл, онуків Давида і Данієла, сес-
тру Елсі і брата Стіва.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

R.P. Drago Funeral Home, Inc.

Louis G. Pillari – Funeral Director

43-10 30th Avenue
Long Island City, NY 11103
(718) 278-0089

Українська обслуга

Owned by the Podpirka Family

В ЦЮ БОЛЮЧУ 15-ту РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашої найдорожчої МАМИ, БАБУСИ і ПРАБАБЦІ

бл. п.
**ПАЛАГІЇ ЮХИМІВНИ
ФІЛІМОНЧУК**

8 червня 1989 р., після прийняття Святих Таїнств, відійшла у вічність на 95-му році життя наша найдорожча мама, бабуня і прабабуня Палагія Філімончук.

Народилась Покійна 1895 р. в містечку Михайлівка, в родині Юхима і Олени Грушко, багатих господарів-нащадків козацького роду. Закінчивши згодом школу, працювала на батьківському господарстві. Під час на- сильної колективізації їх „розкуркулено“, все майно родини було конфісковано, а родину вивезли за межі України.

Під час німецької окупації Палагія Філімончук вже з чоловіком і малими дітьми виїхали на Захід, протягом багатьох років поневірялись по таборах, а в 1951 р. приїхали до США у Ньюарк, Н.Дж., і стали парафіянами церкви св. Вознесіння.

В 1961 р. родина переїхала до Сомерсет, де активно включилася в працю громади при оселі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд-Бруку і однією з перших стала щедрим жертводавцем на будову, тоді ще тільки запроєктованої, Церкви-Пам'ятника.

Парастас, заупокійну Службу Божу та чин похорону відправив протопресвітер о. Артемій Селепина.

Поховано Палагію Філімончук на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

Вічна їй пам'ять з роду в рід!

Хай американська земля буде їй легкою!

У вічному смутку родина:
донька **ТАНЯ** з родиною – в Україні
сини **ІВАН** та **АНТОН** з родинами
донька – **НІНА** з родиною

В 35-ту БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ З ДНЯ СМЕРТИ
нашого найдорожчого і незабутнього
ТАТА, ДІДА і ПРАДІДА

св. п.
**ПАВЛА МАТВІЙОВИЧА
ФІЛІМОНЧУКА**

невтомного працівника Церкви, що чесно і сумлінно
віддав свою енергію, здоров'я для добра і розвитку
Української Православної Церкви в США.

Народився 15 грудня 1895 р. в містечку Василівка Запорізької обл., де і закінчив церковну школу. В Одесі закінчив технічну школу. Після II світової війни опинився в Німеччині. В 1945-1946 рр. перебував в ДП Таборі ім. М. Лисенка в ГанOVERі, Німеччина. Там брав активну участь у створенні Української Автокефальної Церкви та спроектував і поставив новий Іконостас, за що був нагороджений почесною грамотою покійним, бл. п. Блаженнішим Митрополитом Полікарпом. В 1951 р. прибув до США, (Ньюарк, Н.Дж.). Брав активну участь в церковному житті парафії св. Вознесіння. Не дивлячись на свій спрацьований вік, в 1953 р., вмонтував і поставив новий іконостас перевезений з Німеччини, за що йому було дано почесну нагороду-грамоту Блаженнішим Митрополитом Іоаном.

У 1961 р. залишив Ньюарк і переїхав на ферму в Сомерсет на постійне мешкання, близько церкви-пам'ятника св. Андрія в С. Бавнд-Бруку, Н.Дж. Був одним із фундаторів і основоположників цієї церкви.

І тому то не випадково, Владика Мстислав у своїй проповіді звернувся з такими словами: „Дорогий Павло Матвійович, дорогий брате, щоб таких як ти були десятки трудівників Христової Церкви, то можна було б гори перевернути у побудові нашої церкви св. Андрія Первозваного. Я, Вам бажаю міцного здоров'я, енергії для праці на Христовій Ниві“.

Його тілні останки були поховані на цвинтарі Церкви-Пам'ятника св. Андрія Первозваного.

Родина Покійного просить всіх приятелів, знайомих по таборі і тут в США згадати і пом'янути в своїх молитвах, не злим, тихим словом спочилого раба Павла.

З цього часу вже минуло 35 років, але його пам'ять залишиться назавжди в наших серцях.

Вічна пам'ять нашому найдорожчому
ТАТОВІ, ДІДУСЕВІ і ПРАДІДОВІ з роду в рід!

У смутку залишені:

сини – **ІВАН, АНТОН**
дочки – **ТЕТЯНА, НІНА**
внуки – **ЮРІЙ, ВІКТОР, ЙОСИП, ВАЛЕНТИНА, ЮРІЙ**
правнуки – **ІРИНА, МИКОЛА, МАТВІЙ, АННА, СЕЛІЯ, АЛЕКСІС**

ОРГАНІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ
(ОДВУ)

ділиться сумною вісткою з членами
та українською громадою, що
19 серпня 2004 р. відійшов у вічність
довголітній член ОУН та Центральної Управи ОДВУ

бл. п.
МИХАЙЛО СЕРЕДОВИЧ

ПАНАХИДА відбулася 20 серпня 2004 р. в похоронному заведенні Masco Vassallo, Syracuse, NY, а похорон 21 серпня 2004 р. з церкви св. Івана Хрестителя на цвинтар св. Івана Хрестителя в Сиракузах, Н.Й.

Опечаленій Родині складаємо найглибші співчуття.

ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА ОДВУ

Ділимося сумною вісткою з родиною, друзями і знайомими, що
19 серпня 2004 р. з волі Всевишнього після короткої недуги відійшов у
вічність на 89-му році життя наш найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ і єдиний ВУЙКО

бл. п.
МИХАЙЛО СЕРЕДОВИЧ

Залишені в глибокому смутку:

дружина – **ІРЕНА** з дому ЯЦІВ
син – **МАРКО** з дружиною ЛОРАНС і дітьми
ЮЛІЯНОМ і ГАБРІЄЛОЮ
мама Лоранс – **NICOLE MAURIN**
тета – **Madame JACQUES FRETIERE**, Париж, Франція
братанки – **ВАСИЛЬ** і **ЄВГЕН СЕРЕДОВИЧІ** з родинами
в Україні
кузинка – **ОРИСЯ КУРАШ** з родиною в Україні
кузинка – **СОФІЯ МАЙХЕР** з родиною в Польщі
кузин – **ВОЛОДИМИР ЛІТИНСЬКИЙ** з дружиною
АДЕЛЕЮ і родиною
братова дружини – **ОЛЕНА** і її сини:
Покійного **ЯРОСЛАВ** з дружиною МАРГАРИТОЮ
і сином **МАРКОМ**
МИХАЙЛО з дружиною ГАЛИНОЮ
і синами **ДЕНИСОМ** і **АДРІЯНОМ**
та ближча і дальша родина в Америці, Канаді, Україні, Польщі
і Франції.

Вічна йому пам'ять!

В пам'ять покійного Михайла дружина просить складати пожертви
на Фундацію О. Ольжича: Olzhych Foundation, Inc.,
1229 Spring Ave., Wynantskill, NY 12198
і на ЗУАДК United Ukrainian American Relief Committee, Inc.
1206 Cottman Ave., Philadelphia, PA 19111.
Пожертви є звільнені від податку.

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням тілних Останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

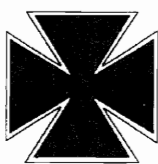
Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

За мову і зміст
посмертних оголошень
і подяк редакція не відповідає

В ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ
РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашого улюбленого і незабутнього
МУЖА, ТАТА І ДІДА

бл. п.

АНТОНА (ТОСЬКА) ФЕДЕНИШИНА

будуть відправлені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ та ПАНАХИДИ

в Українських Католицьких Церквах:

- св. Івана Хрестителя, Ньюарк, Н. Дж.
субота, 11 вересня 2004 р., о год. 9:30 ранку;
- св. Андрія, Гемптонбург, Н.Й.;
- св. Миколая, Нивиці, Україна;
- собор св. Юра, Львів;
- Преображенська церква, Львів;
- св. Андрія Первозваного оо. Василіян, Львів;
- св. Йосафата оо. Редемтористів, Львів;
- у храмах монахів Студитів у Львові і Уневі;
- св. Архистратига Михаїла;
- Лавра св. Івана Хрестителя;
- Святоуспенська Унівська Лавра.

Про молитви за душу Покійного просить
дружина Стефанія (Стеня) з родиною.

У світлу пам'ять Покійного складаю

- 500 дол. на Монастир студитів у Львові;
- 500 дол. на церкву св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н.Дж.;
- 250 дол. на будову церкви св. Андрія в Гемптонбургу Н.Й.

У смутку повідомляємо,
що 8 серпня 2003 р.
відійшов у вічність

бл. п.

ІВАН ПІХ

нар. 21 травня 1921 р.

в Старяві, Україна

син покійних Степана і Катерини.

У смутку залишені:

- дружина – АННА
  - дочка – МАРІЯ
  - син – ІГОР з дружиною ОКСАНОЮ
  - син – ЯРОСЛАВ
  - дочка – ЄЛИСАВЕТА
  - син – ОРЕСТ з дружиною БОГДАННОЮ
  - син – ОЛЕГ
  - сестри – МАРІЯ, ЕВА, КАТЕРИНА і АННА
  - племінники – МАРІЯ, НАДЯ, ВЛОДКО, МІШКО, ОКСАНА і ТАРАС
- ближча і дальша родина в Америці, Канаді і Україні
та численні приятелі і знайомі.

Про молитви за душу нашого любимого Івана просить родина.

Вічна Йому пам'ять!

У глибокому смутку повідомляємо, що 25 серпня 2004 р.
після довгої недуги, спокійно вдома померла наша
найдорожча ДРУЖИНА, МАМА І БАБУНЯ

св. п.

ІРЕНА ҐАВУР

з дому КРУЦЬКО

нар. 8 вересня 1918 р.

в селі Липовець на Яворівщині, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 28 серпня 2004 р. в церкві
св. Андрія в Пармі, Огайо, а відтак на церковному цвинтарі.

У смутку залишилися:

- муж – МАРІАН
  - дочки – ХРИСТИНА ТЕРПЛЯК з чоловіком ЛЕОНІДОМ
і дітьми АНДРІЄМ, НАТАЛЕЮ І ТАНЕЮ
  - ЛЮБА
- та ближча і дальша родина в Америці, Україні
і Австралії.

Вічна їй пам'ять!

В глибокому смутку ділимося сумною вісткою, що
в неділю, 22 серпня 2004 р. в Рочестері, Н.Й., відійшов
у вічність наш дорогий МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ

бл. п.

МИРОН ЛУЧАНКО

нар. 10 лютого 1911 р.

в с. Малешівці, пов. Тернопіль.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 25 серпня 2004 р. з церкви св. Йо-
сафата в Рочестері, Н.Й.

У глибокому смутку залишені:

- дружина – АНАСТАЗІЯ
  - син – ІВАН з дружиною НАДІЄЮ
  - дочка – ОЛЯ
  - внуки – ЛЯРИСА, ТАНЯ з мужем ДЖИМ СТЕК
і СОНЯ та правнук ТЕЙЛЕР
  - ЛИЛАК МИКОЛА, МАРІЯ і родина
- та ближча і дальша родина в Америці, Україні і Аргентині.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в понеділок, 30 серпня 2004р.,
відійшов у Божу вічність на 78-му році життя наш
найдорожчий МУЖ, ТАТО І ДІДО

бл.п.

ПЕТРО МЕЛЬНИК

ПАНАХИДА відбулася у вівторок, 31 серпня 2004 р. в Parker-Gray Fune-
ral Home, Port Jervis, NY.

Похороні відправи відбулися в середу, 1 вересня 2004 р. в українській
католицькій церкві св. Володимира в Глен Спей, а відтак на цвинтарі
Глен Спей, Н. Й.

Залишені у глибокому смутку:

- дружина – НАТАЛІЯ з ГУНЧАКІВ
  - донька – д-р ЛЯРИСА ДИРШКА
з мужем д-ром ГЕРБЕРТОМ
  - син – ПЕТРО МЕЛЬНИК з дружиною МАРТОЮ
  - внуки – ГАННА, МАРКО, ЛАРС ДИРШКИ
  - ХРИСТИНКА і АНДРІЙКО МЕЛЬНИКИ
- та ближча і дальша родина в Америці, Канаді і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040
KOZAK CONSTRUCTION Co.

Ремонтую і переробляю хати, помешкання, пивниці, паркети, кафлі, шідрак, шпалювання, малювання.

Тел.: (201) 437-3227 • (646) 279-1910

ОРКЕСТРА „ЛУНА“

Музика на весілля, заходи, фестивалі.

Святкування роковин.

ОЛЕСЬ КУЗИШИН

Тел./Факс: (732) 636-5406

e-mail: dumamuse@aol.com

АДВОКАТ
ЯРОСЛАВ КУЗЕМЧАК

КОМПЕНСАЦІЇ І ВИМОГИ
В НАСЛІДОК АВАРІЙ

- ✓ на роботі
- ✓ автомобільних
- ✓ в публічних місцях
- ✓ лікарських помилок

Перша консультація безплатна

Оплату беремо лише після виграти процесу про відшкодування

А ТАКОЖ:

- ВОДИННЯ під впливом алкоголю
- КУПІВЛЯ І ПРОДАЖ нерухомостей
- ПРОЦЕСИ цивільні і кримінальні
- ШТРАФИ
- РОЗВОДИ
- ЗАГАЛЬНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

WELT & DAVID

1373 Broad St., Clifton, NJ 07013

(973) 773-9800

ЮРІЙ ЛАЗІРКО

Професійний продавець
забезпечення УНС

IOURI LAZIRKO

Licensed Agent

Ukrainian National Ass'n, Inc.

5 Brannon Ct., Clifton, NJ 07013

tel.: 973 881-1291

E-mail: iouri_uke@hotmail.com

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ

Професійний продавець
забезпечення УНС

EUGENE OSCISLAWSKI

Licensed Agent

Ukrainian National Ass'n, Inc.

tel./ fax: (908) 782-5451

Matawan 9@optonline.net

„АПОН“ ВІДЕО-КАСЕТИ

Найкраща якість

МОЖНА НАБУТИ ВІДЕО

КОНЦЕРТ
60-ліття „ВЕРЙОВКИ“

Палац – Україна, Київ,

APON – 7806 \$25 + \$3 пошта

Apon Record and Video, P.O. Box 3082,

Long Island City, NY 11103 • Tel.: (718) 721-5599

UKRAINIAN SINGLES NEWSLETTER

Serving Ukrainian singles of all ages

throughout the United States and Canada.

For information send a self-addressed

stamped envelope to: Single Ukrainians

P.O. Box 24733 Phila., Pa. 19111

TEL.: (267) 784-5019

• КУПІВЛЯ-ПРОДАЖ •
**ПРОДАЄТЕ
СВІЙ БУДИНОК?**

Зателефонуйте до нас!

Купуємо

6-60 родинні будинки

Charles Podpirka

JRC Management LLC

(718) 459-1651

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ

Найбільший вибір українських книжок.

Замовляйте каталог:

1-866-422-4255

www.ukrainianbookstore.com

LAW OFFICES OF

ZENON B. MASNYJ, ESQ.

Від 1983

- Серйозні персональні пошкодження
- Купно, продаж нерухомостей (Real Estate and coop-closings)
- Репрезентування комерційної діяльності
- Securities arbitration
- Розводи
- Заповіти-офіційні завірення

157 SECOND AVENUE

NEW YORK, NY 10003

(212) 477-3002

(Тільки за попереднім домовленням)

ARKA COMPANY

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

26 First Avenue, New York, NY 10003

Tel.: (212) 473-3550

16.9¢/min
CALL UKRAINE
Great domestic rates.
Great rates to the rest of the world - any day, any time, direct dial.
We also offer prepaid Phone Cards: calls to Ukraine from 7.8¢/min.
1-800-449-0445
LDPOST
WWW.LDPOST.COM

Regata TRAVEL SERVICE, INC.
250 West 57th St. #1211 Phone: (212) 541-5707
New York, NY 10107 Fax: (212) 262-3220
ECONOMY AIRFARES
Львів/Одеса
927 дол. + tax (round trip)
575 дол. + tax (one way)
Київ
730 дол. + tax (round trip)
475 дол. + tax (one way)
Restrictions Apply

Export • СКОРА ГАРАНТОВАНА ДОСТАВА • Import Ltd.

KARPATY TRAVEL

121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario Canada M6S 2Y4

1-800-265-7189

в Торонто (416) 761-9105

e-mail: nsemczys@aol.com

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ ПОСИЛКИ З ОДЕЖЕЮ ПРОДУКТОВІ НАБОРИ ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

**НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата
в Україну, Польщу та інші держави**

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ

ВІЗИ • АВІАКВИТКИ

ЗАПРОШЕННЯ до Канади і США

СТРАХУВАННЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ

**НАЙДЕШЕВШІ МІЖНАРОДНІ
ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ**

Пам'ятайте – як посилати, літати, чи телефонувати – то тільки через КАРПАТИ!